

Den Europæiske Unions Tidende

C 259

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang
2. september 2011

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
I	<i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	UDTALELSER	
	Regionsudvalget	
	91. plenarmøde den 30. juni og 1. juli 2011	
2011/C 259/01	Regionsudvalgets udtalelse: »Mod en fælles strategisk ramme for EU-finansiering af forskning og innovation«	1
2011/C 259/02	Regionsudvalgets udtalelse: »Hvidbog: En køreplan for et fælles europæisk transportområde«	6
2011/C 259/03	Regionsudvalgets udtalelse: »De regionale og lokale myndigheders rolle i befordringen af en bæredygtig vandforvaltning«	13
2011/C 259/04	Regionsudvalgets udtalelse: »Europa 2020-flagskibsinitiativ — Innovation i EU«	19
2011/C 259/05	Regionsudvalgets udtalelse: »Indarbejdning af klimaspørgsmål og det fremtidige EU-budget«	26
2011/C 259/06	Regionsudvalgets udtalelse: »Beskyttelse og udvikling af historiske sproglige mindretal inden for rammerne af Lissabontraktaten«	31

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 259/07	Regionsudvalgets udtalelse: »En dagsorden for nye kvalifikationer og job«	34
2011/C 259/08	Regionsudvalgets udtalelse: »Reform af EU's statsstøttere­gler for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse«	40
2011/C 259/09	Regionsudvalgets udtalelse: »Prioriteringer på energiinfrastrukturu­området for 2020 og derefter«	48
2011/C 259/10	Regionsudvalgets udtalelse: »EU-støtteprogrammet Life — Det videre forløb«	54
2011/C 259/11	Regionsudvalgets udtalelse: »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2010-2011«	62
2011/C 259/12	Regionsudvalgets udtalelse: »Strategien for EU's indre sikkerhed«	70

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

91. PLENARMØDE DEN 30. JUNI OG 1. JULI 2011

Regionsudvalgets udtalelse: »Mod en fælles strategisk ramme for EU-finansiering af forskning og innovation«

(2011/C 259/01)

REGIONSUDVALGET

- mener, at det er afgørende dels at øge dette budget, dels at sikre bedre integration af de nationale programmer i EU's rammeprogram for forskning;
- mener, at industriel, social og miljømæssig innovation tillige med innovation i servicesektoren har stor betydning for at styrke EU's konkurrenceevne til gavn for den territoriale samhørighed i EU;
- anerkender, at innovationsbilledet i EU er meget sammensat, og at de regionale politikker med deres særtræk kunne bidrage som et supplement til EU's forskningspolitik i overensstemmelse med strategierne for intelligent regional specialisering;
- glæder sig over bestræbelserne på at forenkle procedurer, f.eks. i kraft af udgivelsen og ajourføringen af en »Praktisk vejledning«, der beskriver mulighederne for EU-finansiering;
- opfordrer til at inddrage de lokale og regionale myndigheder tæt i tilrettelæggelsen af de lovgivningsmæssige rammebetingelser og finansieringsprogrammerne for offentlige indkøb;
- anmoder om, at de lokale og regionale aktører inddrages effektivt i teknologiplatformene;
- bemærker den europæiske gruppe for territorielt samarbejdes (EGTS') potentielle rolle;
- bekræfter, at samarbejde mellem klynger på EU-niveau er fuldstændig afgørende, men at der samtidig skal etableres klyngesamarbejde på globalt plan.

Ordfører	Claude GEWERC (FR/PSE), formand for regionalrådet i Picardie
Basisdokument	Grønbog: Fra udfordringer til muligheder: Mod en fælles strategisk ramme for EU-finansiering af forskning og innovation
	KOM(2011) 48 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Nøglebudskaber

1. glæder sig over, at der med den foreliggende grøn bog sættes gang i en debat om, hvilke centrale spørgsmål der bør tages højde for i de kommende EU-finansieringsprogrammer for forskning og innovation;

2. er enig i, at en fælles strategisk ramme for EU-finansiering af forskning og innovation bør baseres på sammenhængende målsætninger, som der er klar opbakning til blandt samtlige interesseparter;

3. henstiller, at den fælles strategiske ramme gør rede for forbindelserne mellem forskningens, udviklingens og innovations forskellige niveauer uden at sløre, hvori de enkelte niveaus særtræk består;

4. fremhæver, at en ambitiøs europæisk innovationsstrategi må være baseret på et solidt videnskabeligt grundlag og en stærk industripolitik. Udvalget glæder sig i denne sammenhæng over Kommissionens flagskibsinitiativer »En industripolitik for en globaliseret verden« og »Innovation i EU« og henviser i denne forbindelse til sine udtalelser herom ⁽¹⁾;

5. understreger, at det regionale og lokale niveau er velegnet til at skabe synergier mellem forsknings- og innovationspolitikken på den ene side og samhørighedspolitikken på den anden og sikre økonomiske, industrielle og samfundsmæssige resultater heraf;

6. understreger, at resultaterne af den europæiske forskningsindsats på nuværende tidspunkt hverken anvendes tilstrækkelig hurtigt eller tilstrækkelig bredt. Kommissionen bør ændre retningslinjerne og reglerne, så regionerne i langt højere grad end i dag udnytter strukturfondene og andre finansielle instrumenter til en innovativ anvendelse af resultaterne af rammeprogrammet ved hjælp af en decentral tilgang i hvilken regionerne spiller en større rolle, hvilket fremmer en bedre udnyttelse og kommerialisering af teknologierne i rammeprogrammet og de andre forskningsaktiviteter;

7. minder om den sociale og miljømæssige innovations betydning både for den offentlige og private sektor;

8. understreger betydningen af at gøre innovation til en del af dagligdagen, f.eks. inden for uddannelsessystemet og på arbejdspladserne;

9. tillægger fælles og for alle interesseparter gavnlige forsknings- og innovationsprogrammer mellem regioner med forskellige innovationsresultater (RIS) stor betydning. Dette indebærer f.eks. større regional repræsentation i ERA-net;

10. understreger, at det nuværende EU-forskningsbudget, der kun udgør 4 % af den offentligt finansierede forskning i EU, er utilstrækkeligt, og mener, at det er afgørende dels at øge dette budget, dels at sikre bedre integration af de nationale programmer i EU's rammeprogram for forskning;

11. skal navnlig gøre Kommissionen opmærksom på den situation, som innovatorer og enkeltopfindere uden for de videregående uddannelsesinstitutioner, større virksomheder, offentlige myndigheder, forvaltninger eller virksomheder befinder sig i. Der bør i den videre indsats tilrettelægges strategier, som indebærer, at innovatorer og enkeltopfindere kan sikres støtte og mulighed for at få del i de fælles EU-midler på lige vilkår med andre;

12. anmoder om en passende inddragelse i overvejelserne af det forhold, at 97 % af den økonomiske aktivitet i EU 27 fortsat er lav- til mellemteknologisk, hvorfor der efter udvalgets opfattelse i et vidensbaseret samfund ikke alene kan fokuseres på at udvikle de mest avancerede teknologier, men bør skabes plads til en innovationsmodel, i kraft af hvilken viden kan absorberes og bringes i omløb. Udvalget fremhæver de muligheder, revisionen af direktivet om offentlige indkøb ⁽²⁾ indebærer, og det potentiale og de udfordringer, der ligger i at inddrage forskning og udvikling i offentlige indkøb ⁽³⁾;

13. bemærker, at grønbogen i sin nuværende form ikke synes at give anledning til bemærkninger med hensyn til overholdelsen af nærhedsprincippet. Udvalget understreger imidlertid, at der bør sikres tæt opfølgning på processen hen imod finansiering af og lovgivning om kommende EU-programmer for forskning og innovation med henblik på overholdelsen af nærhedsprincippet;

14. bemærker endvidere, at det foreslåede krav i »Innovation i EU« om, at medlemsstaterne og regionerne skal afsætte selvstændige budgetter til innovationsrelaterede offentlige indkøb kan få vidtrækkende konsekvenser for kommuner og regioner. Udvalget understreger, at den kommende opfølgning bør omfatte en nøje vurdering af de mulige økonomiske og administrative byrder for de lokale og regionale myndigheder såvel som af de sociale virkninger og andre fordele.

⁽¹⁾ CdR 374/2010 fin og CdR 373/2010.

⁽²⁾ Jf. CdR 70/2011 fin.

⁽³⁾ Jf. CdR 58/2008 fin.

15. mener, at man bør fremme lanceringen af flere indkaldelser af tilbud, der forløber i to faser. Dermed skal ansøgerne i første fase kun indsende en liste over deres partnere og deres projektidé, som først skal udvikles i detaljer, hvis det lykkes at komme igennem den første evaluering. Dette er særdeles vigtigt, navnlig for SMV'er, som dermed vil være mere motiveret til at deltage i disse tilbudsrunder, da arbejdsindsatsen ikke vil være så omfattende i første omgang.

B. Synergier mellem samhørigheds- og innovationspolitikken

REGIONSUDVALGET

16. mener, at industriel, social og miljømæssig innovation tillige med innovation i servicesektoren har stor betydning for at styrke EU's konkurrenceevne til gavn for den territoriale samhørighed i EU;

17. er enig i, at finansieringen af forskning og innovation bør ske som led i EU's mere overordnede politiske målsætninger, f.eks. gennemførelsen af den industripolitik, som Regionsudvalget har opfordret til i sin udtalelse om flagskibsinitiativet om industripolitikken;

18. foreslår, at de lokale og regionale myndigheder anerkendes som det foretrukne koordineringsniveau for strategierne i de nationale og europæiske forsknings- og innovationsprogrammer og samhørighedsprogrammerne. Koordineringen kunne f.eks. ske i et enkelt dokument på nationalt niveau;

19. anerkender, at innovationsbilledet i EU er meget sammensat, og at de regionale politikker med deres særtræk kunne bidrage som et supplement til EU's forskningspolitik i overensstemmelse med strategierne for intelligent regional specialisering;

20. som i de foregående forskningsrammeprogrammer bør forskningssamarbejde og særligt støtten til samarbejdsprojekter udgøre en søjle i den fremtidige europæiske forskningsstøtte. Dette område bør som et minimum tildeles midler af samme omfang som hidtil. Samarbejdsprojekter giver universiteter, forskningsinstitutioner og virksomheder i alle europæiske regioner mulighed for at deltage. De skaber forudsætningerne for den nødvendige gennemsigtighed og indebærer forenklinger til gavn for brugerne;

21. understreger, at den virkelige udfordring for Kommissionen og regionerne består i at skabe synergi mellem forskellige finansieringsinstrumenter med henblik på at kunne gennemføre Europa 2020-strategien. Resultaterne af den europæiske forskningsindsats udnyttes hverken hurtigt eller bredt nok. Kommissionen bør ændre reglerne og vilkårene for samhørighedsmidlerne, således at regionerne kan anvende resultaterne af rammeprogrammet og andre forskningsaktiviteter, når de implementerer innovationsprojekter;

22. minder om, at det kommende rammeprogram bør udvide de programmer, der har til formål at udvikle den decentrale kapacitet og fremme deltagelse af de lokale og regionale myndigheder, hvis forsknings- og udviklingsaktiviteter er supplerende. Dette kan f.eks. ske ved at indføre kriterier, der letter deltagelse af kompetente partnere fra de regioner, der

endnu har et forskningsefterslæb, i programmer ledet af mere kendte og anerkendte forskere, som anført i Regionsudvalgets udtalelse om *Forenkling af gennemførelsen af rammeprogrammerne for forskning* ⁽⁴⁾;

23. glæder sig over bestræbelserne på at forenkle procedurer, f.eks. i kraft af udgivelsen og ajourføringen af en »Praktisk vejledning«, der beskriver mulighederne for EU-finansiering.

C. Den regionale klyngedimension (konkurrenceevneklynge m.v.)

REGIONSUDVALGET

24. er enig i, at der ikke findes klynger uden lokal og regional dimension;

25. minder om, at omend én af klyngernes særtræk er topkvalitet, kan alle klynger ikke have samme udviklingsniveau eller internationale synlighed. Et meget højt videnskabeligt niveau er en forudsætning for, men ikke i sig selv tilstrækkeligt til at en klynge kan opnå topkvalitet. Topkvalitet i en klynge skabes gradvist over tid i kraft af målrettede økonomiske midler, god struktur, god styring og fremvækst af et »økosystem«, der knytter virksomheder, uddannelsessystem, forskning og innovation sammen;

26. bemærker, at det er muligt at forlige modsætningen mellem en lang række klyngers ønske om at udvikle deres aktiviteter i lokalområdet og de betydelige muligheder, der ligger i udveksling af oplysninger og god praksis med naboklynger i andre medlemsstater. Faktisk kan en klynge, der er stærkt rodfæstet i et lokalområde, sagtens være synlig og have ambitioner om at gøre sig gældende på globalt plan;

27. understreger, at det ikke kun er vigtigt med klyngebase-rede innovationscentre. I de seneste år er der også opstået et behov, der i visse henseender er mere presserende, for at forstå de regionale innovationsøkosystemers komplekse virkemåde og skabe betingelser, der fremmer udvikling i den ønskede retning. Derfor bør Kommissionen bevilge økonomisk og operationel støtte især til udvikling af åben innovation i regionerne, så disse kan bidrage til at skabe de nødvendige betingelser for en reform af den offentlige administration og for iværksætter-virksomhed, der skal skabe vækst og nye job.

28. Konceptet med avancerede markeder og udviklingen af disse er et konkret eksempel på regionale økosystemer. Man har konstateret, at nye avancerede markeder er nært knyttet til lokal knowhow og kultur og interaktiv og uafhængig fornyelse på lokalt plan. Regionsudvalget har i tidligere udtalelser (CdR 11/2009 og CdR 83/2007) gjort opmærksom på behovet for ligevægt mellem finansiering af hensyn til konkurrenceevnen, der bl.a. omfatter finansiering af EU's store flagskibsinitiativer, og institutionel finansiering af forskningsmiljøer. Udvalget understreger betydningen af institutionel finansiering, som sætter forskningsmiljøer i stand til at udføre studier på eget initiativ eller på initiativ af andre miljøer, navnlig med henblik på de store samfundsmæssige udfordringer samt af hensyn til konvergens og samhørighed;

⁽⁴⁾ CdR 230/2010 fin.

D. Omlægning af de offentlige indkøb

REGIONSUDVALGET

29. bekræfter sin overbevisning om, at det europæiske forskningsrum (ERA) vil kunne styrkes ved at gøre indkøb af tjenesteydelser fra forsknings- og udviklingssektoren til et led i de offentlige indkøbsprocedurer. Udvalget skal her henvise til sine udtalelser om henholdsvis grønbog om modernisering af EU's politik for offentlige indkøb ⁽⁵⁾ og prækommercielle indkøb ⁽⁶⁾. Dette må imidlertid ikke medføre, at de pågældende ydelser bliver omfattet af konkurrencen;

30. opfordrer til at inddrage de lokale og regionale myndigheder tæt i tilrettelæggelsen af de lovgivningsmæssige rammebetingelser og finansieringsprogrammerne for offentlige indkøb;

31. minder om, at udvalget støtter aktiv inddragelse af erhvervslivet og myndighederne i planerne for innovationsfinansieringen, og om, at udvalget er betænkeligt ved de potentielle følgevirkninger for de lokale og regionale myndigheder af et system, der alene overlader det til den offentlige sektor at påtage sig risikoen ved uafprøvede varer og tjenesteydelser;

32. bemærker, at »markedet« for offentlige indkøb fortsat er fragmenteret og kun i sjældne tilfælde går på tværs af grænser, og opfordrer kraftigt Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe mere gennemsigtige rammebetingelser for at åbne markedet for offentlige indkøb i EU;

33. skal igen opfordre Kommissionen til at udarbejde en klar og detaljeret vejledning og skabe muligheder for at få instruktion i, hvordan der indgås aftaler med de lokale og regionale myndigheder om offentlige indkøb.

E. Regionale effekter af finansieringsforanstaltningerne

REGIONSUDVALGET

34. anerkender, at finansiering af hele innovationsforløbet fra forskning til markedsføring kræver en bred vifte af instrumenter, og støtter derfor bestræbelserne på at fremme den private sektors andel af finansieringen, f.eks. i kraft af planer for risikodeling, lån eller »venturekapital«;

35. anerkender den offentlige finansierings betydning for at stimulere private investeringer og understreger, at håndfast risikostyring og gennemsigtig forvaltning er afgørende, når offentlige og private midler er involverede;

36. glæder sig over bestræbelserne på at stimulere den private sektors finansiering af SMV'ernes innovationsinvesteringer og opfordrer i denne forbindelse til at fremme incitamenter (beskatning, lempelse i de administrative begrænsninger) og om nødvendigt revidere de lovgivningsmæssige rammebetingelser for at styrke og sprede viften af støtteforanstaltninger og anerkende SMV'ernes rolle som frontløbere for fremme af innovationskulturen. Udvalget skal i den forbindelse også kraftigt fremhæve behovet for styrkede værktøjer til at øge kontaktfladen mellem SMV'erne og aktørerne på forsknings- og udviklingsområdet;

37. anmoder om, at de lokale og regionale aktører inddrages effektivt i teknologiplatformene (ETP) med henblik på at tilrettelægge forsknings- og innovationsstrategier, der kan skabe nye ETP'er og udvikle allerede aktive platforme med udgangspunkt i de lokale og regionale aktørers behov under hensyntagen til mulighederne på de globale markeder og SMV'ernes deltagelse.

F. Grænseoverskridende samarbejde

REGIONSUDVALGET

38. anerkender forskningsrammeprogrammets enestående bidrag til en fælles forskningsindsats mellem aktører fra medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder;

39. understreger betydningen af EU-lovkodekser (f.eks. for risikokapital og forskningsinfrastrukturer) og bemærker i denne forbindelse den europæiske gruppe for territorielt samarbejde (EGTS') potentielle rolle;

40. bekræfter, at samarbejde mellem klynger på EU-niveau er fuldstændig afgørende, men at der samtidig skal etableres klyngesamarbejde på globalt plan.

G. Generel baggrund

REGIONSUDVALGET

41. Europa 2020-strategien anerkender, navnlig via flagskibsinitiativerne »Innovation i EU« og »Industripolitik«, forskningens og innovationens afgørende rolle med hensyn til at forbedre EU's konkurrenceevne og fremhæver betydningen af en mere synlig integration af innovation i de politiske tiltag. Strategien placerer EU's kommuner og regioner centralt i dens gennemførelse. Regionsudvalget ønsker at bidrage til denne rolle og til udviklingen af det europæiske forskningsrum på lokalt og regionalt plan, eftersom kommunerne og regionerne finansierer forskningsprogrammer, deltager i europæiske forskningsprojekter og aktivt støtter lokale og regionale aktørers deltagelse heri;

42. Regionsudvalget glæder sig over den i sammenligning med det sjette rammeprogram for forskning og udvikling (2000-2006) øgede finansiering til det syvende rammeprogram (2007-2013) og over etableringen af Det Europæiske Forskningsråd. I øvrigt glæder udvalget sig over europæiske initiativer til fremme af udveksling og samarbejde mellem de regionale myndigheder på den ene side og universiteterne, erhvervslivet og forskningen på den anden, navnlig via budgetposten »Videnbaserede regioner«, »Cofund«-delen af særprogrammet »Kapacitet«, og over tiltag som »ekspertisenet« og ERA-net;

43. Regionsudvalget ser også frem til den kommende evaluering af virkningen af programmerne »Videnbaserede regioner« og »Forskningspotentiale«. Regionsudvalget opfordrer til at styrke disse programmer, efterhånden som de modnes og udvikler klarere målsætninger, i kraft af støtte til højt kompetente regioner med topkvalitetspotentiale, f.eks. gennem mentorordninger ⁽⁷⁾, partnerskaber eller andre ordninger;

⁽⁵⁾ CdR 70/2011 fin.

⁽⁶⁾ CdR 58/2008 fin.

⁽⁷⁾ Jf. CdR 230/2010 fin.

44. Regionsudvalget påskønner den plads, der i rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation er blevet givet regionale klynger og de initiativer, der har til formål at fremme informations- og kommunikationsteknologi (ikt), energieffektivitet, vedvarende energi og økoinnovation. I den forbindelse henstiller Regionsudvalget, at opfølgningen på initiativerne i fremtiden kædes sammen med de udfordringer, EU står over for eller senere vil blive konfronteret med.

Bruxelles, den 30. juni 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Hvidbog: En køreplan for et fælles europæisk transportområde«

(2011/C 259/02)

REGIONSUDVALGET

- mener, at hvidbogens målsætninger bør udmøntes i mere kortsigtede mål for at give de politiske beslutningstagere klare fingerpeg om, hvilke tiltag inden for deres kompetenceområde der er behov for;
- anbefaler en fuldstændig internalisering af eksterne omkostninger gennem harmoniserede afgifter for alle transportformer. Indtægterne herfra skal anvendes til at skabe et integreret og effektivt transportsystem;
- understreger mht. overflytningen af trafikken fra vejene til jernbaner, indre vandveje og søtransport, at hvidbogens mål ikke er tilstrækkeligt ambitiøse, og opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå et ambitiøst program;
- går også ind for ideen om et »blåt bælte« som et første skridt hen imod udviklingen af et stabilt system for søfartstjenester, der bør suppleres af konceptet om motorveje til søs, og beklager, at hvidbogen fra 2011 er et tilbageskridt i forhold til den fra 2001;
- bakker op om støtteforanstaltninger med det formål at udarbejde bæredygtige mobilitetsplaner og anmoder om, at der tages store hensyn til sammenhængen mellem transportpolitik og fysisk planlægning;
- støtter forslaget om at anvende euroobligationer til finansiering af TEN-T;
- konstaterer, at internalisering af eksterne omkostninger, afskaffelse af skatteforvridninger og af uberettiget støtte samt lige konkurrence bør være en del af en fremtidig model, der bygger på at forlige markedsbetingede valg med behovet for bæredygtighed.

Ordfører	António COSTA (PT/PSE), Borgmester i Lissabon
Basisdokument	Hvidbog: En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem
	KOM(2011) 144 endelig

I. GENERELLE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle Bemærkninger

1. mener, at hvidbogen om »En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem« fra 2011 behandler de væsentligste spørgsmål vedrørende fremtiden for den europæiske transportpolitik og de europæiske transportsystemer. Regionsudvalget betoner, at den foreslåede transportpolitik bør omfatte de mere generelle mål, EU har fastlagt som led i Europa 2020-strategien, samt de mål for miljømæssig bæredygtighed, der hovedsagelig er udformet for at bekæmpe klimaændringerne, og fremme styrkelsen af den sociale og territoriale samhørighed i et globalt EU;

2. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder har vigtige politikbeføjelser inden for transportpolitikken. Ikke blot er de medansvarlige for forhold som vedligeholdelse af vejnettet, parkeringspolitik, tilgængelighed og kollektiv trafik, de kontrollerer også normer vedrørende miljøkrav såsom luftkvalitet. Det er derfor nødvendigt at inddrage dem via en strategi for forvaltning på flere niveauer;

3. gør opmærksom på, at der i hvidbogen tales om byer. Regionsudvalget henstiller, at man ud over byer også nævner byregioner og/eller bymæssige bebyggelser. I flere medlemsstater er det ikke så meget kommunegrænsen, der er afgørende for mobilitetspolitikken, men snarere det bymæssige område;

4. opfatter hvidbogen fra 2011 som et overordentlig ambitiøst dokument, særlig set i lyset af, at ingen af de centrale mål i hvidbogen fra 2001 er blevet opfyldt fuldt ud, hvilket ikke er overraskende. Visse ambitiøse langsigtede mål ville dog vinde ved at blive opdelt i mere kortsigtede mellemliggende mål for at give de ansvarlige politikere på nationalt og regionalt plan en klar referenceramme for foranstaltninger, der skal træffes i løbet af deres mandatperiode;

5. konstaterer, at det er nødvendigt og berettiget at udvikle fremtidsvisioner, da de beslutninger, der træffes i dag, vil få afgørende indflydelse på trafikken i årtier fremover. I den forbindelse må man dog ikke glemme, at visioner, der går flere årtier frem i tiden, nødvendigvis må være meget upræcise;

6. mener, at ligevægten mellem de forskellige transportformer er uløseligt forbundet med spørgsmålet om internalisering af eksterne omkostninger og direkte påvirket af

afgiftspolitikkerne for brugen af transportinfrastruktur. Udvalget støtter hvidbogens vision om en transparent og generelt anvendelig model for udregning af infrastrukturafgifter, der kan anvendes for alle transportformer, anbefaler en fuldstændig internalisering af eksterne omkostninger og ønsker, at alle indtægter, som stammer fra gennemførelsen af disse EU-foranstaltninger med henblik på en bedre indregning af de eksterne omkostninger (såsom Eurovignette-direktivet), bliver brugt til at skabe et integreret og effektivt transportsystem uden at fornægte de særlige forhold, der gør sig gældende i regionerne i den yderste periferi og på øerne;

7. mener i denne sammenhæng, at det navnlig i forbindelse med luft- og søtransport er nødvendigt at finde en balance mellem strenge miljøkrav og deraf følgende omfattende ekstraudgifter for øerne og regionerne i den yderste periferi, som er totalt afhængige af disse transportformer, men som samtidig er dybt engagerede i at mindske udledningerne;

8. glæder sig over, at Kommissionen faktisk tilskynder til overførsel af trafikken fra vejene til jernbaner, indre vandveje og søtransport, samtidig med at den lægger vægt på en fuldstændig internalisering af alle transportformers eksterne omkostninger såsom luftforurening, trafikophobning eller støj;

9. konstaterer, at Kommissionen tidligere har påpeget, at de eksterne omkostninger for ulykker allerede internaliseres effektivt via præmierne. Udvalget tvivler på dette og opfordrer derfor Kommissionen til at forelægge beregningsmodeller for internalisering af ulykkesomkostningerne, hvor der tages hensyn til samtlige omkostninger, der opstår som følge af ulykker;

10. glæder sig over, at hvidbogen også omfatter foranstaltninger til at opmuntre til mere bæredygtige rejsemønstre, fremme viljen til at anvende nye transportformer og nye teknologier samt sikre accept af en fuldstændig internalisering af de eksterne omkostninger i de samlede udgifter til mobilitet. EU spiller en vigtig rolle for at skabe forståelse for og accept af de foranstaltninger, som de lokale og regionale myndigheder skal træffe for at løse trafikproblemerne i byområderne;

11. beklager, at tilgængelighed og mobilitet for personer samt det grundlæggende begreb vedrørende territorial samhørighed på transportområdet ikke er blevet behandlet fyldestgørende i hvidbogen, især hvad angår yderregionerne, regionerne i den yderste periferi og øregionerne. Et fælles europæisk transportområde kan ikke realiseres uden garanti for lige vilkår mht. regionernes tilgængelighed for virksomhederne og borgerne;

12. konstaterer, at Regionsudvalgets i sit politiske arbejde i de sidste ti år har indtaget et klart standpunkt i forhold til de principper og politikker, der bør fungere som ledetråd for den europæiske transportpolitik i dag. Udvalget mener derfor, at EU's transportpolitik for de kommende år bør tillægge denne omfattende viden behørig betydning;

13. konstaterer helt principielt, at et effektivt og bæredygtigt lavemissionsmobilitetssystem er en borgerret og samtidig er en vigtig forudsætning for erhvervsaktiviteter, velstand og livskvalitet. Med henblik på at effektivisere udviklingen af infrastruktur bør forenkling af planlægningslovgivningen fremmes.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

En vision for et konkurrencedygtigt og bæredygtigt transportsystem

14. bifalder hvidbogens analyse af de tendenser og dermed forbundne udfordringer, der vil påvirke transportsektoren i de kommende årtier. En grundig diagnose af de tendenser, der vil påvirke transportsektoren, er en nødvendig forudsætning for at udforme de rigtige transportpolitikker. Hvad det angår, afspejler hvidbogen de fleste af de konceptuelle skillelinjer, der nødvendigvis skal inddrages i debatten om det europæiske transportsystems fremtid;

15. vil dog gerne – skønt transporten har en central betydning for Den Europæiske Unions konkurrenceevne – nuancere Kommissionens bemærkning om, at vi ikke kan »give køb på mobiliteten«. Det er klart, at transporten skal imødekomme forventningerne om individuel mobilitet og samhandel men det ville være på sin plads at skærpe bevidstheden, navnlig hos virksomhederne, om betydningen af at øge samkørslen, udnytte overflytningspotentialet og at anvende procedurer og teknologier, der bidrager til at optimere transporten (f.eks. telearbejde, videokonferencer, bedre forudsætninger for erhvervsaktiviteter);

16. støtter hvidbogens ti målsætninger for et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem samt brugen af dem som referencepunkter for at opnå målet om at nedbringe drivhusgasemissionerne med 60 %. Udvalget anbefaler derfor, at dette overordnede mål også tilføjes til hvidbogens liste over målsætninger. Desuden foreslår Regionsudvalget, at de foreslåede mål suppleres af yderligere mål, der fokuserer på at mindske afhængigheden af olie, nedbringe støjniveauet og begrænse luftforureningen;

17. støtter målet om at halvere brugen af »konventionelt drevne« biler i bytransport inden 2030, udfase dem i byer inden 2050 og opnå stort set CO₂-fri bylogistik i større bycentre inden 2030 bl.a. ved hjælp af afgiftsforanstaltninger, selv om denne foranstaltning virker lovlig ambitiøs. Derfor anser Regionsudvalget det for nødvendigt at opstille etapemål, som kan gøre det muligt at fastlægge en køreplan for iværksættelse af foranstaltningerne, overvågning af deres gennemførelse og evaluering af de opnåede resultater;

18. glæder sig over, at Kommissionen ønsker at gøre fremskridt i retning af fuld gennemførelse af »bruger betaler«- og »forureneren betaler«-principperne og dermed fjerne forvridninger, som hindrer en lige konkurrence mellem transportformerne baseret på internalisering af alle eksterne omkostninger. Regionsudvalget går ind for fuld internalisering af sociale og miljømæssige omkostninger (herunder ulykker, luft- og støjforurening samt trafikophobning) gennem harmoniserede afgifter for alle transportformer. Indtægterne herfra skal anvendes til at skabe et integreret og effektivt transportsystem;

19. glæder sig over, at flere af de forslag, som Regionsudvalget har fremsat i sine seneste udtalelser om mobilitet i byer, er indarbejdet i hvidbogen. I den henseende bakker Regionsudvalget op om Kommissionens mål om at fremlægge forslag til, hvordan den konventionelle lastvogns- og biltrafik i byerne kan optimeres og minimeres og erklærer sig enig i, at store vognparker med bybusser, taxier og varevogne er velegnede som forsøgsfaciliteter, når man skal indføre miljøvenlige køretøjer. Kommissionen påpeger med rette, at udviklingen og en snarlig indførelse af miljøvenlige køretøjer kan give umiddelbare fordele, både når det drejer sig om at mindske afhængigheden af olie og at opnå sundhedsmæssige fordele, fordi luftkvaliteten i byerne forbedres;

20. støtter også ideen om at lægge større vægt på mere miljøvenlige transportformer, men betoner, at man bør forbedre alle transportformers generelle effektivitet og interoperabilitet. Aktive politikker, der favoriserer en særlig transportform, bør imidlertid granskes og vurderes nøje på baggrund af en retfærdig og gennemsigtig model for tildeling af transportstøtte for at undgå at fremme mindre effektive transportløsninger. På den anden side kræver anvendelsen af alternative transportformer, at der i tilknytning dertil findes passende infrastruktur og tjenester, som gør det muligt at opfylde de aktuelle behov;

21. mener – trods ovenstående kommentarer – at hvidbogens ti målsætninger for et konkurrencedygtigt og effektivt transportsystem tydeligvis har et overordentlig højt ambitionsniveau. Derfor mener Regionsudvalget, at man bør definere delmål og milepæle under hensyntagen til de komplementære strategiske målsætninger, Kommissionen allerede har fastsat. Dette bør ske i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder. Delmålene bør indgå i overvågningsprocessen for at sikre, at hvidbogens vision bliver til virkelighed;

22. minder navnlig om, at EU's transportpolitik bør bygge på begrebet almen interesse (lige adgang for alle til transportmidlerne, respekt for sociale rettigheder, integration af eksterne omkostninger ...);

23. understreger, at det i punkt 137 i arbejdsdokumentet (SEC(2011) 391, som ledsager hvidbogen, men kun er offentliggjort på ét sprog) vedrørende opfølgningen af forordning 1370/2007 om offentlig personbefordring anføres, at Kommissionen vil foreslå et initiativ med henblik på indførelse af en konkurrencebaseret offentlig udbudsprocedure for kontrakter om offentlig trafikbetjening for at sikre et effektivt udbud af

tenester af høj kvalitet. I forbindelse med dette initiativ bør man bevare de lokale og regionale myndigheders mulighed for under visse betingelser selv at levere ydelser uden udbudsprocedure;

24. opfordrer EU til at gennemføre en egentlig integration af de 27 medlemsstaters transportpolitikker (som harmoniserer de nationale strukturer, sikrer konkurrencen på basis af princippet om almen interesse, harmoniserer skatterne og fastlægger en ny lovramme for de forskellige subsidiaritetsniveauer) under overholdelse af princippet om styring på flere niveauer.

Et fælles europæisk transportområde

REGIONSUDVALGET

25. understreger behovet for at mindske fragmenteringen af det europæiske jernbanemarked for at skabe et effektivt jernbanenet, der tilbyder service af høj kvalitet, når det gælder rejsetider, pålidelighed og kapacitet. I den forbindelse bør man finde en bæredygtig og omkostningseffektiv løsning med det formål at skabe et konkurrencedygtigt europæisk jernbanenet for godstransport, der imødekommer de særlige krav til denne transportform. Desuden bør man overvinde afgørende tekniske hindringer, for eksempel vedrørende sporvidden. Derudover er det tydeligt, at jernbanegodstransport og nærskibsfart og især kombineret anvendelse af de to transportformer rummer mulighed for at bidrage til integrationen af de regionale økonomier i yderregionerne. For at sikre en gnidningsløs drift af disse bæredygtige transportformer er det således også nødvendigt at udvikle de trafikknudepunkter, der muliggør en optimal kombination af transportformer og et effektivt system som helhed, samtidig med at man bør undgå, at der etableres infrastruktur, som mangler de karakteristika, der kan styre transportsystemet i retning af intermodalitet og samordnet modalitet;

26. bakker op om ideen om at styrke en europæisk transportpolitik, der bygger på et klart, sammenhængende og stabilt regelsæt for brugere og operatører, at indføre avancerede transportpolitikker og løsninger samt at udvikle eller opruste den nødvendige infrastruktur. Det vil kræve, at man fuldfører det indre marked for transportydelser, at man fjerner lovgivningsmæssige, administrative og tekniske hindringer inden for alle transportformer, samt at man konsekvent håndhæver konkurrencebestemmelserne, forbedrer serviceniveauet og styrker brugernes rettigheder;

27. peger på, at det i den forbindelse er vigtigt ikke blot at se nærmere på forbindelser over lange afstande, men også på de underliggende regionale net. Desuden bør man også være særligt opmærksom på grænseregioner, som konfronteres med en speciel problematik. Her tænkes der på forskelle i betalings-systemer, tekniske sammenkoblinger, køreplaner og lovrammer;

28. betoner imidlertid, at åbningen af jernbanemarkederne endnu ikke er tilstrækkelig fremskreden. Derfor bør de tekniske og juridiske betingelser for jernbanetransportmarkedet forbedres og standardiseres. Samtidig bør der indføres muligheder for samfinansiering;

29. minder om, at liberaliseringen og i givet fald nye aktørers opdukken på markedet bør ledsages af foranstaltninger, som giver mulighed for at øge jernbanernes markedssandel (især gennem standardisering af materiellet og harmonisering af trafikforholdene og sikkerhedsnormerne for jernbanenettene via de europæiske agenturer). Dette er den eneste måde, hvorpå man kan fremme kreativitet og udvikling af et større udbud af tjenester til gavn for forbrugerne og en egentlig trafikoverflytning;

30. understreger mht. overflytningen af trafikken fra vejene til jernbaner, indre vandveje og søtransport, at hvidbogens mål om at mindske vejgodstransportens andel på strækninger over 300 km (mindskelse med 30 % inden 2030 og med 50 % inden 2050) ikke er tilstrækkeligt ambitiøse, og opfordrer derfor Kommissionen til derudover at foreslå et ambitiøst program for oprettelse af rullende landeveje, der dækker hele Europa. Kun denne form for infrastruktur vil på langt sigt kunne fjerne langdistancetransporten af gods fra vejene og samtidig styrke den territoriale samhørighed, især med landene i EU's periferi;

31. støtter en fuldstændig gennemførelse af det fælles europæiske luftrum samt fuldførelse af det indre marked for jernbaneydelser. Udvalget går også ind for ideen om et »blåt bælte« som et første skridt hen imod udviklingen af et stabilt system for søfartstjenester, der bør suppleres af konceptet om motorveje til søs, herunder et nyt syn på betydningen af skibe som virkelig mobil infrastruktur;

32. mener, at der bør tages særlige hensyn til forbindelserne mellem regionerne i EU's yderste periferi, det europæiske kontinent og nabotredjelændene. Disse regioner har traditionelt set vanskelige adgangsforhold, som straffer dem og forhindrer dem i dels at deltage fuldt ud i EU's indre marked dels at udvikle deres økonomier i det regionale nærområde;

33. beklager, at hvidbogen fra 2011 er et tilbageskridt i forhold til den fra 2001 (som introducerede »motorveje til søs«), hvad angår politikken til fremme af søtransport. Især er det beklageligt, at listen over initiativer i bilaget til hvidbogen ikke indeholder oplysninger om fremtiden hverken for motorvejene til søs eller for Marco Polo-programmet;

34. mener også, at regioner, der – grundet de topografiske forhold – rammes langt hårdere af konsekvenserne af transportemissionerne (f.eks. bjergområder) bør have deres egne regler og foranstaltninger for at mindske trafikmængden og de dermed forbundne følgevirkninger så meget, at skader på menneskers sundhed og miljøet kan udelukkes;

35. mener, at man bør gøre en ekstra indsats for at fremme bedre og mere effektive løsninger, som kan forbedre det europæiske kontinents forbindelser til øerne, regionerne i den yderste periferi og alle de regioner, der ligger uden for EU's ydre grænser;

36. ønsker også at understrege, hvor vigtigt for både samhørigheden og konkurrenceevnen det i tillæg til de styrkede forbindelser mellem Øst- og Vesteuropa er at fremme effektive forbindelser mellem Centraleuropa og EU's ydre grænser samt fjernere regioner, der forbinder Europa med middelhavs- og atlantehavsområderne. I den forbindelse ønsker Regionsudvalget at fremhæve den afgørende betydning af havne og lufthavne og disses forbindelser til oplandet for EU's integration i det globale marked, navnlig med afrikanske, amerikanske og asiatiske regioner, samt at understrege Atlanterhavsoverens strategiske potentiale som logistiske transportplatforme;

37. bemærker, at der også gøres en særlig indsats for at udbygge de fem hovedtransportakser, som Kommissionen har defineret inden for rammerne af retningslinjerne for transport i Europa og naboregionerne, på måltrettet vis. Hvad angår de centrale akser, må der i den forbindelse kræves en forstærket indsats af EU og de stater, der ligger ved disse akser. Udvalget bifalder målsætningen om, at det hovednet, som er under udbygning inden for rammerne af TEN-T, skal udformes på fleksibel vis. I den forbindelse er der brug for gennemsigtige evalueringsmetoder, som skaber sikkerhed for såvel de nødvendige investeringer som for en fortløbende opdatering og udbygning af TEN-T;

38. bifalder forslaget om at revidere ankomst- og afgangstidspunkter for at udnytte lufthavnskapaciteten mere effektivt. Det er imidlertid afgørende, at man overvejer spørgsmålet nøje, inden man træffer beslutninger om nye flyveplaner. Det gælder især for lufthavne i byområder, hvor miljøpåvirkningen er alvorligst;

39. understreger vigtigheden af at harmonisere konkurrenceevnen og den sociale dagsorden med udgangspunkt i en social dialog for at undgå sociale konflikter, der har vist sig at give mærkbare økonomiske tab inden for en række sektorer;

40. bifalder de foreslåede initiativer til at forbedre sikkerheden ved hjælp af en overordnet strategi, der kombinerer politik, lovgivning og overvågning af transportsikkerheden i luften og til søs. Det er navnlig særdeles vigtigt at fremme forbedrede metoder til screening, der gør det muligt at kontrollere flere passagerer med færrest mulige gener og samtidig respektere passagerernes grundlæggende rettigheder;

41. deler Kommissionens »nulvision« for trafikdrab, men fremhæver samtidig de mange udfordringer, den medfører, og det ambitionsniveau, den indebærer. Her bør der følges en differentieret tilgang ved eksempelvis at etablere en forbindelse mellem trafikpres og antal trafikofre. Der består nemlig store forskelle mellem byer og regioner, når det gælder antal trafikdræbte og allerede truffene foranstaltninger. En generel norm ville i urimeligt omfang ramme byer og regioner, som allerede har truffet effektive foranstaltninger, hvorved antallet af trafikofre er faldet. Trafiksikkerhed afhænger ikke kun af teknologiske, men også af menneskelige faktorer. I denne sammenhæng anbefaler Regionsudvalget, at man harmoniserer de regelmæssige køretøjsinspektioner, og at trafiksikkerhed bliver en fast bestanddel af undervisningen på EU's køreskoler. Sådanne harmoniserede inspektioner kunne også anvendes på andre områder, f.eks. med hensyn til drivhusgasemissioner. På samme måde kan adfærsændringer mindske trafikmængden og dermed bidrage væsentligt til at forbedre trafiksikkerheden;

42. mener, at foranstaltninger vedrørende trafiksikkerhed bør bygge på gode eksempler, og at der bør være spillerum for justering og tilpasning til lokale forhold. I den forbindelse ønsker vi også at henvise til Regionsudvalgets tidligere udtalelse om »Politiske retningslinjer for trafiksikkerheden for 2011-2020«;

43. hvad angår transport med jernbane, bør det europæiske jernbanetrafikstyringssystem (ERTMS) blive gængs praksis på alle jernbanelinjer. Man bør være særligt opmærksom på grænseoverskridende strækninger, hvor forskellige sikkerhedssystemer stadig er årsag til flaskehalse;

44. støtter i den forbindelse idéen om en harmonisering af de forskellige definitioner af »alvorligt tilskadekomne« for bedre at kunne overvåge og evaluere trafiksikkerhedspolitikens effektivitet. Desuden foreslår Regionsudvalget, at registrene over færdselsforseelser gøres tilgængelige og interoperable, hvilket vil gøre det muligt at idømme straffe, der tager behørigt hensyn til overtrædelser, der er begået i andre medlemsstater.

Innovation for fremtiden – teknologi og adfærd

REGIONSUDVALGET

45. støtter udtrykkeligt hvidbogens vision om en europæisk forsknings- og innovationspolitik på transportområdet, der åbner op for en fælles kombineret forskningsindsats. Regionsudvalget er også enig i, at man bør fokusere på områder som køretøjs effektivitet ved hjælp af nye motorer, materiale og design, renere energiforbrug ved hjælp af nye brændstofdildere og fremdriftssystemer samt bedre brug af netværk og mere sikker drift ved hjælp af informations- og kommunikationssystemer;

46. bifalder forslaget i hvidbogen om at definere egnede standarder for CO₂-udledning fra køretøjer inden for alle transportformer, fastlægge regler vedrørende interoperabiliteten af opladningsinfrastrukturen for miljøvenlige køretøjer og udarbejde retningslinjer og standarder for optankningsinfrastrukturen, alt sammen under inddragelse af de lokale og regionale myndigheder;

47. understreger betydningen af en EU-politik for bekæmpelse ved kilden af forureningen fra køretøjer via normer for emission af drivhusgasser og luft- og støjforurening såvel som tekniske standarder for aktiv og passiv køretøjssikkerhed. I den forbindelse er det uomgængeligt, at indførelsen af væsentlige tekniske forbedringer af bilteknologien kobles til overholdelsen af immissionsgrænseværdierne for støj og luftkvalitetsstyring;

48. mener, at rejse- og kørselsadfærd har afgørende betydning for, at målene i hvidbogen kan opfyldes fuldt og helt, og bifalder derfor initiativerne i hvidbogen til at fremme bevidstheden om de eksisterende alternativer til individuel konventionel transport samt foranstaltninger til at forbedre køreadfærd. Udvalget mener imidlertid, at der skal gøres en

større indsats vedrørende rejsemønstre, navnlig når fremtidens europæiske offentlighed skal forberedes på at ændre indstilling til mobilitet, men også vedrørende tilrettelæggelsen af en passende transportinfrastruktur.

Mobilitet i byer

REGIONSUDVALGET

49. bifalder de forslag vedrørende mobilitetsplaner for byer, der fremlægges i hvidbogen. Udvikling af bæredygtige mobilitetsplaner for byer, i det mindste for større byer, var et af de vigtigste krav, Regionsudvalget fremsatte i sin udtalelse om grønbogen;

50. henviser til Kommissionens opfattelse om, at en stor del af transportsystemets eksterne virkninger frem for alt rammer tæt bebyggede områder. De lokale og regionale myndigheder ved bedst, hvordan dette problem kan løses. Derfor er det vigtigt, at de råder over de redskaber, der er nødvendige for at løse problemerne. Nærhedsprincippet skal respekteres, men EU kan støtte det lokale og regionale arbejde ved at stimulere samarbejdet og udvekslingen af erfaringer samt give impulser til en holdningsændring;

51. bakker op om støtteforanstaltninger med det formål at udarbejde bæredygtige mobilitetsplaner for byer og mobilitetsaudit af byområder, hvor beslutningerne træffes af de berørte lokale og regionale myndigheder under fuld hensyntagen til nærhedsprincippet og henviser igen til sin tidligere udtalelse om indførelse af et nyt finansielt instrument i det finansielle overslag for perioden 2014-2020, som skaber mulighed for en samfinansiering af planer for mobilitet i byområder. At indgive en ansøgning om revision af mobilitet i byer kan f.eks. bidrage til processen med at indføre en europæisk pris for eksemplariske transportinitiativer. En sådan pris kan overføres til andre byer, alt sammen, som tidligere foreslået af Regionsudvalget, som del af en pendant til EU-ordningen »Blå flag«, der tildeles områder med et lavt forureningsniveau og miljøbelastning;

52. mener, at velplanlagte byer, der anvender mere effektive produktionsprocesser og afskaffer overflødige transportløsninger, giver øget adgang til varer, personer og ydelser. Derfor anbefaler udvalget, at byplanlægning og mobilitetsplanlægning bør afstemmes bedre med hinanden;

53. følger forventningsfuldt de lokale initiativer til indførelse af afgifts- og adgangsbeskrænkingsordninger og støtter indførelsen af fælles tekniske normer, som kan sikre interoperabilitet og forhindre, at disse lokale initiativer skaber nye tekniske barrierer for den fri bevægelighed på EU's område;

54. understreger, at tekniske og organisatoriske løsninger blandt andet baseret på informationsteknologien spiller en væsentlig rolle for at fremme nye mobilitetsmønstre, der bygger på en kombineret brug af alle former for person- og godstransport (f.eks. intermodale elektroniske billetsystemer, intermodale fragtdokumenter, elektronisk ruteplanlægning, overvågning af gods, realtidsinformation om levering) med henblik

på en bedre udnyttelse af de eksisterende lette transportformer (fælles bilerparker, udvikling af el-biler til brug over korte afstande, delebilisme, samkørsel, trafikorganisering og trafikforbindelser, prioriteret benyttelse af busser og sporvogne). Forvaltningen af det lokale og regionale transportsystem er en udfordring, som hvidbogen ikke kommer ind på;

55. anbefaler, at man fastlægger en strategi for at arbejde hen imod »bylogistik med nulemission«, hvor man kombinerer aspekter af arealplanlægning, adgang til jernbaner og indre og ydre vandveje, normer for afgifts- og køretøjsteknologi ved at fremme fælles offentlige indkøb af lavemissionskøretøjer til erhvervsvognparker (varevogne, taxier, busser osv.);

56. anmoder om, at der tages store hensyn til sammenhængen mellem transportpolitikens bydimension og fysisk planlægning i bred forstand ikke kun for at forbedre transporten i byområderne og infrastrukturen, men også for at modvirke byernes tilvækst og nytænke forbindelsen mellem byerne og deres umiddelbare opland (by/land). I den forbindelse bør der lægges særlig vægt på at styrke miljørigtige løsningsmodeller for kollektiv nærtransport.

Moderne infrastruktur, intelligent prissætning og finansiering

REGIONSUDVALGET

57. støtter – som en del af den igangværende revision af TEN-T-politikken – oprettelsen af et centralt netværk af strategisk europæisk infrastruktur, der omfatter alle regioner i EU og de vigtigste referencepunkter for transport og logistik og udgør et fælles europæisk transportområde, hvor man bør fjerne flaskehalse og træffe bestemmelser for egnede forbindelser med det globale marked;

58. konstaterer med tanke på de regionale samhørighedssærtræk i medlemsstaterne og de forpligtelser, der følger af stabilitets- og vækstpagten, at de målsætninger, der anføres i hvidbogen, kun kan realiseres fuldt ud, hvis der er egnede midler til rådighed. Det skal nævnes, at hvidbogen undlader at komme ind på spørgsmålet om budgetmæssige og ikke-budgetmæssige ressourcer til EU's transportpolitik og infrastruktur. I den henseende støtter Regionsudvalget forslaget om at anvende europæiske lån og euroobligationer som de vigtigste redskaber til at finansiere den nødvendige transportinfrastruktur. Regionsudvalget minder om, at en sådan massiv investering bør understøttes af en reel politisk vilje på højeste plan, uden hvilken målene for EU's transportpolitik, som er helt afgørende for regionernes konkurrenceevne, vil forblive ønsketænkning;

59. konstaterer, at samhørighedspolitikken forfølger sine egne mål som en del af en integreret tilgang til regional udvikling, og at det ikke er ønskværdigt at bruge dens budget til at finansiere en EU-politik om transportnet. Det er dog nødvendigt at forbedre sammenhængen mellem de infrastrukturprojekter, som finansieres af samhørighedspolitikken, og målene for den europæiske transportpolitik;

60. betoner behovet for at revidere de fremtidige ressourcer, der er øremærket til transportinfrastruktur i det fremtidige EU-budget, samt yderligere at opmuntre til, at den private sektor engagerer sig på en mere gennemsigtig måde. Regionsudvalget går desuden ind for at fremme nye finansieringsinstrumenter for transportsektoren, navnlig gennem initiativet for EU-projektobligationer;

61. konstaterer, at internalisering af eksterne omkostninger, afskaffelse af skatteforvridninger og af uberettiget støtte samt lige konkurrence bør være en del af en fremtidig model, der bygger på at forlige markedsbetingede valg med behovet for bæredygtighed. Derfor støtter Regionsudvalget en intelligent prissætning og beskatning, der indebærer en fuldstændig og obligatorisk internalisering af de eksterne omkostninger for vej- og jernbanetransport, lokal forurening og støj i havne og lufthavne samt luftforurening til søs. Regionsudvalget anbefaler, at man undersøger mulighederne for en obligatorisk opkrævning af internaliseringsafgifter på alle indre vandveje i EU. Når det gælder transporten til og fra ø-regioner og regionerne i den yderste periferi, bør der tages hensyn til manglen på alternative transportformer ved fastlæggelsen af afgifter til internalisering af de eksterne transportomkostninger;

62. understreger dog, at randområdernes specifikke begrænsninger nødvendigvis må tages med i betragtning i de fremtidige bestemmelser om internalisering af eksterne omkostninger (eurovignet-initiativet og ledsageforanstaltninger hertil). Enhver

bestemmelse, som ikke tager hensyn til, at afstand er et handicap, vil være til skade for de økonomiske aktører i disse afsidesliggende områder;

63. understreger trods denne foranstaltnings betydning, at målsætningerne for 2016 og 2020 virker overordentlig ambitiøse, og at de på baggrund af tidligere og aktuelle erfaringer (f.eks. eurovignet-lovgivningen) forekommer meget vanskelige at gennemføre.

Det eksterne aspekt

REGIONSUDVALGET

64. udtrykker sin fulde støtte til hvidbogens afsnit om det eksterne aspekt og fremhæver i den forbindelse betydningen af at udvide reglerne om det indre marked gennem en indsats i internationale organisationer, at fremme EU's standarder for sikkerhed, beskyttelse af privatlivets fred og miljø i hele verden gennem bilateralt og multilateralt samarbejde samt at styrke transportdialogen med de vigtigste partnere;

65. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle det europæiske transportsystems eksterne dimension og til fuldt ud at tage hensyn til transportpolitikens middelhavs- og atlantehavsdimension, som har en klar indvirkning på transportens udvikling i EU og samtidig er en vigtig mulighed for at styrke det nødvendige samarbejde mellem landene på begge sider af Middelhavet samt en konkurrencedygtig og bæredygtig deltagelse i det globale marked.

Bruxelles, den 30. juni 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »De regionale og lokale myndigheders rolle i befordringen af en bæredygtig vandforvaltning«

(2011/C 259/03)

REGIONSUDVALGET

- opfordrer til styrkelse af EU's retningsgivende politikker og vedtagelse af nye EU-reguleringsredskaber med opstilling af klare og præcise mål for effektivitet for de enkelte vandafhængige aktivitetssektorer, som skal fastlægges af de enkelte medlemsstater for hvert vandområdedistrikt;
- anmoder om, at Kommissionens initiativ vedrørende »Bygningers vandeffektivitet« koordineres med direktivet om bygningers energieffektivitet, samtidig med at muligheden for kun at opstille sådanne mål i geografiske områder, hvor der er vandmangel, opretholdes;
- opfordrer til, at der vedtages en lovgivning, som fastlægger ensartede kvalitetsniveauer på EU-plan, som vil sikre passende genbrug og genanvendelse af vandressourcerne for de forskellige aktivitetsområder, samtidig med at der tages højde for de forskellige forhold i medlemsstaterne;
- opfordrer de regionale og lokale myndigheder til at basere sig på en velinformeret risikostyring, som er en mere effektiv fremgangsmåde i tilfælde af ekstreme fænomener. Fremtidige investeringer, der har til formål at dæmme op for følgerne af sådanne begivenheder, bør i første række rettes mod anlæggelsen af »grønne infrastrukturer«;
- fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle mht. indsamling af miljødata og foreslår, at det nuværende europæiske tørkeobservatorium bliver omdannet til et europæisk vandobservatorium;
- foreslår – ikke mindst i relation til de krav, der stilles for at gennemføre direktiv 2000/60/EF – at der opstilles nogle specifikke og kontrollerbare mål for bæredygtig forvaltning af vandressourcerne med henblik på tidshorisonten 2020: 1) 20 % større vandbesparelse inden for alle anvendelsessektorer; 2) genetablering af 20 % flere vandløb også af hensyn til forebyggelsen af oversvømmelser; 3) en forøgelse på 20 % af de vandmængder, der i dag genanvendes og/eller recirkuleres inden for landbrug og industri. I dette øjemed opfordrer Regionsudvalget til direkte inddragelse af borgmesteraftalen;

Ordfører	Nichi VENDOLA (IT/PSE), formand for regionalrådet i Puglia
Basisdokument	Anmodning fra det ungarske EU-formandskab af 29. oktober 2010

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over at blive hørt af det ungarske EU-formandskab om »De regionale og lokale myndigheders rolle i befordringen af en bæredygtig vandforvaltning« og håber, at det fremover vil blive inddraget mere i den politiske og programmæssige planlægning på området bæredygtig forvaltning af vandressourcerne i sin egenskab af repræsentant for de forvaltninger, som har ansvaret for gennemførelsen af foranstaltningerne på dette område og mere generelt for beskyttelsen af naturressourcerne i kraft af den rolle, som disse myndigheder spiller i fastlæggelsen af bæredygtige udviklingsmodeller;

2. tilslutter sig FN's resolution af 28. juli 2010, som erklærer adgang til vand for at være en ukrænkelig universel menneskeret, der naturligt følger af retten til livet, og hvori det nærmere bestemt hedder: *Erklærer retten til sikkert og rent drikkevand og sanitet for at være en menneskeret, som er grundlæggende for at få fuldt udbytte af livet og alle menneskerettigheder* ⁽¹⁾;

3. mener, at vandressourcer, som er menneskehedens begrænsede fælleseje, der er afgørende for alle levende væseners og de naturlige økosystemers overlevelse, ikke kan underlægges markedslogik eller konkurrenceregler; derfor bør ethvert menneske være bevidst om, at det har pligt til at respektere og beskytte dette gode som en garanti for fremtidige generationers overlevelse;

4. anerkender vands økologiske og etiske dimension og følgelig, at ethvert moralsk samfund – nulevende og til alle tider – har en iboende ret til at få sit vandbehov dækket, og anser det for absolut nødvendigt at fastlægge deltagelsesbaserede forvaltningsmodeller for vandressourcerne, idet vandforsyning er en grundlæggende offentlig tjeneste af almen interesse, som skal sikre fuld bæredygtig udnyttelse og samordning med andre politikker af betydning for en bæredygtig udvikling;

5. bemærker, at lokale og regionale myndigheder varetager forvaltningen af det offentlige område. Det indebærer, at de er ansvarlige for politikområder, som er vigtige for en bæredygtig

vandforvaltning, såsom arealplanlægning, infrastruktur, mobilitetspolitik, udstedelse af tilladelser, landbrug og landskabsforvaltning, klimatilpasning, beskyttelse mod oversvømmelser samt turisme. De lokale og regionale myndigheder er tillige ansvarlige for synergien mellem disse politikområder og anlægger derfor per definition en helhedssynsvinkel og tager højde for en fysisk planlægningskontekst, som også indebærer en tilstrækkelig social og økonomisk udvikling af regionerne. Mange regioner er i flere af EU-landene desuden ansvarlige for den offentlige vandforsyning og spildevandsbehandling. Det er derfor vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder inddrages intensivt i den fremtidige europæiske vandpolitik;

6. er enig i nødvendigheden af, at EU indleder en ny europæisk runde om vandressourcerne, og ønsker, at de lokale og regionale myndigheder bliver direkte og aktivt inddraget i omarbejdningen, koordineringen og harmoniseringen af såvel de eksisterende direktiver og strategier (vandrammedirektivet, grundvandsdirektivet, direktivet om oversvømmelser, vandknapheds- og tørkestrategien) som dem, der er under udarbejdelse (EU's klimatilpasningsforslag og -mål), begyndende med udarbejdelsen af en vandstrategi for Europa med det mål at sikre en bred offentlig deltagelse;

7. mener, at menneskenes stigende pres på vandressourcerne, som har alvorlige konsekvenser (ødelæggelse af økosystemer, tab af biodiversitet, mindre vandoptagelseskapacitet, forringelse af jordbunden, klimaforandringer osv.), gør det nødvendigt at vedtage foranstaltninger til forvaltning og beskyttelse af vandressourcerne, som omfatter hele spektret af EU's politik på områderne vand, energi, landbrug, transport, affaldsforvaltning, turisme, bekæmpelse af og tilpasning til klimaændringerne med en integreret og ikke som hidtil sektoriel tilgang;

8. ønsker, at medlemsstaterne med de regionale og lokale myndigheders støtte udformer en klar politik for fastsættelse af vandpriser, med respekt for de nationale og lokale kompetencer og under hensyntagen til såvel de forskellige geografiske og klimatiske forhold som de dertil knyttede sociale og miljømæssige aspekter. En sådan politik bør ikke kun være baseret på »forurenere betaler« princippet, som allerede gælder i vandrammedirektivet (2000/60), men også eventuelt indføre stigende vandafgifter i overensstemmelse med princippet om, at »overforbrug koster«, for herigennem at rette op på den forringede miljøværdi, som overforbrug af vand er skyld i. Denne politik, som i givet fald skal understøttes af en passende miljøoplysningskampagne for at gøre forbrugerne mere bevidste om deres forhold til vand, herunder brugen af stærkt forurenende produkter (bl.a. medicinalrester, kosmetiske produkter, pesticider osv.), kunne resultere i en vandforvaltning, der samlet er mere effektiv og besparende, også økonomisk;

⁽¹⁾ FN's resolution A/RES/64/292 af 28.7.2010.

9. anerkender, at videnskabelig viden og teknologisk innovation er afgørende for udformningen af avancerede metoder til forvaltning af vandcyklussen, som er et væsentligt indledende skridt i planlægningen af nye infrastrukturforanstaltninger. Samtidig kan forskning og innovation være en betydelig drivkraft for vækst og arbejdspladser inden for grøn industri;

10. mener, at vandproblematikken skal ansues i en bred ramme. Det drejer sig om vandknaphed og oversvømmelser, men også om andre vandrelaterede trusler, som optræder på grund af klimaændringerne, både de bedst kendte såsom nedbørsintensitet og stigende vandstand i havene og dem, som vi endnu ikke har kendskab til.

Vandcyklussen som et centralt element i politikken for tilpasning til klimaændringerne

REGIONSUDVALGET

11. påpeger, at vandressourcerne i debatten om klimaændringerne den dag i dag ikke betragtes som et fundamentalt element i økosystemet, der skal bevares og beskyttes som den første forudsætning for enhver foranstaltning til imødegåelse af og tilpasning til klimaændringerne, og bekræfter de regionale og lokale myndigheders vilje til at tage ansvar og komme med forslag til udformningen og gennemførelsen af begrænsende foranstaltninger (2);

12. er bevidst om, at klimaændringernes indvirkning på vandbalancen vil få omfattende økonomiske og sociale konsekvenser for hele EU's område, og at de ekstreme vejrfænomener vil blive voldsommere og hyppigere. For at begrænse disse følger er der behov for at iværksætte en fælles helhedsstrategi, som omfatter hele spektret af EU-politikker og ikke kun de geografiske, økonomiske og sociale aspekter af den pågældende enhed eller sektor. Til det formål mener udvalget, at det videnskabelige samarbejde må intensiveres på europæisk, nationalt og regionalt plan for at undersøge den sammenhæng mellem årsag og virkning, der forårsager de ekstreme vejrfænomener (oversvømmelser og tørke) i Europa;

13. er klar over, at klimaændringerne påvirker vandressourcerne forskelligt i EU's regioner. Det betyder, at der er store forskelle i vandproblematik mellem regionerne i Den Europæiske Union med hensyn til mængden (for meget vand eller knaphed) og den årstid, hvor problemerne optræder (oversvømmelser om foråret og vandknaphed om sommeren). Tilpasningsforanstaltninger, som skal tage højde for de særlige geografiske, økonomiske og sociale forhold i EU's regioner, bør være fleksible og, iværksættes under nøje overholdelse af nærhedsprincippet (3);

14. er sig bevidst, at klimaændringerne – omend i varierende udstrækning – vil påvirke tilgængeligheden af vand i EU's

regioner, hvilket naturligt vil føre til nye, skarpere konflikter mellem de forskellige brugere og sandsynligvis også føre til stigende migration. Dette gælder især regionerne i den yderste periferi, hvor miljøet er meget sårbart;

15. mener i forbindelse med vurderingen af EU's engagement i de globale politikker til bekæmpelse af menneskeskabte klimaændringer, at korrekt forvaltning af vandressourcerne er et uundværligt og effektivt middel til at begrænse udledningen af CO₂ og fremme bæredygtige vækstmodeller, som kan tilskynde til effektiv udnyttelse af vand- og energiresourcerne;

16. mener, at indkredsningen af pålidelige metoder til at danne et skøn over, hvor store vandressourcer der forventes at være til rådighed, er absolut nødvendig for fastlæggelsen af EU's vand- og miljøpolitik; udvalget er overbevist om, at det er nødvendigt at samkøre de resultater, der bygger på kontinentale klimamodeller, med resultaterne af hydrologiske modeller på regionalt og lokalt plan;

17. opfordrer EU og medlemsstaterne til at øge produktionen af ren energi ved at træffe ethvert tiltag, som kan være til nytte for opførelsen af vandkraftværker uden CO₂-udledning, hvor de morfologiske betingelser og miljøet, især den økologiske balance, bestemmelserne i vandrammedirektivet og de økonomiske aspekter, såsom farvandenens sejlbarhed, gør dette muligt;

18. opfordrer EU og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at begrænse varmeforurening af vand og så vidt muligt reducere brug af vand til køling i industrien og inden for energiproduktionen, navnlig hvor dette giver anledning til vandknaphed, biodiversitetsproblemer eller problemer med folkesundheden;

19. mener med hensyn til afbødningen af vandmangel, at kun der, hvor efterspørgslen er på nogenlunde samme niveau som de tilgængelige ressourcer, vil nye investeringer i områdets vandinfrastruktur kunne betragtes som et klimatilpasningsmiddel, for så vidt som diverse nye teknologiske eller forvaltningsmæssige løsninger, afhængigt af de lokale forhold, kan øge de tilgængelige ressourcer uden yderligere indvinding af vand;

20. er klar over den rolle, som de lokale og regionale myndigheder bør spille for at øge bevidstheden om vandkreds-løbets afgørende betydning, som også bør være et centralt element i vandforvaltningsstrategierne med det mål at finde frem til effektive og alment accepterede løsninger på klimatilpasningsproblematikken og fremme udvekslingen af erfaringer mellem forskellige lokalområder.

(2) Regionsudvalgets udtalelse om »Hvidbog om tilpasning til klimaændringer: Et europæisk handlingsgrundlag«, CdR 72/2009 fin.

(3) »Hvidbog om tilpasning til klimaændringer: Et europæisk handlingsgrundlag« – KOM(2009) 147 endelig.

Balance mellem vandefterspørgsel og tilgængelige vandressourcer under overholdelse af miljøkravene og vandrammedirektivet

REGIONSUDVALGET

21. mener, at planlægningen af tiltag og foranstaltninger rettet mod at forbedre forvaltningen af vandressourcerne nødvendigvis må forstås som en proces med flere mål. Den skal tage hensyn til den brede vifte af aktører, der berøres direkte eller delvist, og bygges på principperne om vandressourcers karakter som offentligt gode, retfærdighed, miljøkvalitet, folkesundhed, vands samfundsmæssige betydning og social sikkerhed;

22. er bevidst om, at en korrekt, bioetisk brug af vandressourcerne kun kan opnås, hvis man anvender de bedste teknikker, for så vidt sådanne er til rådighed og er økonomisk fornuftige, til indvinding, distribution og brug af vand, og hvis man på mellemlang sigt ved hjælp af en solid og fleksibel forvaltningsmodel foretager en afvejning af de forskellige miljøhensyn og behovet for økonomisk og social udvikling;

23. opfordrer til styrkelse af EU's retningsgivende politikker og vedtagelse af nye EU-reguleringsredskaber med opstilling af klare og præcise mål for effektivitet for de enkelte aktivitetssektorer (husholdninger, industri, landbrug, fiskeopdræt, akvakultur, turisme og vandkraft), som skal fastlægges af de enkelte medlemsstater for hvert vandområdedistrikt;

24. mener, at planlægningen af vandudnyttelsen på grundlag af vandområdeplaner med bl.a. forskellige tidsmæssige prioriteringer afhængig af de specifikke forhold i de enkelte medlemsstater er en uomgængelig proces, hvor de lokale og regionale myndigheder kan skabe synergier ud fra solidaritets- og bæredygtighedshensyn i overensstemmelse med vandrammedirektivet. Denne tilgang bør sigte på at tilgodese så mange miljøfunktioner som muligt uden at gå på kompromis med de langsigtede muligheder for gendannelse og uden at hindre lovlige anvendelser eller anvendelser, der bør beskyttes;

25. mener, at overførslerne af vand mellem vandområdedistrikter, hvoriblandt medlemsstaternes interne distrikter har prioritet, skal opfattes som led i en overordnet regional forvaltningsstrategi baseret på hydrologisk, hydrogeologisk, miljømæssig og socioøkonomisk bæredygtighed, som tager sigte på en retfærdig fordeling af en begrænset ressource, og som bør gøres til genstand for grundige konsekvensanalyser;

26. mener, at det af hensyn til en korrekt udformning af strategierne for tilpasning til en øget vandefterspørgsel og til de særlige regionale forhold er vigtigt at forstå vandkredsløbene i deres helhed, lige fra de naturlige vandområders hydrologiske dynamik til vurderingen af effektiviteten af indvindings-, anvendelses- og distributionssystemerne;

27. opfordrer til vedtagelse af nye investeringsprogrammer inden for rammerne af EU's finansielle overslag for perioden 2013-2020, som giver forrang til langsigtede initiativer og

dermed giver medlemsstaterne mulighed for at udarbejde nye planer for styrkelse af vandinfrastrukturen, forudsat at de vedtager og gennemfører en struktureret vandforvaltningsplan. Desuden bør afsaltning, hvilket er en energiintensiv proces, overvejes som en mulighed i de tilfælde, hvor fordelene opvejer de miljømæssige konsekvenser ved denne fremgangsmåde. Udvalget anbefaler her en forvaltningsstruktur på flere niveauer, så de lokale og regionale myndigheder inddrages optimalt i udformningen af nationale programmer;

28. er enig i, at opnåelse af vandeffektivitet bør prioriteres højt i forbindelse med vandbesparelsesforanstaltninger (vandhierarkiet ⁽⁴⁾), og bifalder Kommissionens initiativ vedrørende »Bygningers vandeffektivitet« ⁽⁵⁾, som bør koordineres med direktivet om bygningers energieffektivitet for at tilskynde til byplanlægning og byggeri efter principperne om miljømæssig bæredygtighed. Det bør være muligt udelukkende at gøre vandeffektivitet i bygninger til et mål i geografiske områder, hvor der er vandmangel;

29. er indstillet på at fremme brugen af ikke-konventionelle vandressourcer ved at tilskynde til genbrug og genanvendelse på alle områder under hensyntagen til, at forhold og målsætninger er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, og gør sig i dette øjemed til talsmand for, at de regionale og lokale myndigheder vedtager og opstiller økonomiske og skattemæssige instrumenter, der understøtter bæredygtig produktion, bl.a. for at reducere brugen af grundvand i de områder, hvor dette er nødvendigt;

30. anser det for nødvendigt i den nye fælles landbrugspolitik at indføre principper for krydsoverensstemmelse, som tjener til at udbrede god praksis for forvaltning af vandressourcerne, og som kræver anvendelse af vækstformer og vandingspraksis, der er afstemt efter de tilgængelige vandressourcer;

31. foreslår at anvende en del af de midler, der afsættes til den nye fælles landbrugspolitik, til at fremme vandbesparelse i landbruget med indførelse af økonomiske og skattemæssige instrumenter, der tilskynder til brug af afgrøder med en høj vandeffektivitet (*»best crop per drop«* – den bedste afgrøde pr. vanddråbe), og til at fremme tiltag for at bevare og genoprette miljøet i landbrugsområder både for at skabe incitamenter til at vedligeholde skovområder og vådområder og for at begrænse jordforringelsen og -erosionen og dermed dæmme op for ørkendannelsen og havvandets indtrængen i grundvandet i kystområder;

32. anser det for uopsætteligt at få vedtaget en lovgivning, som – ud fra principperne om effektivitet og optimal udnyttelse af vandressourcerne ved hjælp af genbrug og genanvendelse – fastlægger ensartede kvalitetsniveauer på EU-plan for de forskellige aktivitetsområder, som kan sikre korrekt genanvendelse under alle forhold. Formålet er at sikre, at der anlægges en tilgang til genbrug og genanvendelse af vandressourcerne, der

⁽⁴⁾ Meddelelse om vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union – KOM(2007) 414 endelig.

⁽⁵⁾ Direktiv 2010/31/EU af 19.5.2010 om bygningers energimæssige ydeevne.

er i fuld overensstemmelse med målsætningerne, vel vidende at forholdene ikke er de samme i alle medlemsstater, og derfor er der heller ikke samme behov for at gennemføre lovgivningen.

Forvaltning af ekstreme fænomener blandt andet ved at ty til nye former for indgreb

REGIONSUDVALGET

33. opfordrer de regionale og lokale myndigheder til at basere sig på en velinformeret risikostyring, som er en mere effektiv fremgangsmåde i tilfælde af ekstreme fænomener, i stedet for som hidtil at stile efter optimering af krisestyringen (*from crisis management to risk management*);

34. opfordrer medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til – inden for hver deres kompetenceområder og i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 2007/60/EF om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser – at sørge for en bedre koordinering mellem det civile beredskabs teknisk-operative strukturer og de miljøafdelinger og/eller miljø-agenturer, der beskæftiger sig med forebyggelse og styring af vandrisici, med det mål at udveksle viden og færdigheder; appellerer ligeledes til de lokale og regionale myndigheder om i videst muligt omfang at indlede samarbejde på tværnationalt plan (mellem medlemsstater eller mellem medlemsstater og tredjelande) for hvert internationalt vandområdedistrikt i overensstemmelse med artikel 8 i direktivet vedrørende oversvømmelser (2007/60/EF);

35. mener, at vandpolitikken skal bygge på følgende tre forhold: opsamling, opdæmning og bortledning (storing, containing and drainage) med det sigte at nedbringe spidsbelastninger i vandcyklen, således at overskuddet af vand kan bortledes på naturlig vis, samtidig med at der forbliver tilstrækkeligt med vand til rådighed i perioder med vandknaphed;

36. anser det for absolut nødvendigt at prioritere foranstaltninger, som skal forebygge og dæmme op for følgerne af ekstreme fænomener ved at udnytte og genoprette det naturlige miljø, ud fra den overbevisning, at denne form for indgreb – som tilstræber at bevare biodiversiteten og gennem en bæredygtig arealanvendelse genoprette den naturlige hydraulik i afvandsområderne – er et overordentligt effektivt middel, både til at begrænse den fortsatte arealbefæstelse, men også til at afbøde følgerne af klimaændringerne;

37. mener, at en af de præventive foranstaltninger består i at skabe mere råderum for vandsystemet, f.eks. ved at anlægge flere åbne vandområder, men også ved at sørge for en alsidig arealanvendelse, hvor vand tildeles en plads i kombination med andre funktioner, såsom bolig, arbejde, mobilitet, rekreative formål og natur. Her ligger der en vigtig opgave for de lokale og regionale myndigheder;

38. håber, at EU og medlemsstaterne vil lade Den Europæiske Unions Solidaritetsfond spille en passende rolle ved at tilpasse reglerne for støtteadgang og forvaltning for at sikre fuld udnyttelse af fonden, som er et uundværligt middel til at

udvise økonomisk og social solidaritet i tilfælde af ekstreme begivenheder.

De regionale og lokale myndigheders rolle i forvaltningen og styrkelsen af det internationale samarbejde

REGIONSUDVALGET

39. mener i tråd med vandrammedirektivet og direktivet om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser, at en planlægning baseret på de enkelte vandløbsoplande med en analyse af deres miljømæssige, territoriale og økonomiske forhold er den korrekte tilgang med henblik på at sikre hele EU-området et ensartet sikkerhedsniveau på vandområdet;

40. mener i forbindelse med vandområdeplanerne og den fælles forvaltning af vandressourcerne, at de lokale og regionale myndigheder, som er talerør for befolkningerne og deres krav, bør varetage planlægningen, driften og kontrollen, mens det overlades til EU og medlemsstaterne, inden for deres respektive beføjelser, at fastlægge de politiske retningslinjer og prioriterede forvaltningsmæssige opgaver;

41. fremhæver den rolle, som de regionale og lokale myndigheder spiller i overvågningen af og kontrollen med gennemførelsen af EU-foranstaltningerne vedrørende vandressourcerne, da det kun er gennem en direkte og aktiv medvirken fra lokal-samfundenes side, at man kan sikre en succesrig gennemførelse af beskyttelses- og bevarelsesforanstaltninger med det mål at skabe et tilhørsforhold til lokalområdet og nøje respekt for dets naturressourcer;

42. opfordrer til anvendelse af juridiske og finansielle redskaber – såvel de eksisterende som de kommende (*vandområdeplaner, udviklingsprogrammer for landdistrikterne og samhørighedsprogrammer, strukturfondene osv.*) – der kan være retningsgivende for forvaltningen af vandressourcerne inden for hvert vandområdedistrikt under hensyntagen til hvert eneste aspekt heraf (kvaliteten og kvantiteten af vandressourcerne, sejlads og transport, energi) på en integreret og samordnet måde, også for så vidt angår den delte forvaltning af grænseoverskridende vandområder;

43. anser den nylige »EU-strategi for Donauområdet« for at være et forbilledligt eksempel på tværnationalt samarbejde og forvaltning af vandressourcer i Verdensnaturfondens ånd og fuldt ud bæredygtigt ud fra et socialt og miljømæssigt synspunkt; håber, at strategien vil blive gennemført med de regionale og lokale myndigheders direkte medvirken;

44. fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle mht. indsamling af miljødata ⁽⁶⁾ (som bør finde sted med afgørende støtte fra GMES-programmet (Global Monitoring for Environment and Security)), og foreslår, at det nuværende europæiske tørkeobservatorium bliver omdannet til et europæisk vandobservatorium, som også skal have til opgave at validere og standardisere de tilgængelige data om de europæiske vandressourcers tilstand;

⁽⁶⁾ Regionsudvalgets udtalelse om »De lokale og regionale myndigheders rolle i den fremtidige miljøpolitik«, CdR 164/2010 fin.

45. mener, at man for at tilføre økosystemfunktionerne en socioøkonomisk dimension og udstyre EU med en effektiv miljøstrategi, som rækker »hinsides BNP«, må kunne garantere sammenhængende, gennemsigtige og pålidelige data og indikatorer for miljøets og vandressourcernes tilstand ⁽⁷⁾.

Afsluttende bemærkninger

REGIONSUDVALGET

46. håber med hensyn til flagskibsinitiativet »Ressourceeffektivitet i EU«, at det bl.a. via sin platform til overvågning af Europa 2020-strategien – både under fastlæggelsen af strategien og under udformningen af de operative instrumenter – kan bidrage til Kommissionens initiativer på områderne vandressourcer, energi og affald, i bevidstheden om, at de dertil knyttede miljøaspekter er tæt sammenkædede;

47. minder om, at vandkvalitetspolitikken har indflydelse på den mængde vand, der er adgang til, og på, hvad det kan anvendes til, og skal derfor anmode om, at dette inddrages i overvejelserne. Jo tidligere i kæden der gribes ind, desto bedre. Dette er navnlig relevant i forhold til de regler, produkter skal overholde, hvorfor deres indvirkning på vandkvaliteten bør undersøges ved hjælp af livscyklusstudier og miljøindvirkningsundersøgelser;

48. vil holde godt øje med, at de fremtidige investeringer, såvel i EU- som nationalt regi, der har til formål at dæmpe op for følgerne af ekstreme begivenheder, som blandt andet skyldes klimaændringerne (oversvømmelser og tørke), i første række rettes mod anlæggelsen af »grønne infrastrukturer« (kontrollerede oversvømmelsesområder, naturlige sænkninger i terrænet, som holder på vandet, genplantning af skov og bevarelse af bjergmiljøet, genoprettelse af vandløbsbræmmer og vådområder, pleje og stabilisering af bjergskrænter osv.) for at sikre landområderne mod vandrisici og samtidigt bevare biodiversiteten, genetablere naturressourcer og skabe nye muligheder for

turisme og beskæftigelse; hvis »grønne infrastruktur«-foranstaltninger ikke er hensigtsmæssige eller mulige på grund af lokale forhold, er »grå infrastrukturer« (kunstige dæmninger, kanaler, diger osv.) et nødvendigt indgreb for at beskytte arealerne, beboerne og økonomien mod oversvømmelser;

49. ønsker, at der under EU's forskningsrammeprogram fremmes projekter, om overførsel af forskning og teknologi for at understøtte udviklingen af nye teknologier, der ikke blot kan øge konkurrenceevnen, men også sikre en mere effektiv og innovativ forvaltning af vandressourcerne;

50. henviser til den tidligere nævnte mulighed for at lade regioner og byer få direkte del i de finansielle ressourcer, der tilvejebringes som led i begrænsningerne af drivhusgasemissioner, til at finansiere lokale programmer til bekæmpelse af klimaændringerne ⁽⁸⁾, og er indstillet på at anvende en del af disse midler til at træffe foranstaltninger, der tager sigte på at styrke de enkelte borgeres bevidsthed om vands iboende værdi, dels gennem indførelse af en mærkning, som angiver produkternes »fodafttryk på vandet«, dels gennem fremme af miljøledelsessystemer i vandkrævende produktionsprocesser (EMAS) og dels gennem oplysnings- og uddannelseskampagner helt fra børnehavestadiet;

51. foreslår – ikke mindst i relation til de krav, der stilles for at gennemføre direktiv 2000/60/EF – at der opstilles nogle specifikke og kontrollerbare mål for bæredygtig forvaltning af vandressourcerne med henblik på tidshorizonten 2020: 1) 20 % større vandbesparelse inden for alle anvendelsessektorer; 2) genetablering af 20 % flere vandløb også af hensyn til forebyggelsen af oversvømmelser; 3) en forøgelse på 20 % af de vandmængder, der i dag genanvendes og/eller recirkuleres inden for landbrug og industri. I dette øjemed opfordrer Regionsudvalget til direkte inddragelse af Borgmesteraftalen.

Bruxelles, den 30. juni 2011.

Mercedes BRESSO

Formand for
Regionsudvalget

⁽⁷⁾ Kommissionens tredje opfølgende beretning til meddelelsen om vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union – KOM(2011) 133 endelig.

⁽⁸⁾ CdR 164/2010 fin.

Regionsudvalgets udtalelse: »Europa 2020-flagskibsinitiativ — Innovation i EU«

(2011/C 259/04)

REGIONSUDVALGET

- gentager sin støtte til indsatsen for at opfylde målene om konkurrencedygtighed og innovation inden 2020 og erkender, at en opfyldelse af disse mål kræver fortsatte investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse
- erkender betydningen af at opnå balance mellem den teknologiske og sociale innovation og innovationen af den offentlige sektor
- minder om, at det er absolut nødvendigt, at alle jobkvalifikationer opgraderes og matches arbejdsmarkedets krav
- fremhæver, at den rolle, som partnerskab med universiteterne skal spille med hensyn til at bidrage til markedsføringen af forskningsresultater i kraft af et tættere samarbejde mellem de videregående uddannelser, forskningen og virksomhederne. Udvalget er i denne sammenhæng opmærksom på betydningen af et lokalt og regionalt miljø, der virker befordrende
- erkender forskningsinfrastrukturernes nøglerolle inden for vidensbaserede innovationssystemer og glæder sig i denne forbindelse over de nye regionale partnerfaciliteter
- gør opmærksom på potentialet i det grænseoverskridende samarbejde. Hertil hører investeringer udefra i EU og EU investeringer i tredjelande
- gentager sin opfordring til regionerne og medlemsstaterne om at være meget omhyggelige med at sikre passende overensstemmelse mellem de lokale og regionale strategier, de nationale reformplaner, de nationale strategiske referencerammer og de operative programmer til gennemførelse af den europæiske samhørighedspolitik for at udnytte strukturfondenes løftestangseffekt fuldt ud i overensstemmelse med EU's fælles strategiske ramme for forskning og de regionale intelligente specialiseringsstrategier.

Ordfører	Roger KNOX (UK/AE), viceborgmester i East Lothian Council
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Europa 2020-flagskibsinitiativ Innovation i EU
	KOM(2010) 546 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. glæder sig over, at Kommissionen i meddelelsen om »Europa 2020-flagskibsinitiativ Innovation i EU« giver udtryk for, at den agter at anlægge en langt mere strategisk tilgang til innovation som overordnet politisk målsætning på mellem-lang og lang sigt og i den forbindelse sikre, at EU's og de nationale/regionale/lokale politikker hænger nøje sammen og forstærker hinanden indbyrdes;

2. anerkender i denne forbindelse, at det er vigtigt at udpege, hvilke områder der er de mest lovende med hensyn til at opnå komparative fordele som grundlag for fastlæggelsen af intelligente specialiseringsstrategier på regionalt niveau, og erkender samtidig, at nogle regioner vil være i stand til at udmærke sig på mere end ét område;

3. hilser det velkommen, at det i Europa-Parlamentets beslutning af 12. maj 2011 kraftigt understreges, at regionale og lokale myndigheder er vigtige partnere, når prioriteterne under »Innovation i EU« skal realiseres i praksis. De er tættest på borgere, virksomheder – især SMV'er – og videninstitutioner og er derfor i stand til at udvælge og koordinere den vifte af politiske instrumenter, som sikrer den bedste udnyttelse af viden set i forhold til de regionale og lokale omstændigheder;

4. opfordrer til, at der fastsættes en klar og bredt accepteret definition af innovation og topekspertise;

5. understreger behovet for en bedre forståelse for regionernes rolle med hensyn til at udvikle visioner og fastsætte målsætninger, tillige med deres betydning for gennemførelsen af EU's politikker;

6. påskønner henvisningen til social innovation, herunder innovation af den offentlige sektor, og anerkender den i mange tilfælde forbilledlige indsats, der ydes af de offentlige institutioner og af den sociale økonomi (andelsselskaber, gensidige selskaber, foreninger og fonde) i hele EU for at modernisere deres service i kølvandet på de nylige finansielle stramminger og dermed imødekomme behov, som markedet og konventionelle virksomhedsformer ikke tager hensyn til; opfordrer til, at der tages større hensyn til social innovation i finansierungs- og støt-teprogrammer som Den Europæiske Socialfond, rammeprogrammerne og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation;

7. opfordrer til at undersøge mulighederne for at bruge de territoriale pagter til at opnå hovedprioriteterne i Innovations-EU og understreger betydningen af et tæt samarbejde mellem de ansvarlige for Innovations-EU og Regionsudvalget;

8. understreger miljøinnovationens centrale rolle og bakker op om Europa-Parlamentets opfordring til vedtagelse af en ambitiøs handlingsplan for miljøinnovation og forslag til foranstaltninger til indførelse af miljøinnovation i alle led i værdikæden, herunder udformningsfasen, og til øget finansiering af initiativer på dette område gennem rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation;

9. beklager, at forelæggelsen af flagskibsinitiativet »Innovation i EU« ikke ledsages af en vurdering af den budgetmæssige effekt af de foreslåede foranstaltninger;

10. glæder sig over Kommissionens meddelelse om »Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020« (KOM(2010) 553) og ledsagedokumentet hertil (SEK(2010) 1183), der behandler spørgsmålet om den regionale dimension i flagskibsinitiativet Innovation i EU;

11. mener, at der i betragtning af de 34 foreslåede forpligtelser bør foretages en prioritering af de aktioner, der indgår i Innovations-EU, for at støtte gennemførelsen, opnå konkrete resultater og skabe forståelse for, at det haster med at skride til handling. Derfor foreslår udvalget: a) synergier mellem samhørigheds- og innovationspolitikkerne, b) innovationspartnerskaber med en anerkendelse af regionernes rolle, c) vidensbase og intelligent specialisering samt d) markedsføring af idéer;

12. gør navnlig Kommissionen opmærksom på innovatorer og individuelle opfindere, der befinder sig uden for de videregående uddannelsessystemer, større foretagender, offentlige myndigheder, forvaltninger og virksomheder. I det fortsatte arbejde bør der indgå strategier, som åbner mulighed for at støtte innovatorer og individuelle opfindere, så de på samme vilkår som andre kan få del i de fælles EU-midler.

Synergierne mellem samhørigheds- og innovationspolitikkerne

REGIONSUDVALGET

13. er enig med Rådet og Europa-Parlamentet i, at det er vigtigt at styrke synergierne mellem EU's politikker til støtte for forskning og innovation samt samhørighed;

14. opfordrer til under behørig hensyntagen til de regionale forhold at styrke sammenhængen, harmoniseringen og komplementariteten mellem uddannelses-, forsknings- og innovationspolitikkerne;

15. gentager sin opfordring til regionerne og medlemsstaterne om at være meget omhyggelige med at sikre passende overensstemmelse mellem de lokale og regionale strategier, de nationale reformplaner, de nationale strategiske referencerammer og de operative programmer, der gennemføres inden for rammerne af den europæiske samhørighedspolitik for at udnytte strukturfondenes løftestangseffekt fuldt ud ⁽¹⁾ i overensstemmelse med EU's fælles strategiske ramme for forskning og de regionale intelligente specialiseringsstrategier;

16. minder om, at samhørighedspolitikken spiller en særlig rolle for støtten til innovationsindsatsen i regionerne. Derfor kan Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) ligeledes inddrages i finansieringen af virksomhedsvæksthuse og forskerparker (infrastruktur og forbindelser). Klynger er særlig interessante for SMV'er, som deri finder et miljø, der fremmer deres kontakt med universiteter og store virksomheder, og som desuden giver dem adgang til internationale handelsnetværk ⁽²⁾;

17. mener, at flagskibsinitiativet Innovation i EU giver råderum til at forbedre den måde, hvorpå opgaver og ansvar er fordelt mellem støtten til topekspertise inden for grundforskning og anvendt forskning på europæisk niveau på den ene side og støtten til innovation på decentralt niveau på den anden for derved at udvikle regionale kompetencer og opnå den nødvendige bredde. Potentialet for organer, som udfører forskning på konkrete områder af international betydning i lokalsamfund og regioner, må anerkendes, ligesom også det potentiale, som ligger i virksomhedernes anerkendelse af f.eks. innovationer baseret på praksis. På den måde opnås den nødvendige bredde til at fremme flagskibsinitiativets målsætninger på forskellige regionale niveauer;

18. mener, at udfordringen består i at fastslå konkret, hvilken innovation der kan opnås i kraft af planerne for integreret territorial udvikling;

19. gentager sin modstand mod oprettelsen af en enkelt monotematisk innovationsfond, som hovedsagelig skulle finansieres gennem midler, der i øjeblikket tildeles over strukturfondene, og som ville samle alle EU-støtteinstrumenter, der anvendes til finansiering af innovation. »Overførslen« af midler kunne føre til et nettotab af ressourcer afsat til innovation og ville endvidere kunne sætte spørgsmålstegn ved integrationen af innovationsprojekter i decentraliserede udviklingsstrategier;

20. foreslår som muligt kriterium for afgrænsningen mellem EU's innovationspolitik og EU's samhørighedspolitik, at sidst-

nævnte yder støtte til de dele af innovationen, der i et givent område er tættest knyttet til den bæredygtige økonomiske udvikling i bred forstand, f.eks. klynger, i modsætning til de dele af innovationspolitikken, der pr. definition ikke kan decentraliseres, og som bør gennemføres ved hjælp af EU's særlige fonde, som er tilgængelige via ansøgningsprocedurer, der dækker hele EU, snarere end via samhørighedspolitikken, i kraft af hvilken regionerne tildeles bloktilskud;

21. erkender, at forsknings- og innovationsbilledet i EU er meget varieret, og opfordrer til, at der tilrettelægges et miks af politikker, der effektivt kan støtte både topkvalitet og samhørighed i regionerne i EU. Udvalget anerkender, at innovation kan vedrøre såvel nye måder at tilrettelægge arbejde og levere tjenesteydelser på som nye produkter, og opfordrer til større opmærksomhed om allerede eksisterende fremgangsmåder og mulighederne for at effektivisere dem. Understreger, at der er brug for at skabe muligheder for og at anerkende innovation mere åbent navnlig over for græsrodderne og fjerntliggende regioner ved at lette adgangen til viden og kommunikationen gennem forbedrede fysiske og virtuelle strukturer;

22. minder om, at de kommende rammeprogrammer for finansiering af forskning og innovation som led i en fælles strategisk ramme vil kunne resultere i større synergier i forhold til de regionale kapacitetsudviklingsprogrammer og fremme regionernes deltagelse i forsknings- og udviklingsaktiviteter. Dette kan f.eks. ske ved, at der, samtidig med at princippet om topkvalitet inden for forskning og innovation fastholdes, indføres en mulighed for at kompetente partnere fra de regioner, der forskningsmæssigt halter bagefter, kan deltage i projekter og programmer, som bliver ledet af mere kendte og meget kompetente forskningskollegaer, f.eks. via mentorordninger eller på andre måder. Regionsudvalget bemærker i den henseende de lokale og regionale aktørers potentiale for at fremme »kompetencecentre«, der er tilkøbt »ekspertisecentre«. Udvalget opfordrer til udbredelse og udveksling af eksempler på god praksis i denne forbindelse;

23. erklærer sig parat til at sikre en koordineret brug af det syvende rammeprogram (og dets efterfølgere), strukturfondene, FIP, ELUL og Den Europæiske Fiskerifond, da dette har afgørende betydning for EU's konkurrenceevne og skabelsen af synergier mellem samhørighed, industripolitik, forskning, vidergående uddannelser og innovationspolitikker på nationalt og regionalt niveau ⁽³⁾;

24. glæder sig over indsatsen for at forenkle procedurer og over offentliggørelsen af den praktiske guide til EU-finansiering af forskning og innovation ⁽⁴⁾. Navnlig påskønner udvalget bestræbelserne på at skabe mulighed for, at forskellige projektfaser kan finansieres via forskellige programmer ud fra et samlet perspektiv. Udvalget så gerne, at den praktiske guide blev viderudviklet til en omfattende og lettilgængelig digital indgang til informationer om og midler til relevante forsknings- og innovationsprogrammer;

⁽¹⁾ CdR 118/2006 fin.

⁽²⁾ CdR 157/2009 fin.

⁽³⁾ CdR 157/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 230/2010 fin.

25. støtter Europa-Parlamentets forslag om at indføre en kvikskranke eller fælles serviceindgang, hvor SMV'er, forskere, universiteter, forskningscentre, regioner, virksomheder mv. kan ansøge om national, regional eller lokal finansiering af forskning og innovation. Udvalget understreger, at et EU-forslag herom vil skulle fremsættes på regionalt og lokalt niveau.

Innovationspartnerskaber

REGIONSUDVALGET

26. støtter hensigten om at fremme hele kæden »fra forskning til detailsalg«;

27. understreger, at de europæiske innovationspartnerskaber bør bidrage til en strømlinet tilgang, der ikke bare tilføjer endnu et instrument til myriaderne af allerede eksisterende værktøjer, og fremhæver de synspunkter, Regionsudvalget har givet udtryk for i en nylig udtalelse om forenkling af rammeprogrammerne for forskning ⁽⁵⁾, især når det udover at inddrage forskningsmæssigt tilbagestående regioner gælder om at konsolidere instrumenterne til forskningsfinansiering, opbygge forskningskapacitet og absorbere potentiale i alle territorier inden for EU og sikre, at de nye instrumenter tager højde for de fælles træk og forskellighederne mellem videnskab, teknisk udvikling og spredning på markedet;

28. glæder sig over pilotpartnerskabet om aktiv og sund aldring og ser frem til fremtidige partnerskaber. Udvalget opfordrer til inddragelse af de relevante aktører i de spørgsmål, der berører de lokale og regionale myndigheder. Hvis der skal skabes gode resultater, mener Regionsudvalget, at forvaltningen af initiativet må tages nærmere i øjesyn pga. den lange række af organisationer og tematiske områder, der er omfattet af sund aldring;

29. opfordrer til, at man indleder partnerskabsprojektet om innovation: »Intelligent by/intelligent region«, da hurtige og effektive tiltag her er afgørende, hvis man skal finde frem til de nye, innovative løsninger, der er nødvendige for at forholde sig til den økonomiske krise og klimaforandringerne og tilpasse disse til kommunernes praksis. Det er særligt vigtigt at styrke samarbejdet mellem regioner med pionervirksomheder og -institutioner og udstyre dem med de nødvendige ressourcer, så deres resultater kan gennemføres effektivt i andre regioner;

30. opfordrer til at inddrage de berørte parter på lokalt og regionalt plan i tilrettelæggelse, gennemførelse og styring af de europæiske innovationspartnerskaber, men henstiller, at det undgås, at dette medfører en stigning i den allerede bestående og ofte forvirrende informationsmængde og antallet af eksisterende serviceudbydere (såsom erhvervsportaler, grænseflader, vidensudvekslingsfora mv.). Udvalget skal advare om, at manglende klarhed i stigende grad kan gøre det vanskeligere for universiteterne, virksomhederne og den frivillige sektor at skaffe sig viden om de bedste fremgangsmåder. Endvidere frygter udvalget, at oprettelse af yderligere strukturer kan fungere som incitament for en stadigt mere indædt konkurrence om begrænsede og stadigt knappere midler;

31. gør opmærksom på potentialet i det grænseoverskridende samarbejde og betydningen af rammebetingelser, der virker befordrende. Hertil hører investeringer udefra i EU og EU-investeringer i tredjelande. Erkendelse af, at innovation er global, vil bidrage til dens grænseoverskridende dimension;

32. understreger i denne sammenhæng den mulige rolle, som ordninger som EGTs'erne og de territoriale pagter kan spille;

33. fremhæver, at der i mange tilfælde, ofte mellem de lokale eller regionale myndigheder og berørte parter fra det lokale akademiske miljø eller erhvervsliv, er oprettet lokale og regionale partnerskaber om innovation og vidensoverførsel. Udvalget er opmærksom på betydningen af en samordnet strategi også blandt de lokale og regionale universiteter, f.eks. i form af samling af forskning og deltagelsesinitiativer;

34. forestiller sig, at sådanne partnerskaber for at afspejle principperne om partnerskab og intelligent specialisering kan tilrettelægges og i det omfang, dette er muligt, forvalte regionale innovationsprogrammer finansieret via strukturfondene – med ændrede regler, så forvaltningsmyndigheden har mulighed for at subdelegere. Udvalget understreger, at sådanne nye tiltag vil gøre det muligt at overføre forskningsresultater til de lokale og regionale niveauer betydeligt hurtigere. Det er vigtigt, at der sker en passende inddragelse af de relevante berørte parter i tilrettelæggelse, gennemførelse, forvaltning og evaluering af disse programmer for så vidt muligt at kunne tage højde for deres særlige behov.

Vidensbase og intelligent specialisering

REGIONSUDVALGET

35. gentager sin støtte til indsatsen for at opfylde målene om konkurrencedygtighed og innovation inden 2020 og erkender, at en opfyldelse af disse mål kræver fortsatte investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse, særligt i perioder med økonomisk usikkerhed ⁽⁶⁾;

36. understreger, at det for Europa har strategisk betydning at indføre begrebet innovation i uddannelsessystemet;

37. minder om, at tusindvis af arbejdstagere i EU's medlemsstater allerede har mistet deres job under den herskende økonomiske krise. Nye markeder og virksomheders udflytning af produktionen til lavomkostningslande er med til at forstærke denne effekt. Alle jobkvalifikationer skal derfor opgraderes og matches arbejdsmarkedets krav ⁽⁷⁾, så innovation ikke medfører tab af arbejdspladser;

⁽⁵⁾ CdR 230/2010 fin.

⁽⁶⁾ CdR 231/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 85/2009 fin.

38. understreger i denne forbindelse, at erhvervslivet og arbejdsmarkedets strukturer skal geares til innovationen inden for varer, tjenesteydelser og processer, så lokalsamfundet kan få gavn af lokal innovation;

39. fremhæver, at den rolle som partnerskab med universiteterne skal spille med hensyn til at bidrage til markedsføringen af forskningsresultater i kraft af et tættere samarbejde mellem de videregående uddannelser, forskningen og virksomhederne. Udvalget er i denne sammenhæng opmærksom på betydningen af et lokalt og regionalt miljø, der virker befordrende for universiteternes deltagelse i partnerskaber. Regionsudvalget understreger, at forskning skal opfattes i bredest mulig forstand og ikke blot som noget, der handler om produktudvikling. Endvidere understreger udvalget betydningen af, at forskerne formidler deres arbejde til en bredere offentlighed, inddrager offentligheden i udformning og tilrettelæggelse af projekter og navnlig udbreder kendskabet til resultaterne af deres forskning;

40. minder om, at fastlæggelse af intelligent specialisering i et givent område ikke alene forudsætter en vurdering af den pågældende regions egne styrker og svagheder, men også en vurdering af trusler og muligheder i andre regioner og på andre kontinenter, hvilket igen stiller krav om et omfattende overblik over den globale udvikling på potentielle interessefelter. Udvalget mener derudover, at udnyttelse af en potentiel, spontan, markedsdriven udvikling i en region ikke bør forhindres, fordi den ligger uden for den pågældende regions fastlagte prioriteter;

41. advarer mod ethvert forsøg på at bruge intelligent specialisering som en måde at prioritere allerede førende regioner eller lokale myndigheder på, mens andre lades tilbage med utilstrækkelig eller slet ingen støtte. Dette ville stride mod EU's overordnede princip om territorial samhørighed. Der bør derfor udarbejdes en oversigt over de europæiske regioner og deres innovationsniveauer, således at de mest tilbagestående regioner kan modtage særlig støtte fra ad hoc-fonde, som kan bidrage til at bringe dem op på niveau med de mest innovative regioner. En måde at styrke samarbejdet mellem forskellige regioner er at indføre systemer, der giver mindre udviklede regioner adgang til samt mulighed for at udnytte og anvende relevante forskningsresultater fra forskellige dele af Europa eksempelvis med støtte fra strukturfondene;

42. erkender forskningsinfrastrukturernes nøglerolle inden for vidensbaserede innovationssystemer og glæder sig i denne forbindelse over de nye regionale partnerfaciliteter⁽⁸⁾ og partnerskaber mellem forskningsinfrastrukturer. Udvalget anerkender deres potentiale til at bidrage til en mere afbalanceret udvikling af det europæiske forskningsrum ved at inddrage mindre eller mindre erfarne lande og regioner i konkurrence-dygtige forsknings- og innovationspræstationer;

43. minder om, at yderligere udvikling af virtuelle infrastrukturer baseret på informations- og kommunikationsteknologi er afgørende for hele Europa og navnlig for at fremme forbindelserne mellem geografisk spredte og særligt fjerntliggende områder såsom øerne og regionerne i den yderste periferi;

44. opfordrer til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i platformen for intelligent specialisering;

45. anmoder om, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i revisionen af de operationelle programmer, som samfinansieres af strukturfondene, og opfordrer endvidere til, at der i de nationale reformprogrammer tages behørigt hensyn til lokale og regionale anliggender;

46. glæder sig over Kommissionens intentioner om at bringe de operationelle programmer i overensstemmelse med de prioriteter, der er fastsat som led i Europa 2020-strategien, og opfordrer til at fokusere på en mere snæver gruppe af prioriteter og den praktiske gennemførelse under hensyntagen til de regionale forhold;

47. stræber på længere sigt efter en fælles, internationalt forenelig indikator til at måle fremskridt og støtter udviklingen af et integreret indikatorsystem til måling af de samlede fremskridt (som Europa-Parlamentet opfordrede til), der ideelt omfatter brugen af et Innobarometer rettet mod offentlige forvaltninger og tjenester; understreger, at sådanne indikatorer bør være så enkle som muligt og afspejle den store mangfoldighed blandt EU's regioner. Udvalget anmoder om at blive holdt orienteret om og inddraget i det forberedende arbejde med udviklingen af et sådant system.

Markedsføring af idéer

REGIONSUDVALGET

48. erkender betydningen af at opnå balance mellem den teknologiske og sociale innovation og innovationen af den offentlige sektor. Det er navnlig vigtigt at fremme den samfundsmæssige innovation, hvor man opnår de nødvendige operationelle og strukturelle ændringer ved at kombinere forskellige delområder inden for innovationsaktiviteter, f.eks. ved at knytte udvikling af teknologi, kunst og design, kultur og kulturarv samt tjenesteydelser til brugernes egne aktiviteter;

49. påskønner, at Kommissionens meddelelse nævner de kulturelle og kreative industrier med henvisning til deres potentielle betydning for forbindelsen mellem kreativitet og innovation. Hvad angår fremme af innovation understreger udvalget betydningen af kreativ samtænkning af tidligere adskilte fagområder med henblik på at skabe nye idéer;

50. understreger, at innovation bliver mere og mere kompleks og systemisk. Innovation er ud over at være centret om forskning også centreret om udbud og efterspørgsel med sigte på at løse verdens reelle problemer og tackle vigtige samfundsmæssige udfordringer. I forbindelse med gennemførelsen af Unionen for innovation er det på sin plads aktivt at opmuntre beslutningstagerne og forskerne til at skabe nye koncepter for åben innovation med reelle fordele for alle aktører og under anvendelse af eksisterende ressourcer, uanset hvor de kommer fra;

⁽⁸⁾ ESFRI (European Strategy Forum on Research Infrastructures, Det Europæiske Strategiske Forum om Forskningsinfrastruktur) European Roadmap for Research Infrastructures Implementation Report 2009.

51. bemærker den betydelige købekraft i det offentlige indkøb, der tegner sig for 17 % af EU's BNP, og anerkender den centrale rolle, disse indkøb kan spille som innovationsdrivkraft og som en oplagt katalysator for højnelse af (sociale, miljømæssige ...) standarder;

52. støtter aktiv inddragelse af erhvervsliv og myndigheder i innovationsfremmende ordninger, men advarer imod de mulige konsekvenser af udelukkende at lade de lokale og regionale myndigheder påtage sig rollen som hovedkunde til uafprøvede produkter og ydelser og de risici, der ligger heri;

53. glæder sig over initiativer til udveksling af bedste praksis og innovative indkøbsordninger;

54. har imidlertid betænkeligheder med hensyn til, hvordan de lokale og regionale myndigheder vil blive påvirket af kravet til medlemsstaterne og regionerne om at afsætte selvstændige budgetter til prækommercielle offentlige indkøb og indkøb af innovative produkter og tjenesteydelser. Interesserede regioner bør opmuntres til at gennemføre pilotprojekter, f.eks. gennem finansiering og tilstrækkeligt fleksible regler;

55. opfordrer til at inddrage de lokale og regionale myndigheder tæt i tilrettelæggelsen af lovgivningsmæssige rammebetingelser og programmer for forskning, demonstration og finansiering af innovative offentlige tjenesteydelser og indkøb;

56. mener, at det vil være et nyttigt rammekriterium for Innovations-EU's lokale og regionale dimension at skelne mellem avanceret innovation og programmer til støtte for topkvalitet, der pr. definition har behov for støtte i tematiske innovationsprogrammer, og de mere praktisk orienterede dele af innovationen, der er klar til markedsføring, og som vil kunne støttes af lokale og regionale innovationspartnerskaber med den private sektor. Udvalget finder det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i »de markedsføringsklare dele af innovationen«, der har et større potentiale på kortere sigt, og som det for parterne på lokalt niveau vil være mere ligetil at indgå aftaler om;

57. minder om, at EU's direktiver om offentlige indkøb allerede giver de offentlige myndigheder mulighed for at anvende udvælgelseskriterier, der fremmer indkøb af innovative varer og tjenesteydelser, og om, at Kommissionen i de senere år har stillet forskellige former for vejledningsmateriale til rådighed herom, herunder materiale der er relevant for den prækommercielle fase;

58. bemærker, at Kommissionen er betænkelig ved de alvorlige hindringer for brug af udvælgelseskriterier til fremme af innovative indkøb, og opfordrer i stedet til større udbredelse af en innovationsvenlig indkøbspolitik;

59. advarer imidlertid om, at EU's regler for offentlige indkøb i mange tilfælde er inkonsekvente og gør nationale programmer mere bureaukratiske ved i kraft af fastsættelse af regler for nationale indkøbspolitikker hyppigt at teste grænserne for traktatens fordeling af beføjelserne og nærhedsprincippet, idet disse regler ofte knyttes til tilsyneladende ubeslægtet lovgivning eller foreslås af forskellige afdelinger i Kommissionen;

60. fremhæver de lokale og regionale myndigheders ønske om retssikkerhed, forudsigelighed, konsekvens og fælles definitioner i alle Kommissionens generaldirektorater og EU-regler om offentlige indkøb som forudsætning for fremsættelse af yderligere forslag om offentlige indkøb vedr. Innovations-EU;

61. understreger behovet for at lette SMV'ernes adgang til finansieringsprogrammer, der kan gavne deres deltagelse i økonomien, i betragtning af at de komplicerede og forskelligartede regler i de eksisterende programmer i mange tilfælde udelukker SMV'erne fra at deltage, eftersom de hverken har tid eller lyst til at sætte sig ind i, hvilke muligheder sådanne programmer indebærer, og støtter kraftigt op om den betydelige rolle, SMV'erne spiller som innovationsdrivkraft;

62. glæder sig over Kommissionens forslag om at udforme en fælles strategisk ramme på EU-plan for alle strukturfonde, der har en lokal og regional dimension (Samhørighedsfonden, EFRU, ESF, ELFUL og EFF) og opfordrer til at sikre sammenhæng mellem denne og den foreslåede nye fælles strategiske ramme for innovation;

63. er stærk tilhænger af, at Samhørighedsfonden også skaber synergier i forhold til de »tematiske« EU-fonde i det omfang, disse har et lokalt og regionalt aspekt – f.eks. bæredygtig udvikling af landdistrikterne i kraft af bredbåndsforsyning, transeuropæiske transportnet, forskning eller nye »tematiske«, lokale initiativer såsom »Intelligente byer«;

64. minder om, at reglerne for statsstøtte i mange tilfælde er særdeles komplekse, og opfordrer til, at den kommende revision af reglerne i 2011 skaber klarhed om, hvilke former for innovation der kan støttes. Udvalget bemærker, at klarhed herom kan åbne op for nye muligheder for at støtte innovative virksomheder i et givent område;

65. støtter fagfolkenes krav om at mindske administrationen inden for ved at øge antallet af åbne udbudsprocedurer og faste datoer for offentliggørelse af udbudsbekendtgørelser, eftersom fagfolk mener, at disse foranstaltninger ville gøre systemet mere forudsigeligt for ansøgerne og reducere administrationsomkostningerne. Udvalget understreger i denne sammenhæng betydningen af administrativ forudsigelighed;

66. anmoder om en bedre balance mellem risiko og omkostninger ved kontrol i EU's programmer, da der efter udvalgets opfattelse ofte lægges for stærk vægt på kontrol. Udvalget anmoder om en revisions- og rapporteringsmekanisme, der står i et rimeligt forhold til det forfulgte mål, og som er baseret på en høj grad af tillid, f.eks. for de organers vedkommende, som har en veldokumenteret tradition for robuste administrations- og rapporteringsprocedurer. Regionsudvalget råder til at anvende en tilgang baseret på videnskab og teknologi eller videnskab og innovation, der tager udgangspunkt i fornuftige videnskabelige/tekniske kvalitetskriterier⁽⁹⁾, snarere end at fokusere på regelmæssighed i anvendelsen af midlerne, som det stadig er tilfældet for de fleste EU-programmers vedkommende.

Bruxelles, den 30. juni 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽⁹⁾ CdR 230/2010 fin.

Regionsudvalgets udtalelse: »Indarbejdning af klimaspørgsmål og det fremtidige EU-budget«

(2011/C 259/05)

REGIONSUDVALGET

- fremhæver endnu en gang, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i forbindelse med gennemførelsen af Europa 2020-strategien;
- præciserer, at bygningers energieffektivitet er et nøgleområde;
- mener, at der er behov for øget gennemsigtighed med henblik på at styre investeringerne. Statistikker for energiforbrug og -produktion bør være offentlige på linje med statistikker om udledning;
- foreslår, at mindst én særskilt prioritet for strukturfondene for perioden 2014-2020 helliges bæredygtig anvendelse og produktion af energi, hvorved dette mål får al den opmærksomhed og betydning, det fortjener;
- opfordrer til, at samhørighedspolitikken får en særlig byorienteret dimension, som skal yde støtte til udviklingen af handlingsplaner for bæredygtig energi (forbedring og udvidelse af fjernvarmenettet, samproduktion af varme og elektricitet, energiproduktion og anvendelse af vedvarende energikilder, offentlig belysning, offentlig transport og bløde transportformer, energieffektivitet i bygninger osv.), og oprette støttetjenester for lokale myndigheder i form af f.eks. lokale og regionale energiagenturer;
- påpeger atter, at Den Europæiske Socialfond bør fokusere på udvikling af menneskelige ressourcer på lokalt niveau, som vil være afgørende for udformningen af lavenergibyer i fremtiden og give nyt liv til de lokale økonomier;
- støtter mere effektive finansieringsordninger, som kan fremme offentlig-private partnerskaber. På det område kunne der blive tale om f.eks. lån med en lav eller ingen rente, bankgarantier, lokale revolverende fonde og andre innovative finansieringstekniske instrumenter, som i overensstemmelse med additionalitetsprincippet kunne anvendes i kombination med den støtte, som på lokalt og regionalt niveau ydes af strukturfondene.

Ordfører	Hovedordfører: Ilmar REEPALU (SE/PSE), medlem af Malmøs kommunalråd
Basisdokument	Kommissionens brev af 14. februar 2011

I. INDLEDNING

REGIONSUDVALGET

EU's politiske prioriteter, lokale og regionale muligheder og behov

1. ved kun alt for godt, at klimaforandringerne er en udfordring af globale dimensioner, som har yderst forskellige konsekvenser i de enkelte regioner og lokalområder. Når klimaproblemerne skal løses, er det nødvendigt at skabe intelligente lokale og regionale løsninger, som har fokus på både lokale og regionale forhold og muligheder. Udfordringerne i forbindelse med klimaforandringerne er så store, at ingen enkelt medlemsstat er i stand til at tackle dem på egen hånd, og derfor kan Den Europæiske Union skabe merværdi;

2. understreger, at målene for beskæftigelse, innovation, uddannelse, social inklusion og klima/energi er tæt forbundne i Europa 2020-strategien og samlet er afgørende for at opnå det overordnede mål om social og territorial samhørighed. Vigtige foranstaltninger med henblik på at nå Europa 2020-målene bygger på intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

3. understreger, at EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020, »Vores livsgaranti, vores naturkapital«, er et passende indspark i kampen mod klimaforandringer, når det gælder udformning af vigtige foranstaltninger med henblik på bæredygtighed og klimatilpasning;

4. fremhæver endnu en gang, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i forbindelse med gennemførelsen af Europa 2020-strategien og fremskridtene i retning af en lavemissionsøkonomi gennem nedbringelse af energiforbruget, decentralisering af energiforsyningen, øget anvendelse af vedvarende energi, sikring af økosystemernes modstandsdygtighed over for klimaforandringer og opretholdelse og forøgelse af antallet af CO₂-dræn;

5. er af den opfattelse, at et uforudsigeligt klima truer den offentlige sundhed, infrastrukturen, landbruget, biodiversiteten, vandforsyningen, fødevarersikkerheden og den økonomiske udvikling og bør tackles gennem bedre design, vaner og teknologier i vores byer og landøkonomier.

Klimainsats som økonomisk drivkraft

REGIONSUDVALGET

6. er overbevist om, at klimainsatsen kan have positive konsekvenser i form af økonomisk udvikling, grøn beskæftigelse, modstandsdygtighed, social samhørighed og livskvalitet, der bygger på intelligent vækst. I den sammenhæng er det

nødvendigt at identificere sektorer og mulige gevinster som følge af klimaforandringerne, der kan medføre en mulighed for økonomiske udvikling;

7. mener, at lokale klimavenlige offentlige indkøb og investeringer kan virke stimulerende for en fair, inklusiv og bæredygtig vækst. Integration af økonomisk udvikling, social samhørighed og miljøfinansiering kan stimulere overgangen til en lavemissionsøkonomi;

8. er af den opfattelse, at EU-investeringer i intelligent lokal specialisering kan støtte regionerne i udvikling af innovative løsninger med henblik på at udnytte de lokale forhold og muligheder for at udvikle lavemissionsøkonomier;

9. er overbevist om, at investeringer i etablering af bæredygtige europæiske byer og regioner kan styrke europæisk erhvervslivs position på et globalt marked i vækst;

10. finder det nødvendigt at inddrage erhvervslivet i udviklingen af bæredygtige økonomier gennem tilskyndelse til politikker og strategier, hvorigennem sociale og miljømæssige aspekter indarbejdes i virksomhedernes forretningsdispositioner, samt ved at gøre virksomhederne ansvarlige for konsekvenserne af deres handlinger.

II. BEHOVET FOR EN YDERLIGERE INDSATS OG FLERE INVESTERINGER

REGIONSUDVALGET

11. understreger, at klimavenlige tiltag kræver en betydelig langsigtet finansiering. Overgangen til en klimafleksibel lavemissionsøkonomi vil kræve, at der fokuseres på investeringer i energieffektivitet, bygninger, vedvarende energi, ren transport og andre intelligente systemløsninger til bedre ressourceudnyttelse. Både byer og landdistrikter i hele EU har hårdt brug for øget støtte til at modvirke og tilpasse sig klimaforandringerne på lokalt og regionalt niveau. Udvalget bemærker, at Kommissionen har skønnet, at EU for at klare omstillingen til en lavemissionsøkonomi vil skulle investere yderligere 270 mia. euro eller gennemsnitligt 1,5 % af Unionens BNP om året over de næste fire årtier, og at en intensivering af klimainsatsen vil kunne skabe 1,5 mio. ekstra arbejdspladser indtil 2020;

12. opfordrer til en væsentlig styrkelse af borgmesteraftaleinitiativet, der bør udstyres med passende midler til at støtte byerne og regionerne i den operationelle tilrettelæggelse af klimahandlingsplaner og til i et samarbejde med internationale partnere som f.eks. den amerikanske borgmesterkonference at udarbejde fælles standarder for CO₂-fodaftryk;

13. minder i særdeleshed om, at støtteordninger bør gøres tilgængelig for alle producenter af vedvarende energi uanset størrelse, eftersom udnyttelse af potentialet for lokal og regional decentraliseret energi er helt igennem nødvendig for opfyldelsen af EU's 20-20-20-mål;

14. præciserer, at når det gælder modvirkningen af klimaforandringer på lokalt og regionalt niveau, er bygningssektoren – dvs. bygninger til beboelse og erhverv – er den sektor i EU, der bruger mest energi og udsender mest CO₂. Den står for omkring 40 % af EU's samlede endelige energiforbrug;

15. fremhæver behovet for en intensivering af indsatsen for at skabe bæredygtige transportsystemer, ændringer i borgernes trafikale adfærdsmønstre og køretøjer, som kører på rene brændstoffer, hvilket er nødvendigt for at opnå store effektivitet, færre emissioner og bedre luftkvalitet. Regionsudvalget understreger vigtigheden af miljøvenlig offentlig transport i storbyområder og opfordrer til, at der sker en optrapning af strukturinvesteringer i ren offentlig transport og i omstillingen til uafhængighed af fossile brændsler;

16. gør opmærksom på, at det er vigtigt at fremme udviklingen og forbedringen af kulstofdræn, som bidrager til at mindske koncentrationen af kuldioxid i atmosfæren, navnlig i regioner, hvor der er mere gunstige geologiske ressourcer og/eller naturressourcer;

17. understreger, at EU skal leve op til sine internationale forpligtelser vedr. finansieringen af klimaindsatsen, og er enig i, at midler fra det internationale CO₂-marked også bør anvendes til fordel for projekter i udviklingslandene;

18. anser det for nødvendigt at gøre befolkningen bevidst om, hvor ubæredygtigt det nuværende ressourceforbrug er;

19. finder det nødvendigt at forbedre udvekslingen af viden mellem den videnskabelige og den politiske verden for at gøre den videnskabeligt funderede beslutningstagning bedre.

III. PRINCIPPER FOR KLIMAINDSATSEN OG FINANSIERING

REGIONSUDVALGET

20. mener, at nærhedsprincippet, partnerskabsprincippet og forvaltning på flere myndighedsniveauer er afgørende forudsætninger for en vellykket anvendelse af strukturfondene, og gentager, at de lokale og regionale myndigheder navnlig bør deltage i udformningen, forhandlingen og gennemførelsen af partnerskabsaftaler under den fælles strategiske ramme for EU-finansiering. Dette bør ses som en afgørende og enestående mulighed for EU for at sikre større sammenhæng i forbruget på tværs af politikområder og forvaltningsniveauer;

21. gentager, at udvalget er modstander af oprettelse af en særlig klimafond med det formål vha. midler, der i øjeblikket bevilges til strukturfondene, at samle alle EU's finansieringsinstrumenter til bekæmpelsen af klimaforandringerne. »Overførslen« af bevillinger risikerer ikke blot at resultere i en

netto reduktion af de ressourcer, der afsættes til bekæmpelsen af klimaforandringerne, men også at så tvivl om integrationen af klimaforandringsprojekter i de territoriale udviklingsstrategier;

22. foreslår, at den lokale og regionale indsats mod klimaforandringer ses som et supplement til internationale, europæiske og nationale politikker, idet den bygger på udveksling og samarbejde mellem regioner, som står over for de samme trusler og muligheder;

23. mener, at der bør arbejdes yderligere på en strategi, der involverer forvaltning på flere myndighedsniveauer, eftersom en modvirkning af og tilpasning til klimaforandringerne kun kan lykkes, hvis alle forvaltningsniveauer inddrages. På den baggrund har Regionsudvalget opfordret Kommissionen og medlemslandene til at bringe nærhedsprincippet i anvendelse;

24. understreger derfor, at det er vigtigt at undgå administrative forhindringer på alle niveauer i EU. Dette kræver en indsats, der koordineres mellem lokale, regionale og nationale myndigheder samt Kommissionen;

25. fremhæver på ny, at sektorspecifikke eller tværsektorielle energi- og klimaalliancer mellem regioner og virksomheder bør opmuntres med henblik på at fremme innovation og en hurtig overgang til en klimafleksibel lavemissionsøkonomi. Sådanne offentlig-private partnerskaber bør udtrykkeligt rettes mod udvikling og anvendelse af lavkulstofteknologi, udvikling og forbedring af kulstofdræn samt klimatilpasningsforanstaltninger, og bør til dette formål modtage særlig støtte fra strukturfondene;

26. mener, at der er behov for øget gennemsigtighed med henblik på at styre investeringerne. Statistikker for energiforbrug og -produktion bør være offentlige på linje med statistikker om udledning og - ikke mindst - statistikker, der viser udviklingen i de fysiske parametre i forbindelse med klimaet. Der bør indføres kontrol med EU's udgifter til klimaindsatsen, således at det klart kan fastslås, hvor stor en del af Unionens budget der bruges til dette formål.

IV. PRIORITET OG INTEGRATION

REGIONSUDVALGET

27. mener, at tilpasningen til og modvirkningen af klimaforandringerne tillige med energipolitikken bør have plads blandt EU-budgettets topprioriteter;

28. fremhæver, at EU-budgettet bør støtte principperne for forvaltning på flere myndighedsniveauer, og at samtlige EU's foranstaltninger bør baseres på en horisontal strategi, som kombinerer foranstaltninger med henblik på henholdsvis at bekæmpe og tilpasse sig klimaforandringerne, hvor de lokale, nationale og EU-myndighedsniveaurnes og de forskellige politikkers roller og ansvar – politisk såvel som økonomisk – er klart definerede for at undgå huller, uoverensstemmelser og redundans i forbindelse med de politiske foranstaltninger;

29. har den opfattelse, at EU-lovgivning og konditionalitet for EU's udgifter er centrale elementer med henblik på at nå Europa 2020-målene. Derfor bør klimaindsatsen indarbejdes i alle relevante udgiftsområder, herunder strukturfondene og midlerne til landbrug og udvikling af landdistrikterne samt til forskning og innovation og eksternt samarbejde. Indarbejdning af klimaspørgsmål vil sige omprioritering af eksisterende politikker med henblik på at fremme bæredygtighed i erkendelse af, at samme foranstaltning kan og bør forfølge flere mål på samme tid;

30. mener, at effektiv allokering og effektiv anvendelse af begrænsede budgetmidler bedst kan sikres, hvis klimaforandringer og energieffektivitet indgår som en tværgående prioritet i strukturfondene, den fælles landbrugspolitik og rammeprogrammerne for forskning og teknologisk udvikling (det fremtidige RP 8). Derudover bør det fremtidige Life+-instrument til støtte for miljø- og klimaindsatsen supplere indarbejdningen ved at stille flere midler til rådighed for klimaindsatsen og afprøve nye metoder til tilpasning til og afbødning af virkningerne af klimaforandringerne;

31. støtter en budgetperiode på 10 år, som ville kunne give en væsentlig stabilitet og forudsigelighed for støtteprogrammerne og føre til et mere målrettet fokus;

32. beklager manglen på yderligere specifikke forpligtelser i »Energistrategien for 2011-2020« vedrørende finansiering af lokale og regionale investeringer i bæredygtig energi til trods for, at Kommissionen har fremhævet de lokale og regionale myndigheders rolle.

V. FORSLAG TIL FORSKELLIGE FINANSIERINGSKILDER

Samhørighedspolitikker og strukturfonde

REGIONSUDVALGET

33. foreslår, at mindst én særskilt prioritet for strukturfondene for perioden 2014-2020 helliges bæredygtig anvendelse og produktion af energi, hvorved dette mål får al den opmærksomhed og betydning, det fortjener;

34. bemærker, at idéen om en bæredygtig by er ved at forandre sig i retning af lokale energiproduktionsanlæg, øget elektrisk mobilitet, anvendelse af intelligente net og andre systemløsninger til bedre ressourceudnyttelse. Udvalget opfordrer til, at samhørighedspolitikken får en særlig byorienteret dimension, som skal yde støtte til udviklingen af handlingsplaner for bæredygtig energi (forbedring og udvidelse af fjernvarmenettet, samproduktion af varme og elektricitet, energiproduktion og anvendelse af vedvarende energikilder, offentlig belysning, offentlig transport og bløde transportformer, energieffektivitet i bygninger osv.), og oprette støttetjenester for lokale myndigheder i form af f.eks. lokale og regionale energiagenturer;

35. minder om Kommissionens hensigt om at fremme lokale energiløsninger og videreudvikle initiativet »intelligente byer« (dvs. intelligent måling og intelligente net) for at fremme miljøvenlige og energieffektive investeringer samt opfordrer

Kommissionen til at lade denne gode hensigt komme til udtryk i forbindelse med strukturfondene 2014-2020;

36. opfordrer til, at den andel af regionalstøtten/samhørighedsmidlerne, der går til at forbedre boligers energieffektivitet, øges til mindst 5 % svarende til mindst 15 % under EFRU i gennemsnit i EU;

37. understreger strukturfondenes nøglerolle mht. at støtte vidensudvikling, innovative løsninger og offentlig opmærksomhed om de udfordringer og muligheder, der er affødt af behovet for at bekæmpe, afbøde og tilpasse sig til klimaforandringerne;

38. mener, det er vigtigt at fremme strategier, som opmuntrer til deltagelse, og videnplatforme, som omfatter alle de sektorer, der berøres af klimaforandringerne, så der kan udvikles politisk baserede krav til forskning.

Forskning og udvikling

REGIONSUDVALGET

39. opfordrer budgetmyndigheden til at sørge for tilstrækkelig finansiering og øget anvendelse af midler til forskning og innovation rettet mod følgerne af klimaforandringerne, modvirkning af CO₂-emissionerne og tilpasning til klimaforandringerne, i særdeleshed for så vidt angår energiområdet, samt gennemførelse af den strategiske energiteknologiplan, ikke blot i EU og på nationalt plan, men også på lokalt og regionalt niveau, herunder fremme af klynger og innovative SMV'er;

40. understreger, at det er vigtigt at indarbejde bæredygtige teknologier og støtte innovation af nye intelligente teknologier ved at integrere klimaspørgsmål og klimatiltag fuldt ud i alle EU-programmer og -strategier;

41. understreger betydningen af at sprede intelligente løsninger og vigtige nyskabelser som demonstrationsprojekter med henblik på at ændre holdninger, styrke grøn vækst og støtte Europa 2020-strategien.

Den Europæiske Socialfond

REGIONSUDVALGET

42. betoner, at Den Europæiske Socialfond kan anvendes til at fremme bæredygtige fremgangsmåder i eksisterende fag og udvikle nye færdigheder inden for »grønnere teknologier og grønnere tjenesteydelser«, da Den Europæiske Socialfond er et redskab, som kan hjælpe ansatte og virksomheder med at tilpasse sig nye økonomiske realiteter;

43. påpeger derfor atter, at Den Europæiske Socialfond bør fokusere på udvikling af menneskelige ressourcer på lokalt plan, som vil være afgørende for udformningen af fremtidens lavenergibyer og -regioner, hvor der kan iværksættes effektive foranstaltninger til tilpasning til og/eller modvirkning af klimaforandringerne, og som kan puste nyt liv i de lokale økonomier.

Den fælles landbrugspolitik

REGIONSUDVALGET

44. understreger betydningen af at støtte samspillet mellem land- og byzoner samt deres udvikling gennem en integreret indsats på områder som energieffektivitet, miljøvenlig kollektiv trafik, bevarelse af miljøgoder, vandforvaltning og attraktivitet;

45. mener, at den fælles landbrugspolitik bør belønne landbrugere og arealforvaltere for at levere offentlige goder som produktion af vedvarende energi, bevaring af arealer, der spiller en vigtig rolle som kulstofdræn, reduktion af drivhusgasemissioner og klimatilpasning;

46. mener, at der kunne være større spillerum for øget konditionalitet, og at den fælles landbrugspolitik (første og anden søjle) kunne være grønnere;

47. understreger, at Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (den fælles landbrugspolitik anden søjle) fortsat er en vigtig metode til at hjælpe landbrugerne med at udvikle nyt og til at støtte diversificeringen af landdistrikternes økonomi. Den rolle, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne pt. spiller i forbindelse med modvirkningen af klimaforandringerne, bør derfor udvides, og fonden skal tilpasse sig klimaforandringerne og kaste sig over udfordringerne i forbindelse med andre vigtige ressourcer, eksempelvis forvaltning af vand og jordbunden samt biodiversitet.

Nye investeringsmekanismer

REGIONSUDVALGET

48. minder om, at det har taget positivt imod »omfordelingen af ubrugte midler under kapitel II i forordning (EF) 663/2009, som nu er gjort tilgængelige for lokale og regionale myndigheder til bæredygtige energiprojekter«, og under-

streger, at denne nye europæiske energieffektivitetsfacilitet skal ses som et vigtigt eksempel, som bør følges i fremtiden;

49. gentager, at »der i den aktuelle situation med [...] krise er en tæt sammenhæng mellem planerne for genopretning og investeringer i energieffektivisering og vedvarende energi«;

50. understreger, at eftersom udviklingen af en klimafleksibel lavemissionsøkonomi på lokalt og regionalt niveau vil forbedre Europas samlede konkurrenceevne inden for grøn økonomi, burde det være muligt at deltage i finansieringen af den ved hjælp af projektobligationer udstedt af Den Europæiske Investeringsbank;

51. støtter mere effektive finansieringsordninger, som kan fremme offentlig-private partnerskaber. På det område kunne der blive tale om f.eks. lån med en lav eller ingen rente, bankgarantier, lokale revolverende fonde og andre innovative finansieringstekniske instrumenter, som i overensstemmelse med additionalitetsprincippet kunne anvendes i kombination med den støtte, som på lokalt og regionalt niveau ydes af strukturfondene;

52. støtter tanken om, at der gives adgang til ny finansiering ved at tildele de lokale og regionale myndigheder mindst en tredjedel af indtægterne fra emissionshandelssystemet. Den nøjagtige fordelingsnøgle for indtægterne bør fastlægges inden for rammerne af de nationale klimastrategier i de enkelte medlemsstater for at tage tilstrækkeligt hensyn til medlemsstaternes meget forskellige måder at fordele ansvaret for klimabelastelse på. Udvalget støtter tanken om at øge anvendelsen af CO₂-afgifter i hele Europa og i den forbindelse også at tildele de lokale og regionale niveauer nye finansielle ressourcer i overensstemmelse med de førnævnte rammer. I betragtning af, at byer og regioner for tiden har uudnyttet kapacitet på kvotemarkedet, støtter udvalget kraftigt OECD's opfordring til de lokale og regionale myndigheder om at igangsætte egne projekter til reduktion af drivhusgasudledningen finansieret via kvotehandelsystemet.

Bruxelles, den 30. juni 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Beskyttelse og udvikling af historiske sproglige mindretal inden for rammerne af Lissabontraktaten«

(2011/C 259/06)

REGIONSUDVALGET

- understreger den store betydning, som mindretalssprogene og den sproglige mangfoldighed i Europa har for den sociale samhørighed generelt og i særdeleshed for borgerne og de samfund, de lever i. Endvidere giver mindretalssprogene mulighed for at fremme kreativitet og innovation med afsæt i de forskellige samfunds kulturarv, hvilket også er til gavn for den økonomiske udvikling;
- fremhæver den stigende interesse for dette emne i Europa, hvilket også kan aflæses i EU-rettens udvikling, ikke mindst i Lissabon-traktaten. Den indfører målet om respekt for medlemsstaternes rige kulturelle og sproglige mangfoldighed som afgørende forudsætning for at kunne beskytte og udvikle den europæiske kulturarv. Endvidere forbyder charteret om grundlæggende rettigheder enhver forskelsbehandling baseret på sprog eller tilhørsforhold til et nationalt mindretal;
- peger på sin egen vigtige rolle: Regionsudvalget er en forsamling, hvor der til gavn for alle historiske sproglige mindretal kan indsamles og udbredes eksempler på »god praksis« for beskyttelse og fremme af mindretallenes sprog og mere generelt deres kultur som udtryk for Europas kulturelle mangfoldighed;
- håber endeligt, at Kommissionen og Rådet bliver mere bevidste om nødvendigheden af et stærkere retsgrundlag, som kan gøre det muligt at føre en specifik, passende finansieret politik til gavn for de sproglige mindretal.

Ordfører Luciano CAVERI (IT/ALDE), medlem af Regionalrådet i den selvstyrende region Valle d'Aosta

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. fastslår, at Den Europæiske Union er rig på historiske sproglige og nationale mindretal (der også kan defineres som oprindelige eller traditionelle), som taler et andet sprog end den pågældende stats officielle sprog;

2. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder i henhold til subsidiaritetsprincippet spiller en stadigt vigtigere rolle med hensyn til at beskytte og fremme denne kulturelle og sproglige mangfoldighed, f.eks. på de forskellige uddannelsesområder og -trin, på kulturområdet og i medierne samt i den regionale udvikling;

3. understreger den store betydning, som mindretalssprogene og den sproglige mangfoldighed i Europa har i social og kulturel sammenhæng generelt og i særdeleshed for borgerne og de samfund, de lever i. Endvidere giver mindretalssprogene mulighed for at fremme kreativitet og innovation med afsæt i de forskellige samfunds kulturarv, hvilket også er til gavn for den økonomiske udvikling;

4. minder om, at der i de seneste årtier er fremkommet stadigt flere internationale retsinstrumenter til beskyttelse og udvikling af de såkaldte mindretalssprog, som det er tilfældet med FN's erklæring fra 1992 om rettigheder for personer, der tilhører nationale, etniske, religiøse eller sproglige mindretal, og de talrige erklæringer, konventioner og henstillinger, som UNESCO har afgivet lige fra sin oprettelse, hvoraf den nyeste er konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed fra 2005;

5. udtrykker navnlig anerkendelse for den vigtige rolle, Europarådet altid har spillet på det sprogpoltiske område, især takket være den skelsættende europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog fra 1992 og rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal fra 1995;

6. henviser endvidere til resolutionen fra Europarådets Kongres af lokale og regionale myndigheder af 18. marts 2010 (301/2010) om mindretalssprog og deres bidrag til den regionale udvikling, hvori disse sprogs positive bidrag til den regionale udvikling fremhæves;

7. fremhæver den stigende interesse for dette emne i Europa, hvilket også kan aflæses i EU-rettens udvikling, ikke mindst i Lissabon-traktaten. Den indfører målet om respekt for medlemsstaternes rige kulturelle og sproglige mangfoldighed som afgørende forudsætning for at kunne beskytte og udvikle den europæiske kulturarv. Endvidere forbyder charteret om grundlæggende rettigheder enhver forskelsbehandling baseret på sprog eller tilhørsforhold til et nationalt mindretal;

8. bemærker, at endog før, der med dette retsgrundlag blev skabt et solidt beskyttelsessystem, havde de forskellige EU-institutioner anerkendt, at principperne for de gældende traktater (gældende fællesskabsret) omfattede elementer af en sådan beskyttelse, hvilket kom til udtryk i forbindelse med udvidelsen, hvor der i tråd med Københavnskriterierne krævedes aktive foranstaltninger til beskyttelse af sproglige mindretal. Hertil har også medvirket udviklingen i Domstolens retspraksis;

9. påpeger dog, at skønt udviklingen på det retlige område har banet vej for en større beskyttelse, altid under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters forfatningsmæssige principper, er dette endnu ikke ensbetydende med, at Kommissionen råder over et retsgrundlag, som berettiger til specifikke budgetposter til gavn for de historiske sproglige mindretal;

10. fremhæver de bestræbelser, som de forskellige institutioner, herunder Regionsudvalget, udfolder for at beskytte flersprogethed i deres politiske aktiviteter og administrative arbejde, bl.a. ved gradvist at indføre mindretalssprog, hvilket aftalerne med Spanien og Det Forenede Kongerige er udtryk for;

11. bemærker, hvor positivt det er, at Kommissionen samarbejder med de forskellige organisationer i EU, der støtter sproglige mindretal. Her skal fremhæves den store indsats der gøres sammen med »The Network to Promote Linguistic Diversity« (NPLD – Nettet til fremme af sproglig mangfoldighed) og tidligere hen – før dets nedlæggelse – med Det Europæiske Kontor for Mindre Anvendte Sprog (EBLUL) og Mercator-nettet, som gennem tiden har beskæftiget sig med forskellige emner i tilknytning til mindretalssprog og -kulturer;

12. medgiver, at mange EU-programmer (f.eks. MEDIA, KULTUR, foranstaltninger til gavn for SMV'er, strukturfondene, udvikling af ny teknologi) allerede har finansieret foranstaltninger til gavn for sproglige mindretal, undertiden som led i politikker for store geografiske områder såsom Donau-strategien eller Alpe-konventionen (som gruppen »Alpeområdet« har beskæftiget sig med);

13. beklager, at det af en undersøgelse fra Europa-Parlamentet fra 2008, fremgår, at de midler, der afsættes til støtte for sproglig mangfoldighed, er gået tilbage set i forhold til det stigende antal EU-sprog.

REGIONSUDVALGET

Nødvendige foranstaltninger

14. peger på sin egen vigtige rolle: Regionsudvalget er en forsamling, hvor der til gavn for alle historiske sproglige mindretal kan indsamles og udbredes eksempler på »god praksis« for beskyttelse og fremme af mindretallenes sprog og mere generelt deres kultur som udtryk for Europas kulturelle mangfoldighed;

15. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at fremme sproglig mangfoldighed ved i forskellige sammenhænge at støtte sprogundervisning, herunder undervisning i mindretalssprog eller regionale sprog;

16. opfordrer EU-myndighederne til at fremme anvendelsen af disse sprog i den direkte kontakt mellem EU-institutionerne og borgerne – især når det gælder EU's websteder og online-kommunikation – som bevis på, at de historiske sproglige mindretal ligger EU nært på sinde;

17. opfordrer også de lokale og regionale myndigheder til gennem oplysningskampagner at skabe større viden om de sproglige mindretals rettigheder og udbrede kendskabet til deres egen kulturs rigdom og mangfoldighed i lokalsamfundet og resten af Europa;

18. anmoder Kommissionen om at yde støtte til de regionale og lokale institutioner i Europa, som beskæftiger sig med udvikling af undervisningen, i form af materiale og instrumenter såsom uddannelse af lærere under hensyntagen til de enkelte sprogsamfunds behov;

19. anbefaler, at mindretals- og regionale sprog bliver fuldt ud omfattet af EU's politik og programmer og tværgående prioriteter, især når det gælder den audiovisuelle sektor, uddannelse på alle niveauer, kultur og sprogindlæring samt politikken for territorielt samarbejde, regionaludvikling, turisme og ungdoms-udveksling;

20. foreslår Kommissionen og følgelig Rådet i den kommende planlægningsperiode at sørge for på egnet vis at

inddrage mindretals- og regionale sprog i det næste rammeprogram for forskning, i programmerne KULTUR og MEDIA og i alle programmer for kultur-, uddannelses- og erhvervsuddannelsessektoren og ikke mindst i det integrerede program for livslang læring (LLP). Det samme bør gælde for områder såsom strukturfondene, den digitale dagsorden og alt, hvad der vedrører udvikling af menneskers potentiale og af ressourcerne i de samfund, de tilhører;

21. gør Kommissionen opmærksom på behovet for en overordnet og jævnligt ajourført ramme (også gennem opdatering af Euromosaik-studierne) for de forskellige tiltag til fordel for de historiske sproglige mindretal bl.a. for at give lejlighed til udveksling og et bedre indbyrdes kendskab. Dette kan bidrage til en solid kulturel samhørighed i den europæiske integration, som ikke bør tabe de regionale sprogs og mindretalssprogenes vigtige plads i det »europæiske puslespil« af syne;

22. håber endeligt, at Kommissionen og Rådet bliver mere bevidste om nødvendigheden af et stærkere retsgrundlag, som kan gøre det muligt at føre en specifik, passende finansieret politik til gavn for de sproglige mindretal;

23. anbefaler, at medlemsstaterne, som har en fremtrædende rolle, når det drejer sig om sprogpolitik, er åbne over for den sproglige mangfoldighed på deres område og forstår værdien af de historiske sproglige mindretal, idet anerkendelsen af den kulturelle arv og alle de andre værdier, som disse samfund viderebringer (historie, sprog og kulturværdier), bidrager til fredelig sameksistens og berigelse af den europæiske identitet.

Bruxelles, den 30. juni 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »En dagsorden for nye kvalifikationer og job«

(2011/C 259/07)

REGIONSUDVALGET

- opfordrer stærkt alle medlemsstater til at fastlægge kvantitative nationale mål for alle de overordnede mål i Europa 2020-strategien, særligt dem, der vedrører dagsordenen for nye kvalifikationer og job, med henblik på at skabe større ejerskab over de nationale reformprogrammer, give udtryk for politisk vilje til at gennemføre de iværksatte politikker samt muliggøre en gennemsigtig vurdering af politikernes virkning;
- foreslår en strategi for kvalifikationer og job, der (a) sætter de lokale/regionale partnere i stand til at tilrettelægge foranstaltninger og allokere ressourcer med henblik på at opfylde de lokale/regionale arbejdsgiveres behov og fokusere på særligt udvalgte målgrupper i arbejdsstyrken og (b) etablerer nogle rammer, der gør det muligt at samle tjenesterne på leveringsstedet og opstille skræddersyede løsninger på specifikke lokale/regionale problemer;
- minder om artikel 174 (i EUF-traktaten) om territorial samhørighed og understreger, at der må tages fuldt hensyn til regionale forskelle, da skævhederne i Den Europæiske Union er store, og de udfordringer, der skal tackles af regionerne for at nå Europa 2020-målene, er meget forskellige. I den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed er der gjort klart rede for disse udfordringer;
- opfordrer til, at tidshorisonten for udfasningen af de nuværende krisebekæmpelsesforanstaltninger på arbejdsmarkedet genovervejes, og at der tages hensyn til, hvordan markedets tillid, de offentlige finanser, den enkelte sårbare arbejdstagers beskæftigelsesudsigter og langtidsledigheden generelt vil blive påvirket; om dagsordenen for nye kvalifikationer og job fra starten bliver en succes eller ej afhænger efter udvalgets opfattelse af, hvor effektive kriseforanstaltningerne er til at hjælpe arbejdsmarkedet gennem den økonomiske krise, og om foranstaltningerne får blivende virkning. Ikke desto mindre må udgangspunktet være en hurtig afvikling af de kriserelaterede foranstaltninger.

Ordfører	Henk KOOL (NL/PSE), medlem af byrådet i Haag
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse
	KOM(2010) 682 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. hilser »En dagsorden for nye kvalifikationer og job«, der er et af de syv flagskibsinitiativer under Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, velkommen; er klar over, at den ledsages af andre flagskibsinitiativer, og understreger, at dagsordenen kun vil kunne gennemføres ved hjælp af en sammenhængende og integreret strategi på flere niveauer;

2. opfordrer stærkt alle medlemsstater til at fastlægge kvantitative nationale mål for alle de overordnede mål i Europa 2020-strategien, særligt dem, der vedrører dagsordenen for nye kvalifikationer og job, med henblik på at skabe større ejerskab over de nationale reformprogrammer, give udtryk for politisk vilje til at gennemføre de iværksatte politikker samt muliggøre en gennemslagslig vurdering af politikernes virkning;

3. glæder sig over, at Kommissionen i et vist omfang nævner de regionale aspekter af initiativet, men mener, at der bør lægges større vægt på den særlige rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller som arbejdsgivere, leverandører af tjenesteydelser og tilsynsførende med hensyn til at fremme vækst og samhørighed og koordinere strategiske partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, virksomhedsagenturer og virksomheder i deres respektive regioner;

4. foreslår en strategi for kvalifikationer og job, der (a) sætter de lokale/regionale partnere i stand til at tilrettelægge foranstaltninger og allokere ressourcer med henblik på at opfylde de lokale/regionale arbejdsgivers behov og fokusere på særligt udvalgte målgrupper i arbejdsstyrken og (b) etablerer nogle rammer, der gør det muligt at samle tjenesterne på leveringsstedet og opstille skræddersyede løsninger på specifikke lokale/regionale problemer;

5. mener endvidere, at det ville gavne en række af forslagene til aktioner under flagskibsinitiativet at have en stærkere lokal/ regional dimension, og opfordrer kraftigt EU-institutionerne og medlemsstaterne til at støtte tiltag vedrørende: lokale strategier for kvalifikationer; en subnational dimension af EU-oversigten over kvalifikationer; lokale foranstaltninger for at integrere personer, der har alvorlige problemer med at finde et arbejde som f.eks. migranter, i arbejdsstyrken; lokal indsats over for unge, der forlader skolen tidligt, forbedring af læse- og regnefærdighederne hos voksne og strategier for livslang læring; forbedring af forudsætningerne for jobskabelse; en social dialog om arbejds- og beskæftigelsespolitikkerne på lokalt/regionalt plan; regionale ekspertisecentre for fremtidens arbejdsmarked samt tiltag vedrørende det fremtidige udbud af arbejdspladser i nøglesektorer som f.eks. sundhedssektoren;

6. minder om artikel 174 (i EUF-traktaten) om territorial samhørighed og understreger, at der må tages fuldt hensyn til regionale forskelle, da skævhederne i Den Europæiske Union er store, og de udfordringer, der skal tackles af regionerne for at nå Europa 2020-målene, er meget forskellige. I den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed er der gjort klart rede for disse udfordringer ⁽¹⁾, idet det navnlig anføres, at:

(a) mindre end en tredjedel af regionerne har nået en beskæftigelsesgrad på 75 %, mens næsten en femtedel af regionerne har en beskæftigelsesgrad på under 65 %;

(b) i over 20 % af regionerne har 40 % eller mere af deres befolkning et lavt uddannelsesniveau;

(c) mindre end en sjettedel af regionerne har nået målet for tertiær uddannelse;

(d) der er meget store skævheder med hensyn til deltagelse i livslang læring, idet der i over 22 % af regionerne kun er en deltagelse på 5 %;

(e) befolkningens gennemsnitsalder vokser hurtigt, og forholdet mellem erhvervsaktive og ikke-erhvervsaktive i samfundet skævvrides;

7. gør opmærksom på de potentielt negative virkninger for visse regioner af politikker, der sigter mod at skabe forbedringer i EU som helhed, eller af nationale mål, som kun i begrænset omfang eller slet ikke indregner den territoriale dimension, og henstiller til Kommissionen og medlemsstaterne, at de overvejer konsekvenserne af en sådan fremgangsmåde, navnlig i regioner med alvorlige strukturelle svagheder;

8. bemærker de enorme skævheder med hensyn til deltagelse i livslang læring og uddannelse i EU's forskellige regioner og er bekymret for, at der på trods af de utallige mål, som med tiden

⁽¹⁾ KOM(2010) 642 af 9.11.2010.

har været fastsat på området, stadig langt fra gøres nok for at sikre, at medlemsstater og regioner med efterslæb kommer op på det gennemsnitlige EU-niveau;

9. beklager, at forelæggelsen af flagskibsinitiativet om »En dagsorden for nye kvalifikationer og job« ikke ledsages af en vurdering af den budgetmæssige effekt af de foreslåede foranstaltninger;

10. opfordrer til, at tidshorisonten for udfasningen af de nuværende krisebekæmpelsesforanstaltninger på arbejdsmarkedet genovervejes, og at der tages hensyn til, hvordan markedets tillid, de offentlige finanser, den enkelte sårbare arbejdstagers beskæftigelsesudsigter og langtidsledigheden generelt vil blive påvirket; om dagsordenen for nye kvalifikationer og job fra starten bliver en succes eller ej afhænger efter udvalgets opfattelse af, hvor effektive kriseforanstaltningerne er til at hjælpe arbejdsmarkedet gennem den økonomiske krise, og om foranstaltningerne får blivende virkning. Ikke desto mindre må udgangspunktet være en hurtig afvikling af de kriserelaterede foranstaltninger;

11. anmoder om, at der både på EU-niveau og medlemsstatsniveau fastlægges mekanismer for at koordinere indsatsen for opfyldelsen af målene i dagsordenen for nye kvalifikationer og job og andre flagskibe, særligt »Unge på vej« og »En europæisk platform mod fattigdom«.

Mod ny dynamik i flexicurityordningerne

REGIONSUDVALGET

12. glæder sig over, at Kommissionen har erkendt, at foranstaltninger vedrørende udbuddet af arbejdskraft på et svagt arbejdsmarked, hvor der er en høj strukturel ledighed, ikke alene rækker til at løse arbejdsløshedsproblemet, og at de må suppleres af tiltag, der sigter mod at stimulere efterspørgslen efter arbejdskraft, men efterlyser en bedre balance mellem disse to typer af politiske anbefalinger;

13. anerkender, at de nationale flexicurityordninger må styrkes og tilpasses den nye sociale og økonomiske situation, og bifalder, at flexicurityordningerne nu omfattes af Rådets arbejdsopgaver, og minder Kommissionen om altid at inddrage arbejdsmarkedets parter, når den overvejer ændringer, der kan få virkninger på arbejdsmarkedet. Kommissionen opfordres til nærmere at redegøre for, hvilke konsekvenser de foreslåede ændringer af tidsbestemte kontrakter vil have for jobsikkerheden, eksisterende ansættelsesrettigheder, arbejdstiden og tilrettelæggelsen af arbejdet;

14. minder om, at Den Europæiske Union med tidligere direktiver har fungeret som katalysator for progressive ændringer af de nationale ansættelsesretlige systemer. Udvalget betoner vigtigheden af at opretholde disse standarder, men mener alligevel, at det er nødvendigt fortsat at arbejde hen imod og tilskynde strukturelle ændringer for at opnå social stabilitet;

15. er enig i Kommissionens understregning af SMV'ernes meget vigtige rolle med hensyn til jobskabelse og økonomisk konkurrenceevne og minder om henstillingerne i udtalelsen om Small Business Act ⁽²⁾, navnlig vedrørende adgang til finansiering og udmøntning af »tænk småt først«-princippet;

16. gør opmærksom på, at udviklingen ikke går lige hurtigt i alle medlemsstater, ligesom medlemsstaterne også har fortolket en række gældende EU-ansættelsesretlige direktiver forskelligt ved gennemførelsen i national lov med den følge, at der ikke findes et indre arbejdsmarked i EU med lige vilkår, men konstaterer samtidig, at Kommissionens ret til at få tilbagemeldinger fra medlemslandene, mht. EU rettens implementering i national praksis, sikrer, at de nationale afvigelser er inden for en acceptabel ramme. For at få et overblik over, hvor stor forskel der kan være, foreslår udvalget, at der gennemføres sammenlignende analyser af, hvordan gennemførelsen af nogle af direktiverne har været i medlemsstaterne.

Arbejdstagere med de rette kvalifikationer

REGIONSUDVALGET

17. anerkender Kommissionens præcise vurdering af de største udfordringer for arbejdsmarkedet i EU. Udvalget er enig i, at der i fremtiden vil være mangel på kvalificeret arbejdskraft til at dække behovet på arbejdsmarkedet, et for lavt udbud af og en for lav efterspørgsel efter specialuddannelse på visse områder, samt at de vandrede arbejdstageres kvalifikationer og erfaring skal matches og udnyttes bedre;

18. advarer dog om, at Kommissionen på nuværende tidspunkt fortolker problemet med kvalifikationer for snævert og synes at undervurdere den udfordring, det er at håndtere ændringerne i økonomiens sektorsammensætning og den betydning, det har for alder, køn og handicappede. Det samme gælder de udfordringer, der er forbundet med at certificere tidligere erfaringer, formalisere kvalifikationer for ansatte i eksempelvis hjælpefunktioner i sundhedssektoren, som er en blandt flere grundlæggende erhvervssektorer i vækst, tage hånd om de stadigt flere ældre arbejdstagere og den fortsatte opkvalificering af deres færdigheder, få gjort noget ved arbejdsløsheden blandt statsborgere fra tredjelande, der er over dobbelt så høj som for statsborgere i de respektive medlemsstater, og erkende behovet for specifikke politikker til at imødegå stigningen i antallet af unge, der hverken er under uddannelse eller i beskæftigelse;

19. mener, at Kommissionen bør lægge større vægt på behovet for i højere grad at indrette leveringen af tjenester og den strategiske planlægning efter, hvordan det lokale arbejdsmarked ser ud og efter de lokale prognoser og industripolitikker, og for en mere individuel tilrettelæggelse og planlægning med lokale arbejdsgivere, arbejdsmarkedsparter og arbejdsformidlinger af de direkte foranstaltninger om støtte til virksomheder og mekanismer, der gør det muligt på et tidligt tidspunkt at identificere uddannelsesbehovet hos arbejdstagere i virksomheder, der er i fare for at blive lukket;

⁽²⁾ CdR 246/2008 fin.

20. bakker op om idéen med en EU-oversigt over kvalifikationer for at forbedre gennemsigtigheden for jobsøgende, arbejdstagere, virksomheder og/eller offentlige institutioner, men mener, at værktøjet skal være mere lokalt baseret for at supplere den information, der indsamles på nationalt plan. Det gælder navnlig i medlemsstater med meget centraliserede systemer. Det subnationale niveau er dér, hvor de mest nøjagtige og opdaterede oplysninger om regionale arbejdsmarkeder kan indhentes, og tillige dér hvor de lokale og regionale myndigheder kan være til stor hjælp med at indkredse, hvor der er et misforhold mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer, tilbyde relevante omskolings- og erhvervsuddannelsesprogrammer samt stimulere investeringer for at imødekomme det lokale behov;

21. støtter udviklingen af stærkere forbindelser mellem erhvervslivet og universiteter, og særligt at alle universitetsprogrammer skal omfatte meritgivende virksomhedsophold, der styrker kandidaternes tekniske, erhvervsmæssige og bløde kvalifikationer samt gør dem mere attraktive på det moderne arbejdsmarked;

22. mener, at digitale færdigheder bør være en nøglekomponent i foregribelsen og kortlægningen af fremtidige kvalifikationer, samt at ikt-infrastrukturer skal ledsages af passende ordninger, der kan øge arbejdskraftens digitale færdigheder, særligt for uuddannede, sårbare grupper og arbejdsløse;

23. foreslår, i betragtning af at 2011 er udpeget til det europæiske år for frivilligt arbejde, at der i dagsordenen for nye kvalifikationer og job tages højde for, at frivilligt arbejde øger en persons kvalifikationer. Udvalget opfordrer endvidere til, at gældende certificeringsordninger for anerkendelse af kvalifikationer, viden og erfaring, som opnås gennem frivilligt arbejde, kobles til Europass-cv-systemet for at lette anerkendelsen af relevant frivilligt arbejde og øge en persons beskæftigelsesegnethed;

24. mener, at de tjenester i form af mentor- og rådgivningsordninger, incitamentsskabelse og bistand, som mange lokale og regionale myndigheder allerede leverer til virksomheder, især SMV'er, udtrykkeligt bør anerkendes, og at de lokale og regionale myndigheders rolle som medinvestor og formidler af forbindelser mellem uddannelsesinstitutioner og erhvervslivet bør fremhæves og gives yderligere støtte.

EU's dagsorden om fremme af arbejdskraftens mobilitet

REGIONSUDVALGET

25. konstaterer, at mobiliteten over grænserne internt i EU kun tegner sig for 15 % af mobiliteten på arbejdsmarkedet, og at andelen af migranter i den erhvervsaktive alder fra tredjelande er dobbelt så høj som migranter fra andre medlemsstater. Udvalget mener, at en kortlægning af kvalifikationsprofilen for tredjelandsstatsborgere som foreslået af Kommissionen bør hilses velkommen, og at Kommissionen bør lægge større vægt på social og økonomisk integration og inddrage de nationale,

regionale og lokale myndigheder. Såfremt en kortlægning gennemføres, bør der udvises stor forsigtighed samt tages hensyn til den personlige integritet;

26. accepterer, at Kommissionen tilskynder arbejdskraftens mobilitet som en mekanisme, der kan korrigere interregionale skævheder på markedet, men bemærker, at dette har konsekvenser for princippet om territorial samhørighed; henstiller, at der tages større hensyn til effekten af hjerneflugt og de meget forskellige konsekvenser, som mobiliteten på arbejdsmarkedet har i »hjemmeregionen«, henholdsvis den »modtagende« region, da en sådan politik skaber risiko for, at en kortsigtet stigning i den samlede beskæftigelse i EU på langt sigt vil have omkostninger for nogle udkantsregioner. Endelig opfordrer udvalget til en større debat om medlemsstaternes og deres regioners erfaringer med migration og konsekvenserne heraf for de enkelte regioners vækspotentiale på længere sigt.

Forbedring af arbejdets kvalitet og arbejdsvilkårene

REGIONSUDVALGET

27. bifalder forslaget om at gennemføre en omfattende evaluering af den gældende lovgivning om jobkvalitet og arbejdsvilkår, men opfordrer Kommissionen til også at se nærmere på den hidtil uensartede gennemførelse af EU-direktiverne i medlemsstaterne;

28. peger på de vigtige programmer om rationalisering og budgetstramninger, som lokale og regionale myndigheder i mange medlemsstater for øjeblikket er ved at gennemføre, og på, at det kan vise sig vanskeligt for myndighederne at forvalte disse programmer, samtidig med at de skal gennemføre et progressivt program for behandling af arbejdstagerne. I bestræbelserne på at opretholde standarden af vigtige tjenester med færre økonomiske og menneskelige ressourcer er der risiko for, at de lokale og regionale myndigheder vil kunne få problemer med at overholde arbejdstidsdirektivet. Produktionsstigninger alene vil højst sandsynligt ikke kunne opfylde målene for levering af tjenester, og det er uundgåeligt, at der vil blive lagt et pres på det reducerede antal medarbejdere for at arbejde længere. Efter gennemførelse af de realistiske produktivitetsforbedringer må det forventes, at der er fundet en balance mellem de færre menneskelige ressourcer og omfanget af tjenester, der kan leveres. De lokale og regionale myndigheder må bistås med at foregå med et godt eksempel og overholde de ansættelsesretlige regler, og de opfordres kraftigt til at vedtage realistiske mål for leveringen af tjenester;

29. er klar over, at håndhævelsen af disse beskyttelseslove stadig henhører under medlemsstaterne, men foreslår, at EU kunne etablere et værktøj til indsamling og formidling af information om især anvendelsen af sundheds- og sikkerhedsbestemmelser – en »sundheds- og sikkerhedskontrollør« – der gør det muligt at udveksle information om uregelmæssigheder i gennemførelsen i medlemsstaterne;

30. bemærker, at dagsordenen for nye kvalifikationer og job omhandler fattigdom blandt beskæftigede, men desværre ingen specifikke forslag til at skabe kvalitetsarbejde, bæredygtig beskæftigelse og en passende indtægt med henblik på umiddelbart at tackle dette påtrængende spørgsmål.

Støtte til jobskabelse

REGIONSUDVALGET

31. er enig i, at SMV'er fremover vil være dynamoen for vækst i beskæftigelsen, og at iværksætteraktiviteten i EU's økonomi generelt må optrappes for at understøtte en voksende befolkning i den erhvervsaktive alder og for at komme væk fra den store afhængighed af direkte udenlandske investeringer i visse regioner, men efterlyser en bredere anlagt strategi for iværksætteruddannelse og tilpasning til økonomiens nye sektorsammensætning. Iværksættervirksomhed må vægtes højere i uddannelsessystemerne, og samtidig skal det indgå i efter- og videreuddannelsen og omskolingen af ældre arbejdstagere, i offentligt og privat regi, for i højere grad at fremme nyskabelser på eksisterende arbejdspladser;

32. glæder sig over, at der lægges vægt på princippet »tænk småt først«, der bør finde anvendelse inden for alle flagskibets søjler. Udvalget understreger endvidere, at der ikke kun bør gives støtte til etablering af nye virksomheder, herunder SMV'er, og højteknologiske virksomheder, men også til dem, der gennemgår udvikling og omstrukturering, for at gøre alle virksomheder bæredygtige på langt sigt;

33. er enig i, at der må sættes ind for at flytte job fra den uformelle til den formelle sektor, og understreger, at dette kun vil kunne lade sig gøre ved at regulere bestemte former for arbejde i hjemmet og plejeaktiviteter samt efterlyser et forslag fra Kommissionen med nærmere oplysninger om incitamenter i den retning snarest muligt;

34. mener, at offentlige myndigheder via offentlige indkøbskontrakter også kan bidrage til beskæftigelse af langtidsledige, handicappede og praktikanter. Myndighederne kan således lade det fremgå af deres udbudsdokumenter, at den virksomhed, der vinder kontrakten, skal bruge en bestemt procentdel af kontraktens værdi til ansættelse af disse målgrupper. Mulighederne herfor udnyttes i øjeblikket ikke fuldt ud. Udvalget anbefaler derfor i tråd med sin udtalelse om modernisering af EU's politik for offentlige indkøb, at social udlicitering og rekruttering af langtidsledige, handicappede og praktikanter til udførelse af offentlige kontrakter fremmes på EU-plan.

EU's finansielle instrumenter til fremme af nye kvalifikationer og job

REGIONSUDVALGET

35. ser gerne, at det angives mere klart, hvordan målene i flagskibet »dagsordenen for nye kvalifikationer og job« kan finansieres gennem de relevante EU-programmer i den nuværende programmeringsperiode, men advarer mod radikale ændringer i de operationelle programmer på dette stadium i gennemførelsesprocessen;

36. støtter kravet om bedre anvendelse af og større synergi mellem EU-fonde, som foreslået i gennemgangen af EU's budget,⁽³⁾ for at understøtte målsætningerne med dagsordenen for nye kvalifikationer og job. Udvalget mener imidlertid, at dette bedst kan opnås med anvendelse af:

Lokalt baserede tilgange – bedre samordning af sektor- og territoriale politikker ved anvendelse af flere fonde (fælles strategisk ramme) og især et stærkere territorielt element i ESF (der i nogle medlemsstater kun anvendes via brede nationale programmer). Medlemsstater og regioner bør have tilstrækkeligt spillerum til at fastlægge egne prioriteter og selv sammensætte den politik, der egner sig til de særlige nationale/regionale forhold.

Forvaltning på flere niveauer – for at sikre større overensstemmelse mellem Europa 2020-målene og ambitionerne med samhørighedspolitikken hilses etableringen af udviklings- og investeringspartnerskaber velkommen. Disse partnerskaber bør udvikles med inddragelse af alle forvaltningsniveauer, således at den regionale programmering ikke blot fastlægges ud fra nationale prioriteter.

Resultatbaseret tilgang – overvågning af fremskridt målt på kvantitative og kvalitative indikatorer for at understøtte evalueringen og politikformuleringen. Dette ville medvirke til at styrke de prioriterede aktioner og desuden skabe en forbindelse til de landespecifikke anbefalinger i forbindelse med Europa 2020 (artikel 148 i EUF-traktaten). En forudsætning for at realisere dette er, at der udvikles en fælles ramme for konsekvensvurdering på EU-niveau;

37. efterlyser, at det overvejes i højere grad at samordne rapporteringsforpligtelserne under Europa 2020-strategien og de nationale reformprogrammer med rapporteringsforpligtelserne under samhørighedspolitikken for at undgå dobbeltarbejde og skabe mere effektive resultater;

38. erkender, at EU-midlerne skal anvendes bedre, hvis beskæftigelses- og uddannelsesområdet skal reformeres, men afviser forslag om at opstille kontraktligt bindende betingelser for midlerne, da en regions ret til midler fra samhørighedspolitikken ikke bør være afhængig af effektiviteten af medlemsstaternes institutioner og makroøkonomiske politikker;

39. mener på grundlag af erfaringerne med gennemførelsen af nogle fonde, bl.a. Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, at der er behov for en bedre koordinering mellem alle EU-fonde, der beskæftiger sig med kvalifikationer og job;

⁽³⁾ KOM(2010) 700 af 19.10.2010.

40. ønsker, gennem de lokale og regionale myndigheders indsats i forbindelse med Europa 2020-overvågningsplatformen, at bistå Kommissionen med overvågning og gennemførelse af Europa 2020-strategien og strategiens flagskibsinitiativer.

Bruxelles, den 1. juli 2011.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Reform af EU's statsstøtteregler for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse«

(2011/C 259/08)

REGIONSUDVALGET

- gentager, at revisionen af lovpakken om statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste skal foretages under nøje iagttagelse af nærhedsprincippet og værne om de lokale og regionale myndigheders valgfrihed og prerogativer med hensyn til de nærmere vilkår for tilrettelæggelse, finansiering og levering af offentlige tjenesteydelser;
- understreger, at anvendelsen af de vide skønsmålinger, som de lokale og regionale myndigheder i henhold til Lissabontraktaten bør råde over, kræver hjemmel i afledt lovgivning, der på basis af et sæt definitioner ville sikre de lokale og regionale myndigheder størst mulig fleksibilitet i anvendelsen af konkurrencereglerne på tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;
- er modstander af indførelse af en evaluering af den økonomiske effektivitet af kompensation for tjenester af almen økonomisk interesse ved Kommissionen;
- mener, at der ligeledes bør tages hensyn til objektive kriterier, der på forhånd opvejer enhver risiko for påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne, f.eks. de begrænsede lokale og regionale beføjelser blandt operatører, der er omfattet af en godkendelsesordning, visse offentlige eller private operatørers begrænsede saglige beføjelser, der skyldes, at de er oprettet specifikt med henblik på at levere en bestemt tjenesteydelse i et givent lokalområde, hvorved de ikke udøver nogen erhvervs-mæssige aktiviteter på markedet, og visse sociale foretagenders almennyttige karakter;
- foreslår Kommissionen, at *de minimis*-forordningens tærskel hæves til 800 000 euro om året specifikt for kompensation for offentlig tjenestes vedkommende, for derved at undgå at skulle anvende reglerne om kontrol med statsstøtte på alle de borgernære offentlige tjenester, der navnlig har deres udspring i lokale foreninger og meget små lokale sociale foretagender.

Hovedordfører	Karl-Heinz LAMBERTZ (BE/PSE), ministerpræsident for det tyske sprogfællesskab i Belgien
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Reform af EU's statsstøtteregler for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse
	KOM(2011) 146 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. glæder sig over Kommissionens beslutning om på baggrund af den evalueringsrapport, den har udarbejdet efter en omfattende høring af medlemsstaterne og interesseparterne, at igangsætte en debat med interesseparterne og institutionerne om revisionen af lovpakken om statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste;

2. mener, at denne revision er et politisk initiativ, der har stor betydning for de lokale og regionale myndigheder og borgerne, eftersom dens formål bør være at fastsætte nye, klare og afbalancerede regler for en finansiering af de offentlige tjenesteydelser, der er i overensstemmelse med det indre marked, og således skabe den retssikkerhed og retlige forudsigelighed omkring de offentlige tjenester i EU, der er nødvendig for at kunne udvikle disse tjenester og reelt tilfredsstille EU-borgernes grundlæggende behov;

3. bemærker med interesse, at revisionen af lovpakken er et led i Kommissionens mere overordnede målsætninger vedrørende de offentlige tjenester og det indre marked, herunder navnlig forslag nr. 25 i Kommissionens meddelelse »På vej mod en akt for det indre marked«⁽¹⁾, hvorefter Kommissionen inden udgangen af 2011 skal vedtage en meddelelse og en række foranstaltninger vedrørende offentlige tjenester, der præciserer, at Unionen og dens medlemsstater skal sikre, at offentlige tjenesteydelser (kollektive tjenester) bliver lettere at udøve på det rette niveau, overholder klare regler for finansiering, er af højeste kvalitet og reelt er tilgængelige for alle;

4. gentager, at revisionen af lovpakken skal foretages under nøje iagttagelse af nærhedsprincippet og værne om de lokale og regionale myndigheders valgfrihed og prærogativer med hensyn

til de nærmere vilkår for tilrettelæggelse, finansiering og levering af offentlige tjenesteydelser i henhold til national eller regional lovgivning;

5. slår fast, at de lokale og regionale myndigheder er særligt berettigede til at tage aktiv del i revisionen af lovpakken, eftersom de er tæt på det lokale niveau og i deres daglige virke inddraget i fastlæggelse, tilrettelæggelse, finansiering og levering af offentlige tjenesteydelser, der lever op til de stadig mere skiftende og forskelligartede grundlæggende behov, som borgerne giver udtryk for dér, hvor de er bosat, hvad enten det drejer sig om beskæftigelse, bolig, transport, uddannelse, sundhed, børnepasning, ældrepleje, kultur, idræt eller fritid;

6. ser positivt på, at Kommissionen anerkender, at de offentlige tjenesteydelser har afgørende betydning for Unionens fælles værdier i overensstemmelse med artikel 14 i TEUF. Det er lige så afgørende, at medlemsstaterne, i lighed med det lokale og regionale niveau, kan sikre borgerne adgang til visse almene tjenesteydelser på rimelige vilkår. Disse tjenesteydelser styrker den sociale og territoriale samhørighed, forbedrer borgernes velfærd, sikrer en ligelig indkomstfordeling, bekæmper ulighed, øger den sociale retfærdighed og bidrager i væsentlig grad til EU's udvikling i retning af Europa 2020-strategien. Den europæiske politik for offentlige tjenesteydelser er derfor også afhængig af gennemførelsen af artikel 9 i TEUF;

7. minder derfor om, at udvikling af kvalitetstjenesteydelser af almen økonomisk interesse bør være en konstant tværgående prioritet for Kommissionen. Udvalget mener i den forbindelse, at Kommissionen eksplicit burde have fremhævet tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, herunder navnlig de sociale ydelser af almen interesse, som en del af 2020-strategien, da de er afgørende for at nå de erklærede mål. Udvalget beklager i øvrigt, at Kommissionen ikke har ønsket at gøre tjenesteydelserne til ét af de 12 prioriterede områder for genoplivning af det indre marked, selv om den anerkender deres væsentlige rolle i kampen mod borgernes uvilje over for det indre marked;

8. tilslutter sig Kommissionens synspunkt, hvorefter målsætningen med reformen af reglerne for statsstøtte i forbindelse med tjenesteydelser af almen økonomisk interesse bør være at styrke disse tjenesteydelsers bidrag til den økonomiske genopretning i EU og til genopbygning af samfundsstrukturen;

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – På vej mod en akt for det indre marked – For en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne – 50 forslag med henblik på at blive bedre til at arbejde, iværksætte og handle sammen, KOM(2010) 648 endelig.

9. påpeger, at folk i dag mere end nogensinde har brug for tilgængelige kvalitetstjenesteydelser af almen økonomisk interesse for at overvinde de økonomiske og sociale konsekvenser af krisen. Udvalget mener derfor, at medlemsstaternes gennemførelse af reformprogrammer og kamp mod de offentlige underskud ikke bør føre til en begrænsning af omfanget og kvaliteten af de tjenester, der leveres eller finansieres som værende tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;

10. opfordrer til vedtagelse af regler, der er mere afbalance-rede og bedre tilpasset til de offentlige tjenesteydelsers beskaf-fenhed, deres lokale, grænseoverskridende eller EU-relevante dimension, bredden i den måde, de er tilrettelagt på, og det væv af aktører, de omfatter, og som står i et rimeligt forhold til den faktiske risiko, de udgør for påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og forvriddning af konkurrencen i det indre marked.

Hensyn til Lissabontraktatens nye bestemmelser om offentlige tjenesteydelser ved revisionen af lovpakken om statsstøtte

REGIONSUDVALGET

11. deler Kommissionens opfattelse af de nye bestemmelser i Lissabontraktaten som fælles EU-værdier, navnlig udtrykt i formuleringen *et højt niveau med hensyn til kvalitet, sikkerhed og overkommelige priser, lige behandling og fremme af universel adgang og af brugernes rettigheder* også de nationale, regionale og lokale myndigheders *vide skønsebeføjelser med hensyn til at levere, udlægge og tilrettelægge tjenesteydelser af almen økonomisk interesse*;

12. understøtter, at artikel 14 i TEUF, der vedrører den over-ordnede gennemførelse af traktaten, giver Europa-Parlamentet og Rådet ny hjemmel til ved forordning at fastsætte især de økonomiske og finansielle principper og vilkår, der vil kunne sikre, at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse kan opfylde deres formål;

13. minder Kommissionen om dens eneret til at foreslå Europa-Parlamentet og Rådet at realisere det betydelige demo-kratiske fremskridt, som artikel 14 TEUF i Lissabontraktaten udgør, og at det er Kommissionen alene, der må bære ansvaret for ikke at gøre brug af denne ret;

14. beklager derfor, at Kommissionen tvinger Den Europæ-iske Unions Domstol til med udgangspunkt i konkrete sager at tage stilling til spørgsmål, der ud fra princippet om demokratisk ansvarlighed og i henhold til Lissabontraktatens ånd rettelig burde præciseres af lovgiver;

15. minder om, at protokol nr. 26 om tjenesteydelser af almen interesse både anerkender diversiteten i forskellige tjene-steydelser af almen økonomisk interesse og de nationale, regio-nale og lokale myndigheders primære kompetence til at levere, udlægge, finansiere og tilrettelægge disse tjenesteydelser;

16. understreger imidlertid, at anvendelsen af de vide skønse-beføjelser, som de lokale og regionale myndigheder i henhold til Lissabontraktaten bør råde over, kræver hjemmel i afledt lovgiv-ning, der på basis af et sæt definitioner ville sikre de lokale og regionale myndigheder størst mulig fleksibilitet i anvendelsen af konkurrencereglerne på tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;

17. minder om, at virksomheder, der har fået overdraget at udføre offentlige tjenesteydelser, i henhold til artikel 106, stk. 2, i TEUF kun er underkastet konkurrencereglerne, herunder navnlig reglerne om forbud mod og kontrol med statsstøtte, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem af de statslige, regionale eller lokale myndigheder;

18. slår fast, at kompensationsvilkårene for nettoomkostnin-gerne ved udlægning af offentlige ydelser for de virksomheder, der har fået overdraget at udføre de pågældende ydelser, økono-misk og finansielt er den nødvendige forudsætning for, at de pågældende virksomheder kan opfylde de særlige opgaver, der er blevet dem pålagt af de offentlige myndigheder, især i den nuværende situation med økonomisk og finansiell krise, hvor de offentlige myndigheder spiller en central rolle som automatiske stabilisatorer og som beskytter af de mest udsatte EU-borgere og derved bidrager til at begrænse de sociale følger af krisen.

Effektiv fordeling af de offentlige midler, økonomisk effektiv kompensation for offentlig tjeneste og produkti-vitet i de offentlige tjenester i en tid med økonomisk og budgetmæssig krise

REGIONSUDVALGET

19. skal minde Kommissionen om, at det altid har været de lokale og regionale myndigheder magtpåliggende at reagere på de behov, borgerne giver udtryk for på lokalt plan, og på disse kravs udvikling over tid, og at de med dette formål for øje i den daglige forvaltning bestræber sig på at gøre bedst mulig brug af de offentlige midler for at sikre kvalitet, tilgængelighed, sikkerhed og kontinuitet i de offentlige tjenester, de har ansvaret for. Endvidere minder Regionsudvalget om, at den nuværende krise har skærpet kravet om effektivitet, der står helt centralt i det politiske ansvar, de lokale og regionale myndigheder har påtaget sig over for borgerne og vælgerne;

20. skal i denne forbindelse understrege, at udbygningen af samarbejdet mellem de offentlige myndigheder i kraft af samling af ressourcer potentielt indebærer store effektiviseringsgevinster i anvendelsen af de offentlige midler og muligheder for moder-nisering af de offentlige tjenester som svar på borgernes behov i lokalområdet;

21. er modstander af indførelse af en evaluering af den økonomiske effektivitet af kompensation for tjenester af almen økonomisk interesse ved Kommissionen. Efter udvalgets mening giver hverken artikel 106, en beslutning eller et ensidigt kommissionsdirektiv i henhold til artiklens stykke 3 tilstrækkelig hjemmel til et sådant lovgivningsinitiativ;

22. påpeger i den forbindelse, at kravet om økonomisk effektiv kompensation for offentlig tjeneste under alle omstændigheder kun kan være et af flere elementer i en kvalitetsvurdering af de offentlige tjenesteydelser, som ikke kun skal omfatte økonomiske, men også rent kvalitative indikatorer (tilgængelighed, kontinuitet, reaktionstid, kundetilfredshed ...), og at kravet ikke i sig selv retfærdiggør en begrænsning af de tjenester, der ydes;

23. slår fast, at Kommissionens beføjelser som europæisk konkurrencemyndighed på ingen måde berører hverken spørgsmålet om de nærmere vilkår for, hvordan de offentlige myndigheder i medlemsstaterne sikrer en effektiv fordeling af det offentlige ressourcer, eller spørgsmålet om, hvordan de offentlige tjenester skal bidrage effektivt til den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU eller til vækst og beskæftigelse, idet der her er tale om forhold, der rækker langt videre end blot til håndhævelsen af det principielle forbud mod enhver form for overkompensation, der kan skade konkurrencen i det indre marked;

24. minder om, at Kommissionens enebeføjelser på området er underlagt EU-Domstolens kontrol og er begrænset til at sikre, at Kommissionen kan påse, at kompensation for offentlig tjeneste, der ikke lever op til de af EU-Domstolen i afgørelsen af Altmark-sagen fastsatte krav, er i overensstemmelse med reglerne og således er omfattet af forbuddet mod og kontrollen med statsstøtte.

Fortsættelse af den igangsatte proces til præcisering af nøglebegreber med henblik på klassificering af kompensation for offentlig tjeneste i form af statsstøtte

REGIONSUDVALGET

25. glæder sig over, at Kommissionen finder det nødvendigt at fortsætte og formalisere sin flerårige, uformelle, dvs. for Kommissionen ikke forpligtende indsats for en præcisering af nøglebegreber vedrørende reglerne for kontrol med statsstøtte til offentlige tjenester, og over, at Kommissionen som led i denne indsats har offentliggjort »staff working documents« om hyppigt stillede spørgsmål⁽²⁾ og en vejledning om tjenesteydelser af almen økonomisk interesse⁽³⁾, samt udarbejdet et interaktivt informationssystem om tjenesteydelser af almen interesse⁽⁴⁾. Udvalget anmoder Kommissionen om at formalisere denne afklaring af nøglebegreber, der ikke er defineret i traktaten, med et forslag til Rådets og Europa-Parlamentets forordning på grundlag af artikel 14 i TEUF og ikke i form af en fortolkende meddelelse, som ikke forpligter Kommissionen;

(2) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene »Frequently asked questions in relation with Commission Decision of 28 November 2005 on the application of Article 86(2) of the EC Treaty to State aid in the form of public service compensation granted to undertaking entrusted with the operation of services of general economic interest, and of the Community Framework for State aid in the form of public service compensation«, SEK(2007) 1516 af 20. november 2007. Ledsagedokument til meddelelsen om »Tjenesteydelser af almen interesse, herunder sociale ydelser af almen interesse: Europas nye udfordring« (KOM(2007) 725 endelig, SEK(2007) 1514).

(3) SEK(2010) 1545 af 7.12.2010.

(4) http://ec.europa.eu/services_general_interest/index_en.htm

26. frygter, at manglen på juridisk konsoliderede definitioner af offentlige tjenesteydelser det indre marked får Kommissionen til i forhandlingerne inden for rammerne af den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) uden videre at inkludere alle tjenesteydelser i forhandlingerne uden hensyntagen til de særlige kendetegn ved tjenester, der varetager en opgave af almen interesse;

27. foreslår, at det interaktive informationssystem om tjenesteydelser af almen interesse også skal indeholde en elektronisk simulator, der giver de lokale og regionale myndigheder mulighed for at verificere klassificeringen af støtte;

28. mener, at én af årsagerne til, at Kommissionens beslutning af 2005 kun i ringe omfang er blevet fulgt af de lokale og regionale myndigheder, er, at den, udover de transaktionsomkostninger den indebærer, er vanskelig at anvende i en lokal og regional sammenhæng pga. de praktisk lidet anvendelige EU-begreber og -koncepter, den indfører, navnlig begreberne »økonomisk aktivitet«, »virksomheder«, »påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne«, »økonomisk fordel«, »overdragelse af opgaver«, »gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med transportmidler« og »rimelig fortjeneste«;

29. understreger, at de lokale og regionale myndigheders vanskeligheder i denne forbindelse forværres af, at anvendelsen af begreberne på forskellige former for offentlige tjenester ikke er ensartet, men direkte afhængig af, hvordan disse er tilrettelagt, og af de nærmere kontraktvilkår, der er forskellige fra lokalmyndighed til lokalmyndighed, herunder også inden for den samme medlemsstat;

30. anmoder Kommissionen om i forbindelse med præsentationen af sit reviderede forslag til beslutning at fremlægge en vejledende, ikke-bindende EU-fortegnelse over tjenester, der er defineret som offentlige af medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder. Udvalget anbefaler, at denne fortegnelse, som kunne udarbejdes i samarbejde med Regionsudvalget, afhængig af disse tjenesters tilrettelæggelse og økonomiske eller ikke-økonomiske karakter, årligt ajourføres for konkret over for de lokale og regionale myndigheder at forklare, hvad begreberne kan omfatte, de objektive grunde til, at tjenesterne er klassificeret som økonomisk eller ikke-økonomisk aktivitet, og hvordan klassificeringen kan udvikle sig over tid;

31. anmoder Kommissionen om tillige at præcisere EU's fælles værdier for så vidt angår de offentlige tjenester som fastsat i Lissabontraktaten, herunder navnlig udtrykt i formuleringen *et højt niveau med hensyn til kvalitet, sikkerhed og overkommelige priser, lige behandling og fremme af universel adgang og af brugernes rettigheder*, samt den fælles værdi universel adgang som anvendt på offentlige tjenester af social karakter. Udvalget

beklager i den sammenhæng Kommissionens restriktive fortolkning i nylige afgørelser af lovligheden af den statsstøtte, der ydes til sociale boligforeninger i et stigende antal medlemsstater, især i sagerne E2/2005 og N 642/2009 om socialt boligbyggeri i Holland, hvor Kommissionen ved kun at bruge kriteriet om meget lav indkomst sætter spørgsmålstegn ved princippet om social bredde i de sociale boliger. Udvalget opfordrer Kommissionen til at genoverveje sin holdning i den appelsag, der for øjeblikket er indbragt for EU-Domstolen;

32. slår i denne forbindelse fast, at det påhviler medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder at fastsætte, hvilke formål de offentlige tjenester af social karakter skal opfylde, samt arten og indholdet af den offentlige serviceforpligtelse, der følger heraf, og at Kommissionen derfor ikke har kompetence til at gribe ind i tildelingen af disse ydelser til de husstande, der modtager dem, eller i vurderingen af, hvilke kategorier af husstande der ikke kan få deres grundlæggende sociale behov opfyldt af markeds kræfterne alene;

33. anmoder Kommissionen om i sine overvejelser og revisionsforslag at tage hensyn til samtlige de former, som kompensation for offentlig tjeneste grundet de lokale og regionale myndigheders vide skønsebeføjelser med hensyn finansieringen af disse tjenester kan antage, og herunder også at hense til kompensation i form af støtte til langsigtede investeringer, der er nødvendige for finansiering af lokal offentlig infrastruktur (hospitaller, socialt boligbyggeri, modtagecentre, kulturhuse osv.). Udvalget skal anmode Kommissionen om at lade overvejelserne omfatte mere end blot lovligheden af den driftsstøtte, der ydes årligt, og som i tilfælde af overkompensation kan overføres fra år til år, og om at præcisere dens grundlag for at vurdere, hvornår der i tilfælde af langsigtet investeringsstøtte, og navnlig for så vidt angår infrastruktur i form af fast ejendom og jord, er tale om overkompensation.

Adskillelse af spørgsmålet om forebyggelse af og kontrol med eventuel overkompensation fra spørgsmålet om den ordregivende myndigheds valg af procedure for udvælgelse af operatør

REGIONSUDVALGET

34. anmoder Kommissionen om at adskille spørgsmålet om forebyggelse af, kontrol med og tilbagebetaling af eventuel overkompensation, der er underlagt princippet om forbud mod statsstøtte og overholdelse af reglerne om fri konkurrence, fra spørgsmålet om offentlige myndigheders indgåelse af kontrakter med og udvælgelse af de virksomheder, de vil overdrage ansvaret for offentlige tjenester, og som afhængig af den af den offentlige myndighed valgte fremgangsmåde er underlagt enten traktatens generelle diskriminationsforbud og principperne om ligebehandling og gennemsigtighed, f.eks. hvor der er tale om koncessioner eller ene- og særrettigheder, eller bestemmelserne i direktivet om offentlige indkøb;

35. gentager, at anvendelse af udbudsprocedurer med henblik på udvælgelse af, hvilken eller hvilke virksomheder der får overdraget ansvaret for offentlige tjenester, er én

fremgangsmåde blandt flere og består i indgåelse af en offentlig indkøbskontrakt om eksternt leverede offentlige ydelser til en bestemt pris, og at dette ikke kan være den eneste måde at undslippe prædikatet statsstøtte på;

36. mener, at opfordringer til Kommissionen om at præcisere, at gennemførelsen af en udbudsprocedure, der er i overensstemmelse med EU-reglerne, altid udelukker en overkompensation, set i relation til reglerne for statsstøtte. Regionsudvalget gør samtidig opmærksom på, at en udbudsprocedure ikke altid tager hensyn til den potentielle udvikling i nettoomkostningerne ved udlægning af den pågældende offentlige tjeneste over tid, eftersom denne pris er et produkt af et styrkeforhold og en markedssituation på et bestemt tidspunkt. Afhængig af operatørernes strategi for at skaffe sig adgang til bestemte markeder kan udbudsprocedurerne prisfastsættelsesvilkår lige så godt medføre strukturel underkompensation, der på sigt kan bringe den løbende finansiering af den pågældende tjenesteydelse og dens prisoverkommelighed i fare;

37. bemærker, at visse offentlige tjenester, rent bortset fra de meromkostninger en udbudsprocedure indebærer for de lokale og regionale myndigheder, ikke passer ind i en sådan procedures stive rammer pga. tjenestens foranderlighed, dens løbende finansiering, behovet for af hensyn til almenvellet at fastsætte bestemmelser om godkendelse af virksomheder i tilfælde af informationsasymmetri mellem bruger og leverandør af den pågældende tjeneste, navnlig med henblik på beskyttelse af sårbare mennesker, der har behov for at tilfredsstille basale sociale behov såsom sundhed, bolig eller beskæftigelse, tildeling af sær- eller enerettigheder eller ganske enkelt, fordi der ikke er nogen grænseoverskridende interesse i udlægningen af den pågældende lokale eller sociale tjeneste;

38. foreslår i den forbindelse, at Kommissionen lader revisionen af lovpakken ledsage af et forslag til fortolkende meddelelse i form af en »værktøjskasse« til brug for de lokale og regionale myndigheder. Meddelelsen skal præcisere reglerne for de forskellige vilkår for udlægning af offentlige tjenester og navnlig omfatte direkte udlægning, udlægning i et samarbejde mellem offentlige myndigheder ved samling af ressourcer, direkte udlægning ved en »in house«-enhed, offentligt indkøb af offentlige tjenester hos en ekstern leverandør til en bestemt pris, overdragelse af en driftsrisiko til en ekstern operatør mod godtgørelse eller ej, tildeling af ene- eller særrettigheder i form af godkendelsesordninger og økonomisk støtte til almennyttige projekter, der udspringer af initiativer taget af almennyttige foreninger;

39. bifalder, at Domstolen har forenklet og afklaret forudsætningerne for leveringen af direkte ydelser og senest også for samarbejde mellem offentlige myndigheder på lokalt plan. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte et forslag til ændring af reglerne om offentlige indkøb med det formål at fastsætte en definition af begrebet, der er tilpasset til den lokale selvstyrevirkelighed og kravet om en effektiv offentlig udgiftsstyring i den nuværende økonomiske og budgetmæssige krise;

40. minder om, at samarbejde mellem offentlige myndigheder potentielt indebærer store økonomiske effektiviseringsgevinster samt muligheder for optimal anvendelse af de offentlige midler og modernisering af de offentlige tjenester som svar på udviklingen i borgernes grundlæggende behov i lokalområdet;

41. anmoder Kommissionen om i henhold til EUF-traktatens principper at betragte det administrative samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder og mellem offentligretlige organer som et nationalt forvaltningsanliggende, der ikke er omfattet af reglerne om offentlige indkøb.

Et nuanceret og afbalanceret svar på den faktiske påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

REGIONSUDVALGET

42. støtter Kommissionens ønske om i forbindelse med de regelmæssige kontroller mod overkompensation, der i øjeblikket betinger fritagelse fra indberetningspligten og kravet om forhåndsgodkendelse af kompensation for offentlige tjenester, at lette de administrative og økonomiske byrder for de lokale og regionale myndigheder og de virksomheder, der har ansvar for forvaltning af offentlige tjenester;

43. støtter den af Kommissionen foreslåede metode, der i overensstemmelse med traktatens proportionalitetsprincip har til formål at nuancere vilkårene for kontrol med eventuel overkompensation, fastsætte mere passende regler for visse borgernære tjenesteydelser af udelukkende lokal karakter, herunder navnlig offentlige sociale tjenesteydelser, der på det nuværende tidspunkt i udviklingen af det indre marked ikke indebærer nogen eller kun meget ringe indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, samt at koncentrere opmærksomheden om tjenesteydelser, der har en EU-relevant eller grænseoverskridende dimension, og som i kraft enten af sektorliberaliseringsdirektiver eller operatørstruktur på EU-niveau eller på tværs af grænserne har større indvirkning på det indre marked;

44. mener, at der i den forbindelse bør skelnes mellem: 1) situationer, hvor *de minimis*-kompensation for offentlig tjeneste ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og som følge heraf ikke kan sidestilles med statsstøtte, 2) lokal kompensation for offentlige tjenester, der overskrider *de minimis*-tærsklen, men som på grund dels af de særlige karakteristika, der gælder for deres tilrettelæggelse, dels af den nuværende udvikling af det indre marked, ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne på en måde, der skader Unionen, og 3) kompensation for øvrige offentlig tjenester, der har en EU-relevant eller grænseoverskridende dimension, og som er omfattet af sektorspecifikke direktiver eller forordninger, eller hvor virksomhedsstrukturen er overnational;

45. mener, at der ligeledes bør tages hensyn til andre objektive kriterier, der på forhånd opvejer enhver risiko for påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne, forvridding af konkurrencen eller krydssubsidiering, f.eks. de begrænsede lokale og regionale beføjelser blandt operatører, der er omfattet

af en godkendelsesordning, visse offentlige eller private operatørs begrænsede saglige beføjelser, der skyldes, at de er oprettet specifikt med henblik på at levere en bestemt tjenesteydelse i et givent lokalområde, hvorved de ikke udøver nogen erhvervsmæssige aktiviteter på markedet, og visse sociale foretagenders almennyttige karakter, der kommer til udtryk ved, at de reinvesterer et eventuelt overskud efter fratrækning af fremtidig kompensation i finansieringen af den offentlige tjeneste, de har fået overdraget ansvaret for. Sådanne objektive kriterier, der er knyttet til operatørens art og lokale forankring, opvejer enhver risiko for forvridding af konkurrencen og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne;

46. anmoder Kommissionen om i forbindelse med de regelmæssige kontroller for overkompensation, der i øjeblikket betinger fritagelse fra indberetningspligten i forbindelse med kompensation for offentlig tjeneste og forebyggelse mod eventuel overkompensation, at lempe beslutningen, således at ansvaret for at fastsætte de nærmere vilkår for forebyggelsesindsatsen og kontrollernes hyppighed overlades til de kompetente offentlige myndigheder, og om, at klageadgangen for virksomhederne i tilfælde af påviselig overkompensation til gengæld forbedres;

47. anmoder om, at der vies særlig opmærksomhed om det forhold, at lokale og sociale offentlige tjenester tilrettelægges af de lokale og regionale myndigheder i relativ lille skala, er rettet mod lokalbefolkningen og således ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, og om, at der i disse tilfælde fastsættes forenklede procedurer og regler for fritagelse fra bestemmelserne om statsstøtte af hensyn til de pågældende offentlige tjenesteydelsers lokale og begrænsede karakter, navnlig i de mest isolerede og fjerntliggende regioner, herunder regionerne i den yderste periferi. Udvalget mener imidlertid ikke, at verificeringen af denne karakter udelukkende kan være baseret på befolkningskriteriet i et bestemt lokalsamfund, men skal være baseret på en bred vifte af fakta og navnlig tage hensyn til lokalsamfundets geografiske placering og omfanget af potentielle brugere af de pågældende offentlige tjenesteydelser;

48. bemærker, at de to første kriterier i Altmark-dommen, dvs. forpligtelsen til klart at definere den offentlige serviceforpligtelse, som modtageren af støtten har fået pålagt ansvaret for, og forpligtelsen til på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde at fastlægge de kriterier, der ligger til grund for beregningen af kompensationen, forpligter de lokale og regionale myndigheder til at ekspliciterer formålet med de offentlige tjenester. Udvalget gør opmærksom på, at kravene til overdragelsesakten ikke må resultere i uønskede momsforpligtelser for de lokale og regionale myndigheder og opfordrer derfor til, at kriterierne bringes i overensstemmelse med reglerne i EU's momsdirektiv;

49. mener, at denne indsats kun kan bidrage til større gennemsigtighed og demokratisk ansvarlighed i forvaltningen af de offentlige tjenester, for så vidt som den står i et rimeligt og fornuftigt forhold til det forfulgte mål, ikke pålægger de offentlige myndigheder urimeligt tunge administrative byrder og ikke strider mod kravet om, at de offentlige

tjenester skal kunne tilpasses udviklingen i samfundets behov. Derfor foreslår udvalget, at Kommissionen i overensstemmelse med traktatens gennemsigtighedsprincip og af hensyn til kravet om at gøre de offentlige tjenester mere transparente for borgerne gør hver enkelt af dens beslutninger om kompensation for offentlig tjeneste betinget af, at der foreligger en »kontrakt om offentlig tjeneste« i stedet for en »overdragelse af opgaver« i henhold til den nugældende bestemmelse, der ikke er specielt klar for de lokale og regionale myndigheder eller borgerne.

Konstruktive og afbalancerede forslag der under overholdelse af traktatens principper om proportionalitet og gennemsigtighed og med fuld retssikkerhed for de offentlige myndigheder, de virksomheder, der har fået overdraget ansvaret for offentlige tjenester, og de borgere, de skal servicere, kan sikre udviklingen af de offentlige tjenester i EU

REGIONSUDVALGET

50. lægger vægt på med udgangspunkt i traktatens principper om proportionalitet og gennemsigtighed at stille Kommissionen konkrete, konstruktive og afbalancerede forslag med det formål at præcisere de nugældende bestemmelser og sikre deres faktiske gennemførelse ved de lokale og regionale myndigheder af hensyn til retssikkerheden og den retlige forudsigelighed;

51. foreslår Kommissionen, at *de minimis*-forordningens tærskel⁽⁵⁾ på 200 000 euro over tre år, der udgør den øvre grænse for, hvornår offentlig støtte betragtes som statsstøtte, specifikt for kompensation for offentlig tjenestes vedkommende hæves til 800 000⁽⁶⁾ euro om året for derved at undgå at skulle anvende reglerne om kontrol med statsstøtte på alle de borgernære offentlige tjenester, der navnlig har deres udspring i lokale foreninger og meget små lokale sociale foretagender, især inden for lokal social udvikling såsom social integration, bekæmpelse af social eksklusion, lokale aktiviteter, kultur, idræt, socialpædagogiske aktiviteter osv. Det er lagt til grund for forslaget, at denne form for borgernære offentlige tjenesteydelser ikke indebærer risiko for påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne, og at det pga. detaljeringsgraden i reglerne om kontrol med statsstøtte i praksis er umuligt for de lokale og regionale myndigheder at lade de pågældende aktører være omfattet af disse regler;

52. foreslår Kommissionen, at kompensation på over 800 000 euro om året, der gives af lokale og regionale myndigheder til virksomheder, der har fået overdraget ansvaret for at forvalte offentlige lokale tjenester med en lokal dimension, herunder offentlige sociale tjenester, bliver omfattet af en forenklet beslutning, der med den nuværende udvikling af det indre marked i mente og pga. den meget ringe risiko for påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne tager udgangspunkt i en forhåndsantagelse om, at kompensationen overholder reglerne om statsstøtte. Den ringe risiko for påvirkning af samhandelen skyldes dels den offentlige tjenestes rent

lokale karakter, dels dens sektorspecifikke tilrettelæggelse, men navnlig operatørernes specifikke karakteristika, der er en følge af ydelsernes lokale forankring og manglende EU-relevante eller grænseoverskridende dimension;

53. mener, at en forenklet beslutning bør gøres betinget af overholdelse af følgende objektive kriterier, der med den nuværende udvikling af det indre marked sikrer, at påvirkningen af samhandelen mellem medlemsstaterne er meget ringe: Kompensationen ydes af en lokal og/eller regional myndighed, en gruppe af lokale og/eller regionale myndigheder eller enhver enhed, der af en lokal og/eller regional myndighed har fået til opgave at yde en sådan kompensation. Kompensationen ydes til udlægning af en offentlig regional eller lokal tjeneste, der er begrænset til et givent lokalområde, og som opfylder et særligt behov hos de borgere, der er bosat i det pågældende område. Kompensationen ydes til virksomheder, der retligt eller faktisk har begrænsede lokale eller regionale beføjelser i det lokalområde, den pågældende tjeneste udlægges i, eller som udelukkende udlægger offentlige tjenester og ikke udøver andre erhvervsmæssige aktiviteter, og som specifikt er oprettet med henblik på at opfylde sådanne grundlæggende behov, eller som tilbagefører et eventuelt driftsoverskud til finansieringen af den pågældende tjeneste efter fratrækning af fremtidig kompensation;

54. foreslår, at den forenkledte beslutning med forhåndsantagelse om lovlighed af kompensation for lokal og/eller regional offentlig tjeneste i overensstemmelse med traktatens principper om nærhed og proportionalitet pålægger de offentlige myndigheder, der yder kompensationen, at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forebygge, kontrollere og opveje enhver form for eventuel overkompensation, idet udvalget mener, at dette er i de lokale og regionale myndigheders egen interesse. Til gengæld bør mulighederne for klageadgang i tilfælde af påviselig overkompensation forbedres;

55. foreslår, at spørgsmålet om lovligheden af kompensation for offentlig tjeneste, herunder spørgsmålet om nettoomkostningerne ved udlægning af den pågældende tjeneste, om operatørernes effektivitet og eventuelle rammer for rimelige overskud, for så vidt angår tjenester, der har en EU-relevant eller grænseoverskridende dimension og er omfattet af direktiver og forordninger på EU-niveau, f.eks. forordningen om offentlige serviceforpligtelser i forbindelse med offentlig personbefordring med jernbane og ad vej⁽⁷⁾, samt andre offentlige tjenester, der ikke er omfattet af EU-retten, men som navnlig pga. den grænseoverskridende eller EU-relevante måde, operatørerne er struktureret på, ikke opfylder de kriterier, der er fastsat i den forenkledte beslutning, ikke tackles horisontalt, men sektorielt på en måde, der er tilpasset til de særlige forhold af tilrettelæggelsesmæssig art, der gælder for hver enkelt af disse offentlige tjenesteydelser, og at disse spørgsmål afgøres ved fælles beslutningsprocedure mellem Europa-Parlamentet og Rådet. Indtil de eksisterende direktiver og forordninger er revideret, og nye sektorspecifikke direktiver eller forordninger er vedtaget,

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de *minimis*-støtte.

⁽⁶⁾ Svarende til de gennemsnitlige nettoomkostninger fratrækket en rimelig fortjeneste ved udlægning af en borgernær offentlig tjenesteydelse ved en forening med 20 til 25 ansatte.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70.

bør den nugældende EU-ramme videreføres under hensyntagen til de foreslåede forenklinger for så vidt angår *de minimis*-kompensation for offentlig tjeneste og revisionen af beslutningen med forhåndsantagelse om lovligheden af støtte til offentlige tjenester med en lokal dimension;

56. foreslår Kommissionen, at gennemførelsen af disse tre bestemmelser i overensstemmelse med traktatens gennemsigtighedsprincip og bestemmelserne i artikel 14 og 106, stk. 2, i

TEUF, gøres betinget af, at der foreligger en »kontrakt om offentlig tjeneste«⁽⁸⁾, dvs. et officielt aktstykke, som 1. anerkender, at den opgave, der varetages af operatøren, har almen interesse og er omfattet af artikel 14 og artikel 106, stk. 2, i TEUF, samt af artikel 2 i protokol nr. 26, 2. præciserer, hvilke forpligtelser, der følger heraf, og hvilket lokalområde der er tale om og 3. fastsætter grundlaget for beregningen af den kompensation, der ydes for den overdragne offentlige tjeneste, samt i øvrigt at denne »kontrakt om offentlig tjeneste« offentliggøres i EUT i et til dette formål særligt oprettet register.

Bruxelles, den 1. juli 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽⁸⁾ I overensstemmelse med den tidligere nævnte forordning EF nr. 1370/2007.

Regionsudvalgets udtalelse: »Prioriteringer på energiinfrastrukturuområdet for 2020 og derefter«

(2011/C 259/09)

REGIONSUDVALGET

- beder om, at der i forbindelse med alle initiativer, der træffes på europæisk plan vedrørende infrastruktur, må tages hensyn til, hvordan ovennævnte områder håndteres på lokalt og regionalt niveau;
- opfordrer til, at der tages højde for de lokale og regionale myndigheders rolle, når et hvilket som helst udviklingsprojekt for energiinfrastruktur skal undersøges, og at der foretages en grundig evaluering af det cost/benefit-forhold, realiseringen af sådanne projekter kan medføre på lokalt, regionalt eller endda makroregionalt plan;
- vurderer, at en evaluering af energiinfrastrukturen bør måle projekternes indvirkning på såvel energisikkerhed som miljø og landskaber samt den socioøkonomiske udvikling;
- ser meget positivt på EU's prioritering af udviklingen af teknologier til oprettelse af intelligente netværker. Sådanne netværker vil vise sig at være altafgørende for et velfungerende energimarked, da de åbner op for en mere effektiv anvendelse af ressourcerne;
- er bekymret over, at Kommissionen ikke er i stand til at foreslå en fuldstændig og detaljeret finansieringsplan for udviklingsprogrammet for energiinfrastrukturer;
- beder om mulighed for at komme til orde om så afgørende spørgsmål som programmets budgettering, de planlagte finansieringsmetoder og de forskellige bidrag, de respektive aktører pålægges, navnlig de lokale og regionale myndigheder men også alle forbrugere.

Ordfører	Michel LEBRUN (BE/PPE), medlem af parlamentet for det franske sprogfællesskab i Belgien
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Prioriteringer på energiinfrastrukturområdet for 2020 og derefter — en plan for et integreret europæisk energinet KOM(2010) 677 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. glæder sig over, at EU engagerer sig fuldt ud i dette omfattende og altafgørende område, som samtidig dækker udvikling af et europæisk supernetværk for energi og indbyrdes effektive sammenkoblinger og intelligente decentraliserede netværker. Regionsudvalget kan kun glæde sig over, at der inden for rammerne af dette initiativ endelig tages passende hensyn til de lokale myndigheder i randområderne, og at de bliver integreret i disse netværker. Den territoriale samhørighed og inter-regionale solidaritet vil blive styrket gennem iværksættelsen af disse strukturer under forudsætning af, at der fuldt ud tages højde for de forskellige parter bekymringer og interesser ved udarbejdelsen af projekterne;

2. påskønner derfor, at Kommissionen i sin meddelelse: »Prioriteringer på energiinfrastrukturområdet for 2020 og derefter« anfører betydningen af at sikre de lokale og regionale myndigheds deltagelse i den samlede beslutningsproces for modernisering af den europæiske energiinfrastruktur samt udvikling af det fremtidige integrerede supernetværk. Regionsudvalget insisterer på, at en sådan deltagelse bør ske allerede i de første faser af undersøgelsen;

3. understreger, at de lokale og regionale myndigheder i betragtning af deres beføjelser og ansvarsområder, hvad angår planlægning, udstedelse af tilladelser, investeringer, offentlige indkøb, energiproduktion, -distribution og -forbrugsstyring og forbedring af energieffektiviteten samt lagring og håndtering af affald fra energiproduktionen skal spille en central rolle for en vellykket gennemførelse af de planer, Kommissionen har på tegnebrættet. Derfor må der i forbindelse med alle initiativer, der træffes på europæisk plan vedrørende infrastruktur, tages hensyn til, hvordan ovennævnte områder håndteres på lokalt og regionalt niveau;

4. glæder sig navnlig over den opmærksomhed, der tillægges mekanismerne i de regionale grupperinger. Ud over at virke som formidler og katalysator for procedurerne for planlægning, finansiering, gennemførelse, opfølgning og kontrol af de planlagte projekter, er en systematisk oprettelse af regionale, specialiserede platforme absolut nødvendig for at sikre fuldt samarbejde og deltagelse fra de berørte regionale og lokale aktører, der påvirkes af indførelsen af den ny energiinfrastruktur;

5. beder om, at der lægges særlig vægt på systematisk og tidlig information af borgerne om placeringen af de nye infrastrukturer. Det er vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder,

der er i direkte kontakt med befolkningen, råder over de midler og strukturer, der giver dem mulighed for på tilfredsstillende vis at informere og høre offentligheden, så de sikrer sig støtte og tilslutning til projektet. Det er lige så vigtigt, at Kommissionen sørger for større gennemsigtighed i de modeller, ud fra hvilke behovet for de pågældende infrastrukturer vurderes, at den sikrer et samspil mellem disse forskellige modeller, og at de lokale og regionale myndigheder får kontrol over de parametre og beregningsmetoder, som benyttes ved opstillingen af disse modeller.

De vigtigste budskaber

REGIONSUDVALGET

6. er enig med Kommissionen i, at EU kun vil være i stand til at nå sine målsætninger om vedvarende energi, nedbringelse af drivhusgasemissioner og energiforbrug og om forsyningssikkerhed, hvis man accepterer at foretage betydelige investeringer i størst mulig samfundsøkonomisk energieffektivitet, bl.a. i kraft af en modernisering af net, udvikling af sammenkoblinger og integration af vedvarende energi i dette supernetværk samt via en bred udvikling af netværk med middelhøj og lav spænding, som er en nødvendig betingelse for at realisere en decentraliseret energiproduktion fra vedvarende energikilder;

7. henleder Kommissionens opmærksomhed på Regionsudvalgets nylige resolution »Konsekvenserne af naturkatastroferne i Japan og atomulykkens følger: Hvad kan EU lære af katastrofen?«, især resolutionens punkt 14 og 16, og anmoder om, at der ved planlægningen af fremtidige energiinfrastrukturer tages hensyn til denne holdning. Henstiller endvidere, at der i praksis tages hensyn til målene om at nedbringe drivhusgasemissionerne frem til 2050. Især er en streng håndhævelse af, at alle lande når eller overgår målene om at nedbringe udledningen af fossile brændstoffer, fra f.eks. kul, olie og naturgas, vigtig;

8. understreger, at det afhængigt af infrastrukturernes relative betydning bør kortlægges, hvor de eksisterende infrastrukturer kan forbedres eller moderniseres, og hvor nye infrastrukturer er nødvendige;

9. understreger behovet for at overveje yderligere foranstaltninger til forvaltning af efterspørgslen samt nødvendige foranstaltninger til at nå målene fastsat inden for energiøkonomi og -effektivitet pr. 2020. Behovet for energiinfrastrukturer vil afhænge af vores evne til at rationalisere vores forbrug;

10. henleder opmærksomheden på den kendsgerning, at hensigtsmæssige nationale og europæiske politikker vil sætte det fremtidige europæiske supernetværk i stand til at fungere som primus motor for fuldførelsen af det europæiske indre marked for elektricitet og naturgas, og gøre konkurrencen på området effektiv. Regionsudvalget mener, at dette projekt om et effektivt indre marked samt oprettelsen af et effektivt, integreret europæisk energinet er en afgørende forudsætning for at kunne sikre det niveau af velstand og samhørighed, som er formuleret i EU's målsætninger for 2020;

11. er klar over betydningen af at råde over effektive gasinfrastrukturer for at fremme diversificering og forsyningssikkerhed og for at nedbringe visse regioners energiahængighed. Udvalget understreger behovet for at fastsætte regler for disse gasinfrastrukturer med det formål at sikre øget fleksibilitet, især med henblik på at vende forsyningsstrømmen om og derved bringe visse regioner ud af deres afhængighed af en enkelt forsyningskilde. Udvalget finder det vigtigt i forbindelse med udviklingen af gasinfrastrukturer fuldt ud at tage hensyn til bidragene fra terminaler for flydende naturgas og komprimeret naturgas;

12. vurderer, at de foranstaltninger, der foreslås i Kommissionens meddelelse, supplerer den tredje pakke, da de sigter på at efterkomme efterspørgslen efter investeringer på området for produktion og transport af energi;

13. anerkender i den forbindelse den rolle, de regulerende agenturer spiller for energimarkedet som garanter for effektive og relevante investeringer i energiinfrastrukturen, både den centrale og den decentrale;

14. ser meget positivt på prioriteringen af udviklingen af teknologier til oprettelse af intelligente netværke. Sådanne netværke vil vise sig at være altafgørende for et velfungerende energimarked, da de åbner op for en mere effektiv anvendelse af ressourcerne. Regionsudvalget opfordrer til, at man opretter en hørings-, informations- og udvekslingsplatform om dette fremtidige, intelligente netværk;

15. mener, at energieffektivitet er et effektivt og rentabelt værktøj til at sikre en fremtid, der er bæredygtig i energimæssig henseende, og at energieffektivitet delvis vil kunne fjerne behovet for investeringer i energiinfrastruktur;

16. er bekymret over, at Kommissionen ikke er i stand til at foreslå en fuldstændig og detaljeret finansieringsplan for udviklingsprogrammet for energiinfrastrukturer. Det beklager derfor ikke at have mulighed for at komme til orde om så afgørende spørgsmål som programmets budgettering, de planlagte finansieringsmetoder og de forskellige bidrag, de respektive aktører pålægges, navnlig de lokale og regionale myndigheder men også alle forbrugere;

17. støtter Kommissionens ide om at etablere en europæisk infrastrukturfond, som skal finansiere alle store infrastrukturprojekter af europæisk interesse på områderne energi, bredbånd og transport, herunder TEN-net;

18. beklager også, at der ikke er opstillet kvantificerede mål på baggrund af, hvad man forventer at opnå med denne strategi;

19. beder derfor indtrængende om, at man hurtigst muligt opstiller og udbreder fuldstændig og detaljeret information om de finansieringsmåder og -midler, Kommissionen har undersøgt, samt fremover at få mulighed for at udtale sig om den slags spørgsmål;

20. opfordrer til, at der tages højde for de lokale og regionale myndigheders rolle, når et hvilket som helst udviklingsprojekt for energiinfrastruktur skal undersøges. Det er afgørende systematisk at foretage en grundig evaluering af det cost/benefit-forhold, realiseringen af sådanne projekter kan medføre på lokalt, regionalt eller endda makroregionalt plan. En sådan evaluering bør måle projekternes indvirkning på såvel energisikkerhed som miljø og landskaber samt den socioøkonomiske udvikling i regionerne. Det anerkendes, at indsigelserne fra borgerne udgør en stor hindring for udviklingen af energiinfrastrukturer. Hvis det gøres klart for lokalbefolkningerne, at de vil få fordele af udviklingen af energiinfrastrukturer, og de miljø-mæssige konsekvenser forklares nærmere, kan det bidrage betydeligt til at fjerne sådanne indvendinger;

21. anerkender, at det nationale niveau fortsat er altafgørende for at kunne koordinere investeringer i netværke og sammenkoblinger. Regionsudvalget gentager imidlertid det faktum, at en betragtelig andel af den vedvarende energi og nedsættelsen af energiforbruget, navnlig bygningers, kommer fra initiativer iværksat på lokalt og regionalt plan;

22. bemærker, at udviklingen af netværk til eldistribution mellem EU og tredjelande kan øge omfanget af og i visse tilfælde give anledning til CO₂-lækage, og anmoder derfor Kommissionen om hurtigt at foretage en vurdering af, hvilke ændringer i det europæiske kvotehandelssystem der er behov for med henblik på at forhindre en sådan lækage. Der bør tages højde for forskellige løsningsmuligheder, herunder en CO₂-inkluderingsmekanisme.

De regionale og lokale myndigheders rolle

REGIONSUDVALGET

23. anerkender den økonomiske, miljømæssige og sociale interesse, der ligger i projektet for modernisering af den europæiske energiinfrastruktur, da det kan tiltrække industrier og rumme muligheder for at skabe nye på energiområdet samtidig med, at det skaber mange job i denne sektor. Regioner og lokaliteter kunne som nogle af de første få gavn af disse positive følger;

24. understreger betydningen af at integrere kilder til produktion af vedvarende energi fra regionale og lokale net til brug for de transeuropæiske energinetværke, hvilket indebærer transport- og distributionsfordele for disse og på den måde en mulighed for videreudvikling;

25. opfordrer i særlig grad til, at der gennemføres de nødvendige ændringer i infrastrukturen med det formål at fremme intelligente net, således at SMV'er og kooperativer kan producere deres egen grønne energi og dele den på »peer-to-peer«-basis på tværs af regioner. Regionsudvalget opfordrer

Kommissionen til at organisere en særlig konference med de lokale og regionale myndigheder og relevante aktører, som skal tjene det formål at sætte skub i omstillingen af EU's energi-produktion;

26. finder det vigtigt at fremhæve de muligheder for teknologisk innovation og udvikling, som denne strategi indeholder, hvad angår europæiske virksomheders førerstilling og konkurrenceevne i udstyrssektoren (især på elektricitetsområdet, som for eksempel elproduktion fra vedvarende energikilder, højeffektive intelligente net, nye systemer til lagring af el og forbedring af elbiler) og opfordrer til at styrke den europæiske strategi for energiteknologi og initiativerne under Rammeprogrammerne for F & U på dette område;

27. konstaterer, at der uden mere effektive og intelligente netværksinfrastrukturer ikke kan forventes forbedringer for så vidt angår forbrugerpriser, innovation og energiforsynings-sikkerhed, navnlig i de regioner, der er mindre økonomisk interessante for virksomhederne, nemlig f.eks. regionerne i den yderste periferi, tyndt befolkede eller økonomisk dårligt stillede områder;

28. minder om, at centraliseret produktion i store kraftværksanlæg også fremover vil have stor betydning for, at EU's indre energimarked kan fungere. Denne produktion bør dog i vid udstrækning suppleres af anlæg til decentral energiproduktion og intelligente styre- og transportsystemer. Regionsudvalget understreger derfor, at byerne og regionerne i større grad bør opmuntres til at udvikle systemer og teknologier til decentral energiproduktion, fordi dette også modvirker monopoldannelse på energiområdet og kan fremme en stærkere inddragelse af befolkningen og dermed en større accept af en mere bæredygtig energisektor;

29. understreger, at decentralisering af energiproduktionen hen mod etableringen af mindre energiproduktionspoler på lokalt og regionalt plan viser sig at være på steder, der set fra et miljøperspektiv er hensigtsmæssige, er en effektiv foranstaltning for regionen samt det bedste middel til at udvikle den vedvarende energi, der ikke forurener og på den måde kæmpe for miljøets beskyttelse og imod den globale opvarmning;

30. tilføjer, at udviklingen af decentrale produktionskilder også vil gøre det muligt stille og roligt at frigøre EU fra sin energimæssige afhængighed over for udlandet og således konsolidere EU's egen forsynings-sikkerhed;

31. anmoder om at blive tilknyttet udarbejdelsen af den metodologi, der vedtages for at definere, hvilke konkrete projekter der erklæres for værende af europæisk interesse, samt hvilke midler der vil vise sig at være nødvendige for en fleksibel iværksættelse af disse prioriteter, der skal tilpasses de særlige lokale og regionale forhold, for så vidt angår markedsforhold og de tilstedeværende teknologiske muligheder;

32. støtter etableringen af en specialiseret platform på makroregionalt niveau med henblik på at lette gennemførelsen af de fastlagte prioriteter. Disse platforme bør aktiveres, så snart projekterne tages op til overvejelse, og de bør inddrages i de enkelte etaper af gennemførelsen, herunder udarbejdelsen af finansieringsplaner og budgettering af disse;

33. bifalder i denne sammenhæng udtrykkeligt offshorenet-initiativet North Seas Countries Offshore Grid Initiative (NSCOGI), som EU's medlemsstater ved Nordsøen samt Norge har etableret med henblik på at udvikle offshorevindkraft og forbedre samordningen af infrastrukturen i de nordlige have, eftersom vindkraft vil spille en afgørende rolle for opnåelsen af EU's energi- og klimamål;

34. går ind for en betragtelig styrkelse af de regionale initiativers rolle på energiområdet, ved at lade specialiserede instanser overtage de tekniske opgaver som planlægning og finansiering samt evalueringen af projekternes indvirkning. Man ønsker ligeledes at få etableret regionale ad hoc-strukturer på betingelse af, at de kommer til at fungere og udstyres med effektive beslutningsmekanismer;

35. glæder sig over de meget positive resultater, som oprettelsen af grupperne på højt niveau har medført på dette område for tværregionalt og internationalt samarbejde. Regionsudvalget er imidlertid meget bekymret for, om de mindre regionale og lokale myndigheder har mulighed for at blive hørt i denne form for sammensætning;

36. beklager ligesom Kommissionen de nuværende langsomme procedurer for udstedelse af tilladelser på energinfrastrukturområdet og opfordrer til, at disse rationaliseres, bliver bedre koordineret og forbedres. Det vil dog ikke være acceptabelt at udelukke de lokale og regionale myndigheder fra denne tilladelsesprocedure, da de har det primære ansvar og berøres direkte af de følger, som visse energiprojekter kan medføre for befolkningen;

37. ser meget positivt på forslaget om at oprette en kontakt-myndighed i form af en »one-stop-shop«, en slags mellemlid mellem projektledere og de berørte kompetente myndigheder på nationalt, regionalt og/eller lokalt plan. Regionsudvalget insisterer på, at det ikke må gå ud over de territoriale myndigheders kompetence;

38. beder om, at der for udstedelsen af tilladelser vedtages maksimumsfrister af passende længde, som sikrer en korrekt og fuldstændig vurdering af projekterne, som garanterer de medvirkende parter deltagelse og samtidig letter planlægningen og udviklingen af infrastrukturene;

39. gentager sit ønske om at inddrage borgerne i beslutningsprocessen allerede ved starten af undersøgelsen af projekterne. Denne inddragelse bør være klar, åben, konkret og sikre den gennemsigtighed, der er nødvendig for at borgerne kan inddrages i et fælles projekt. Der bør være så stort offentligt kendskab til selve tidsplanen som overhovedet mulig, så alle kan blive hørt og få svar på deres spørgsmål;

40. ønsker at tage aktivt del i udarbejdelsen af de retningslinjer, der kan gøre processen for udstedelse af tilladelser mere gennemsigtig og forudsigelig, så man sikrer, at disse på tilfredsstillende vis kan opfylde målsætningerne om information og kommunikation, projekternes negative og positive følger, gennemsigtighed, hensyn til afgivne udtalelser, opfølgning af projekterne samt overvågning af den offentlige opinion;

41. anmoder om, at der lægges særlig vægt på information af offentligheden om fordelene for forbrugere og borgere ved udvikling af infrastrukturer og intelligente netværker for så vidt angår forsyningssikkerhed, nedbringelse af drivhusgasemissioner og energieffektivitet. Denne information bør imidlertid være afbalanceret og ikke dække over de ulemper, der kan være for borgerne. Borgerne skal have en fuldstændig og gennemsigtig information for at kunne sætte sig ind i projektets omfang og bedre være i stand til at acceptere de negative følger. Denne information bør ligeledes tilpasses den enkelte situation og bidrage med præcise og relevante oplysninger for den enkelte;

42. går ind for, at der oprettes effektive, tilgængelige og retfærdige systemer for erstatning til den del af befolkningen, der rammes særligt hårdt af projekternes gennemførelse. Sådanne erstatninger bør være tilstrækkeligt store til, at de lokale og regionale myndigheder kan kompensere for følgerne og om ikke være med til at sikre borgernes tilslutning så i det mindste deres accept af projektet;

43. støtter idéen om at indføre belønninger og incitamenter for de regioner, som gør det lettere at udstede en hurtig tilladelse til projekter af europæisk interesse i det omfang, at regionerne ikke opfordres til at omgå de nødvendige forsigtighedsbestemmelser, såsom konsekvensanalyse og høring af befolkningen. Regionsudvalget anmoder tillige om, at bevillingen af disse støtteordninger kan udvides til også at omfatte de lokale myndigheder;

44. er enig med Kommissionen i, at det vil være yderst interessant at udvide denne incitamentsordning til at gælde ethvert projekt, der indføres på lokalt eller regionalt plan med henblik på produktion, men også transport og distribution af vedvarende energi;

45. ønsker at blive tilknyttet oprettelsen af et projektstøtteværktøj, der skal bruges til at ledsage regionerne og de nationale myndigheder i deres planlægningsaktiviteter for infrastruktur og udvikling af projekter. Det vil i den forbindelse være nødvendigt at tage højde for en såvel miljømæssig men også socioøkonomisk konsekvensanalyse af projekterne på regionalt og lokalt plan;

46. er bekymret over, at der i Kommissionens skøn over de samlede investeringer på 200 mia. EUR stadig mangler mere end 60 mia. EUR;

47. støtter især anvendelsen af private investeringskilder gennem vedtagelse af regler, der gør det muligt at løse problemet med fordeling af omkostninger i forbindelse med større projekter, der er teknologisk komplekse og af grænseoverskridende karakter. Flere makroregionale projekter, som lige nu ikke kan blive til noget på grund af manglende finansiering, kunne få direkte gavn af sådanne nye lovgivningsmæssige normer;

48. slår til lyd for Kommissionens initiativ, der går ud på at optimere de offentlige og private kilders løftestangseffekt, da de

lægger en dæmper på de risici investorerne løber. Optimerede overskud, sikre investeringer og positive følger for samfundet vil således få de lokale og regionale myndigheder til at investere i de projekter, der virker mest passende;

49. beklager manglen på præcise og konkrete oplysninger vedrørende budgetter og finansielle rammer, som kan afsættes til denne stimulansordning. Regionsudvalget går ind for, at de finansieringsmekanismer, der undersøges, opfylder kriterier som fleksibilitet, tilpasning til forskellige, eksisterende former for risici samt hensyntagen til hvert enkelt projekts specifikke, finansielle behov;

50. opfordrer navnlig Kommissionen til at se nærmere på, hvordan forskellige aktører, herunder de lokale og regionale myndigheder, kan deltage i udviklingen af energinfrastrukturer. Det vil for det første have primus motoreffekt for igangsættelse og udvikling af de pågældende projekter. Derudover kan udsigten til finansielle overskud, som den fremtidige drift af infrastrukturen kan medvirke til, virke befordrende for befolkningens opfattelse af projektet;

51. anmoder om, at man prioriterer investering i projekter, der bidrager til gennemførelsen af »20-20-20-målene« såsom udvikling af intelligente netværker, inddragelse af vedvarende energi i det europæiske supernetværk og tilknytning af alle perifere regioner og lokaliteter til supernetværket og sammenkoblinger;

52. fremhæver den væsentlige rolle, de intelligente netværker kan spille for ansvarliggørelsen af den enkelte over for sit energiforbrug. Intelligente netværker, intelligente elmålere og tilsvarende apparater, der ikke blot er i stand til at levere energi, men også informationer om forbrugsniveau, og hvilken slags forbrug der er tale om, kan bidrage til at udnytte potentialet for energibesparelse. Disse netværker kunne således bidrage til nedbringelse af drivhusgasudledningen samt en forbedret energieffektivitet. Derfor bør man videreudvikle og indføre de relevante teknologier snarest muligt; peger endvidere på, at de lokale og regionale myndigheder inden 2020 og med støtte fra de nationale planer og EU-programmer er nødt til at gennemføre pilotprojekter om intelligente net og især fokusere på projekter, der inddrager grænseregioner;

53. anmoder om, at de prioriteter, der fastlægges med hensyn til finansiering og støtte af moderniseringsprojekter for energinfrastruktur udstikkes ud fra følgende kriterier: udvikling af produktion og distribution af lokal og vedvarende energi, realiseringen af det indre marked for el og naturgas, støtte til forbrugere ved at hjælpe dem til bedre at kunne bidrage til markedet, ikke kun gennem et mere effektivt forbrug, men også ved at give dem mulighed for at udvikles som lokale eller individuelle producenter og at få solgt deres eventuelt overskydende produktion. Hvis man vil opfylde 20-20-20-målene er det desuden vigtigt at satse på forbedret effektivitet ved at udskifte og forbedre de eksisterende netværker, så man mindsker svind i forbindelse med omdannelse og transport;

54. opfordrer til at støtte udvikling af selvforsynende energianlæg, der er baseret på vedvarende energikilder og højeffektiv kraftvarmeproduktion, og til at konfigurere energinettene, således at denne type anlæg prioriteres.

Bruxelles, den 1. juli 2011.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »EU-støtteprogrammet Life — Det videre forløb«

(2011/C 259/10)

REGIONSUDVALGET

- bekræfter, at LIFE-programmet har bevist sit værd mange gange og derfor bør forlænges i næste budgetperiode med særlig fokus på delområdet biodiversitet;
- anmoder om, at de administrative modaliteter forenkles, at loftet for medfinansiering hæves, at udgifterne til forberedelsen af godkendte projekter gøres berettigede til LIFE-støtte, samt at de lokale og regionale myndigheder igen får mulighed for i fuldt omfang at kalkulere med personaleomkostninger som egne midler;
- opfordrer til, at det fremtidige delområde LIFE-Biodiversitet kommer til at dække biodiversitet i bred forstand, da det for at kunne spille en central rolle i finansieringen af Natura 2000 også bør kunne finansiere tilbagevendende aktiviteter inden for »forsøgsstedsledelse«;
- foreslår, at delområdet LIFE-Miljø fortsat bør være et afgørende incitament for lokale og regionale myndigheder til at opfylde retsforskrifterne, allerede inden EU's miljølovgivning træder i kraft, og til at gå videre end de lovmæssige krav og anvende innovative miljømæssige løsninger, idet projekterne vil have en høj potentiel sneboldeffekt på økoinnovation inden for den offentlige sektor;
- støtter – for at øge LIFE-programmets effektivitet – Kommissionens forslag om »integrerede LIFE-projekter« i stor målestok, som er en effektiv måde at få det optimale ud af LIFE som katalysator, da der etableres strukturerede forbindelser til andre EU-fonde;
- understreger, at det nye LIFE-støtteprogram fortsat bør støtte kommunikations- og informationsprojekter og i højere grad have fokus på uddannelse og fremme projekter, der inddrager lokale og regionale myndigheder, og som har en betydelig virkning på EU-niveau.

Ordfører	Daiva MATONIENĖ (LT/AE), medlem af byrådet i Šiauliai
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen om midtvejsevaluering af Life+-forordningen KOM(2010) 516 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelt

1. mener, at beskyttelsen af miljøet og bevaringen af biodiversiteten er en væsentlig forudsætning for livskvaliteten i Europa og derfor ikke kun bør være de nationale regeringers, de lokale og regionale myndigheders eller EU-institutionernes opgave, men at alle europæiske borgere bør føle ansvar for udviklingen;

2. understreger, at en af EU's målsætninger er at fremme en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, hvor der tages hensyn til de økologiske målsætninger, og at tab af biodiversitet kan have negativ indflydelse på denne. EU har imidlertid selv stadig større beføjelser vedrørende miljøbeskyttelse, hvilket kommer til udtryk i artikel 192 i EUF-traktaten, som fastsætter EU's miljømæssige beføjelser;

3. erkender, at LIFE-programmet, der blev oprettet med forordning (EØF) nr. 1973/92 og senere er blevet ajourført, er et af EU's vigtigste finansielle instrumenter, der hidtil har finansieret 3 115 miljøprojekter med i alt 2,2 mia. EUR ⁽¹⁾. Det er derfor et vigtigt redskab til medfinansiering af lokale og regionale miljøpolitikker samt projekter med europæisk merværdi ⁽²⁾;

4. advarer trods stor anerkendelse og påskønnelse af LIFE-programmet imod, at man overvurderer programmets muligheder. De ca. 340 millioner EUR, der årligt er til rådighed under LIFE-programmet, kan ganske vist sikre støtte til en række projekter, hvoraf mange har et stort potentiale til at levere gode eksempler og incitamenter til positive strategier i miljøpolitikken. Midlerne, som udgør ca. 0,2 % af EU's årlige budget, er imidlertid ikke tilstrækkelige til løse alle problemer, der opstår som følge af manglende budgetmidler hos andre miljøprogrammer eller EU-fonde;

5. anerkender, at LIFE+ har spillet en væsentlig rolle med hensyn til at udarbejde og gennemføre miljøforvaltningsplaner, genskabe værdifulde levesteder, sørge for at genoprette bestanden af vigtige arter samt udvikle Natura 2000-nettet. Derudover har LIFE+ bidraget til at skabe partnerskaber og dermed styrke samarbejdsstrukturen og lette erfarings- og informationsudvekslingen mellem interessegrupper og politiske beslutningstagere;

6. opfordrer til, at der udvikles lokale partnerskaber, der er bedst egnede til at kombinere ressourcerne fra LIFE med andre finansieringskilder på nationalt og EU-niveau;

7. fremhæver, at de nye udfordringer på miljøbeskyttelsesområdet, den stadig svindende biodiversitet og udviklingen i EU stiller den europæiske miljøbeskyttelse over for nye opgaver, som man hurtigst muligt skal finde virksomme løsninger på inden for rammerne af det nye finansielle overslag;

8. mener, at EU's lokale og regionale myndigheder har en afgørende rolle at spille i gennemførelsen af EU's miljølovgivning og i formidlingen af økoinnovation og god praksis til et bredere publikum;

9. anbefaler, at bevaringen af biodiversiteten får højeste prioritet inden for alle områder af EU's miljøbeskyttelsespolitik. Da beskyttelsen af biodiversiteten er et tværgående emne, skal det desuden sikres, at der tages højde for denne på alle vigtige politikområder;

10. tilskynder til, at EU's miljøbeskyttelsespolitik tager hensyn til de nye udfordringer, der er forbundet med den hurtige udvikling af genteknisk modificerede organismer og deres påvirkning af de naturligt forekommende arter, som endnu ikke er udforsket til fulde;

11. konstaterer, at der under visse omstændigheder kan opstå konflikter mellem målene for biodiversiteten og andre aspekter af bæredygtig udvikling. Med tanke på risikoen for sådanne målkonflikter er det meget vigtigt at sikre en mere fleksibel koordinering af de forskellige økologiske og bæredygtige målsætninger, og at der er sammenhæng mellem alle trufne foranstaltninger, således at regler og foranstaltninger på et givet område ikke fører til forringelser på et andet område eller endda til dårligere helheds løsninger;

12. understreger, at LIFE-projekterne, selvom de tydeligvis har et miljømæssigt mål, alle vil kunne give de lokale samfund socioøkonomiske fordele, herunder økosystemtjenester under LIFE-programmets »natur og biodiversitet«-projekter. Regionsudvalget bifalder beskrivelsen af sådanne mulige fordele i ansøgningsskemaerne til LIFE-projekter, som man er begyndt på allerede i år. Dette burde resultere i rapportering fra Kommissionen om en bred vifte af socioøkonomiske resultatin-dikatorer for hele LIFE-støtteprogrammet;

⁽¹⁾ Det nuværende instrument LIFE+ blev oprettet med forordning (EF) nr. 614/2007, EUT L 149 af 9.6.2007.

⁽²⁾ Kommissionen, GD for Miljø 2010: LIFE Focus »LIFE and local authorities«.

13. mener, at LIFE+-programmets delområde »natur og biodiversitet« har bidraget væsentligt til at gennemføre fugledirektivet og habitatdirektivet, og at i hvert fald nogle af de mål, der blev fastlagt i meddelelsen »Stop for tab af biodiversitet inden 2010«, blev nået. Alligevel omfatter LIFE+ kun en del af de foranstaltninger, fugledirektivet og habitatdirektivet projekterer med, og tab af biodiversitet er fortsat et område, der bør have særlig opmærksomhed;

14. anmoder af den grund om, at støtteprogrammet LIFE+ skal vedblive at være en væsentlig bestanddel af EU's miljøbeskyttelsespolitik, med særlig stor vægt på delområdet »biodiversitet«. Man bør sætte alt ind på at opnå de mål for begrænsningen af tab af biodiversitet, der er fastlagt for tiden frem til 2020;

15. henleder opmærksomheden på de særlige forhold, der gør sig gældende i regionerne i den yderste periferi, som med over 200 lokaliteter af fællesskabsbetydning inden for Natura 2000-netværket er de største nettobidragydere til biodiversitet i hele EU. Disse regioner er af afgørende betydning, når det gælder målet om at standse tabet af biodiversitet;

16. bifalder Kommissionens forslag om at indføre »Natura 2000 Prioritised Action Frameworks« (PAFs) til finansiering af Natura 2000 som makroforvaltningsplaner på regionalt og nationalt niveau, der giver en tydelig og bindende ramme for andre EU-midler og nationale bidrag til finansieringen af bevarelsen af Natura 2000-områder og prioriterede arter inden for et afgrænset område ⁽³⁾.

B. Anbefalinger for midtvejsevalueringen af LIFE+

REGIONSUDVALGET

17. understreger, at den seneste økonomiske og finansielle krise også har skabt mange udfordringer for de lokale og regionale myndigheders planer vedrørende medfinansiering af forskellige initiativer, herunder projekter til bevarelse af biodiversitet. I den sammenhæng beder Regionsudvalget de nationale myndigheder og EU's institutioner om at dele og gennemføre god praksis på området. Som eksempel kan nævnes den polske model for god praksis, hvor den nationale regering har skabt en national fond, der garanterer medfinansiering af vellykkede LIFE-projektansøgninger ⁽⁴⁾;

18. hilser indførelsen af vejledende nationale tildelinger i LIFE+ velkommen, navnlig hvis denne foranstaltning får midlertidig karakter med det formål at øge antallet af godkendte ansøgninger fra EU's nye medlemsstater. Udvalget understreger samtidig behovet for tydeligt at fremhæve denne foranstaltnings midlertidige karakter og opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at yde støtte i form af uddannelse til de

ationale kontaktpunkter og de medlemsstater, hvor ordningerne ikke udnyttes fuldt ud, samt til at tilskynde medlemsstaterne til at øge de nationale og regionale kontaktpunkters kapacitet til at yde aktiv støtte til deres ansøgere;

19. fremhæver behovet for at sikre, at de lokale og regionale myndigheders interesser tillægges tilstrækkelig opmærksomhed, at de påvirkes af denne lovgivning, at de fortsat har tilstrækkeligt spillerum i prioriteringen af »Prioritised Action Frameworks«, samt at det gøres muligt for de regionale myndigheder at tage ansvaret for disse og dermed blive modtagere inden for den nye ordning;

20. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at forbedre LIFE+-programmets delområde »miljøpolitik og miljøstyring« for at finansiere projekter til fremme af overholdelse af retsfor skrifterne, som allerede inden lovgivningsprocessen går i gang, identificerer de ressourcer, der er nødvendige for at gennemføre ny EU-lovgivning, pilotprojekter for miljøvenlige indkøb, der afprøver gennemførligheden af stort anlagte, miljøvenlige offentlige indkøbsprojekter i byer eller regioner, samt demonstrationsprojekter for ressourceeffektivitet, grøn vækst og bæredygtig produktion;

21. understreger, at der bør skabes yderligere muligheder for at finansiere NGO-initiativer på miljøområdet og dermed sørge for, at civilsamfundet medvirker effektivt til at virkeliggøre EU's miljøbestemmelser, at man skærper offentlighedens bevidsthed om miljøbeskyttelse ved at inddrage borgerne stærkere i fastlæggelsen af nye målsætninger, og at man samler eksempler på god praksis og ekspertise;

22. påpeger, at en stor del af de initiativer, der hidtil er gennemført inden for delområdet »natur«, udelukkende har fokuseret på truede arter, som har været genstand for stor mediedækning (f.eks. den brune bjørn, *Ursus arctos*, klokkefrøen, *Bombina bombina*, eller hedepletvingen, *Euphydryas aurinia*). På den anden side har talrige andre truede arter slet ikke fået opmærksomhed. Når LIFE+-programmet videreudvikles, bør man bl.a. tilskynde til også at beskytte andre, mindre synlige arter;

23. minder om, at projekter under delområdet »natur« ifølge de gældende krav skal være innovations- eller demonstrationsprojekter. Bevaring af biodiversitet kræver dog i de fleste tilfælde ikke innovation, men snarere, at man fortsætter det arbejde, man er begyndt på, samt at man indsamler og anvender eksisterende gode erfaringer. Derfor er det utroligt vigtigt for projekterne inden for dette delområde, at man gør det muligt at tillægge kravet om innovations- og demonstrationsværdi mindre betydning og lægge mere vægt på Natura 2000-områdene særlige behov og spørgsmålet om bevaring af biodiversitet i et bestemt geografisk område. Det burde være nok at bygge på god praksis og stræbe efter at overføre denne praksis til og anvende den i andre regioner på et senere tidspunkt;

⁽³⁾ Ifølge artikel 8 i habitatdirektivet. Kommissionens LIFEnews artikel »LIFE Nature and Biodiversity: what common future?« (2010).

⁽⁴⁾ Kommissionens LIFEnews artikel »LIFE Nature and Biodiversity: what common future?« (2010).

24. fremhæver vigtigheden af at fremme gennemførelsen af LIFE+ og andre særlige programmer i de nye medlemsstater mere aktivt, i betragtning af de udfordringer de lokale og regionale myndigheder og samfundene i disse lande står over for, mens de tilpasser sig EU-medlemskabets betingelser;

25. understreger, at man – for at opnå størst mulig synergi allerede inden for den nuværende budgetperiode – i videst muligt omfang bør sørge for at harmonisere LIFE+ med andre EU-programmer, der har direkte eller indirekte forbindelse til miljøbeskyttelse, f.eks. det syvende forskningsrammeprogram, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), strukturfondene og Samhørighedsfonden;

26. henviser til de fordele, der er ved at fremme inddragelsen af den private sektor i initiativer inden for biodiversitet samt at støtte synspunktet om, at LIFE+ fremmer en bæredygtig og socialt ansvarlig økonomisk udvikling;

27. fremhæver de fordele, der er ved i højere grad at inddrage den akademiske verden i LIFE-aktiviteter og opfordre den til at samarbejde med programmets største støttemodtagere, hvor forskerne bidrager med de nyeste videnskabelige resultater og giver nye indfaldsvinkler til fælles udfordringer.

C. LIFE+-programmet i den kommende budgetperiode

REGIONSUDVALGET

28. understreger vigtigheden af at stille passende midler til rådighed til europæiske miljøbeskyttelsesinitiativer i den kommende budgetperiode for at bevare biodiversiteten, garantere, at europæerne har livsmiljøer af høj kvalitet, samt skærpe den internationale bevidsthed om miljøbeskyttelse;

29. minder om, at praksis viser, at vi står over for en uendelig række miljømæssige udfordringer, hvilket ikke modsvares af de begrænsede ressourcer, vi har til at modvirke den udvikling. Derfor bør alle foranstaltninger til at beskytte miljøet og biodiversiteten være særligt effektive. En af de væsentligste forudsætninger for effektivitet i et Europa, der lever op til tanken om at være »forenet i mangfoldighed«, er, at ressourcerne anvendes fleksibelt, så aktørerne i de forskellige europæiske stater og regioner får størst mulig merværdi af midlerne samtidig med, at der tages hensyn til de lokale betingelser;

30. forsikrer om, at lokale og regionale myndigheder spiller en væsentlig rolle for beskyttelsen af miljøets mangfoldighed og livsmiljøer af høj kvalitet for de europæiske borgere, og at de vil fortsætte med at gøre det. Derfor bør man først og fremmest sørge for, at de lokale og regionale myndigheder også anvender de forskellige miljøbeskyttelsesinstrumenter og får mulighed for at medvirke i videst mulig omfang, når instrumenterne skal udformes eller forbedres;

31. bekræfter, at LIFE-programmet, der blev etableret i 1992, har bevist sit værd mange gange. Det bør derfor forlænges i

næste budgetperiode, og man bør i størst mulig omfang trække på de positive og negative erfaringer, man har samlet i den nuværende budgetperiode.

Prioriteter i udviklingen af det nye støtteprogram LIFE

REGIONSUDVALGET

32. noterer sig, at resultaterne af den offentlige høring om LIFE-programmets fremtid ⁽⁵⁾ viser, at interessenterne har peget på større viden om miljøproblemerne og behovet for løsninger mellem forskellige aktører samt fremme af innovation af teknikker, der muliggør bedre miljøforvaltning, især for de kompetente myndigheder, som de to mest effektive fremgangsmåder til at forbedre den lokale miljøpolitik og dens gennemførelse. Udvalget henstiller derfor til Kommissionen, at de vigtigste prioriteter i forbindelse med en reform af LIFE er, at opbygningen af de lokale og regionale myndigheders administrative kapacitet fortsættes, og at borgernes bevidsthed herom skærpes;

33. giver udtryk for sin faste overbevisning om, at støtteprogrammet LIFE også i den næste programmeringsperiode skal være det centrale finansielle redskab til beskyttelse af natur og biodiversitet, kendetegnet ved omkostningseffektivitet samt projekternes og programmernes høje kvalitet. Derfor bør enhver videreudvikling af programmet fokusere på at forenkle procedurerne vedrørende ansøgning og administration samt at åbne det for en bred vifte af ansøgningsberettigede;

34. opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheder samt andre offentligtretlige organisationer i den nye LIFE+-finansieringsperiode igen får mulighed for i fuldt omfang at kalkulere med personaleomkostninger som egne midler, således at de lokale og regionale myndigheder i endnu højere grad kan få det optimale ud af LIFE-programmet;

35. understreger, at den fuldstændige opfyldelse af LIFE-støtteprogrammets målsætninger muligvis også er blevet hindret af træge administrative procedurer og en lav medfinansieringssats (normalt 50 % med mulige undtagelser for LIFE+-programmets delområde »natur«). Derfor skal programmet stræbe efter at forenkle de administrative modaliteter (ansøgning, gennemførelse, støtteberettigelse for mindre projekter) samt at hæve loftet for medfinansiering;

36. minder om de forskelle, der stadig er mellem informationsniveauerne og finansieringskapaciteterne i de nye og gamle medlemsstater. For at sikre tilgængeligheden til programmet anbefaler Regionsudvalget derfor, at man udvikler respektive mekanismer til i særlig grad at støtte ansøgerne og modtagerne fra de nyere medlemsstater. Denne bistand skal rettes imod udviklingen af projektforslag og administrative spørgsmål og kan organiseres ved at styrke systemet med nationale kontaktpunkter eller oprettelsen af regionale kontaktpunkter, hvor disse endnu ikke eksisterer;

⁽⁵⁾ Rapporten om vurderingen af Life+-instrumentets virkninger, udarbejdet af Regionsudvalgets sekretariat, maj 2011.

37. foreslår, at ansøgningsprocedurerne tager hensyn til overvejelserne om bæredygtighed og til udnyttelsen af tilgængelige it-ressourcer. Det drejer sig navnlig om at udvikle online-projektansøgninger, evalueringer, kommunikationsprocedurer for ansøgninger til forvaltningsorganer, herunder onlineregistrering af ansøgere, samt et system til håndtering af data;

38. opfordrer til, at bedømmelsen af projektansøgninger får tilstrækkelig megen opmærksomhed. På nuværende tidspunkt går der omkring halvandet år, fra forslagsindkaldelserne udsendes, til et projekt påbegyndes. I den henseende kan man udvælge gode eksempler på forvaltningspraksis fra de fælles tekniske sekretariater i de mest velfungerende programmer for territorielt samarbejde;

39. tilkendegiver, at udgifterne til projektforberedelsen skal være berettigede til LIFE-støtte eller dækkes af et fast beløb (der f.eks. kan afhænge af projektets samlede budget), såfremt projektet godkendes, alt imens man forenkler ansøgningsprocedurerne og følger praksis i programmerne vedrørende territorielt samarbejde;

40. konstaterer, at de nye LIFE-gennemførelsesprocedurer bør forenkles mest muligt for at sørge for, at det ikke er rapporter, men målrettede miljøbeskyttelses- og informationsaktiviteter, der står øverst på dagsordenen i de projekter, der finansieres af programmet;

41. minder om, at det organiserede civilsamfund også fremover vil spille en mindst lige så vigtig rolle for initiativer vedrørende miljøbeskyttelse og biodiversitet. Derfor bør det nye LIFE+-program indeholde en stærk komponent, der fokuserer på NGO'er og oplysningskampagner. Samtidig bør man sikre, at også forskere og mindre, lokale NGO'er kan få glæde af programmet;

42. fremhæver vigtigheden af, at enhver ændring af LIFE+-støtteprogrammet også tager højde for den store uoverensstemmelse, der er mellem foranstaltningerne til bevaring af biodiversitet på den ene side og resultaterne på den anden side. Projekterne er ofte af kort varighed, mens det typisk tager længere tid, før resultaterne bliver synlige. Man skal derfor anvende passende evalueringsmetoder;

43. tilskynder til, at LIFE+ defineres i overensstemmelse med mål, der er lettere at identificere og opnå. Det kræver, at man lægger større vægt på resultater end på at vurdere succes ud fra udgifternes korrekthed;

44. foreslår, med programmets langsigtede målsætninger for øje, at ansøgerne opmuntres til at gennemføre og/eller finansiere de aktiviteter, der er nødvendige for at sikre en effektiv opfølgning, når projektet er afsluttet, herunder overvågning af projektets langtidseffekter. Som incitament kan man indføre ekstra point i bedømmelsen af de ansøgere, der projekterer med opfølgningsprocessen i deres ansøgninger og forpligter sig til selv at finansiere den;

45. tilkendegiver, at det nye LIFE+-program også skal omfatte certificering af projekter i tilfælde af, at de opfylder målsætningerne for regionale strategier, f.eks. Østersøstrategien;

46. er, baseret på erfaringer i praksis, overbevist om, at projektstøtte (aktivitetstilskud) er den mest effektive mekanisme og bør forblive det vigtigste instrument i LIFE-støtten med det formål for øje at støtte de lokale og regionale myndigheders miljøpolitiske aktiviteter og investeringer. Anvendelsen af innovative finansieringsinstrumenter kan ligeledes overvejes, først og fremmest inden for LIFE-programmets miljøområde, men disse instrumenter bør, om overhovedet, anvendes som et supplement til og ikke som en erstatning for den direkte projektfinansiering.

Forvaltning af programmet

REGIONSUDVALGET

47. mener, at den nuværende centraliserede forvaltning af LIFE-støtteprogrammet har vist sig at være effektiv, og at det er kendetegnet ved, at en relativt lille del af midlerne bruges på administration. Regionsudvalget gentager sin modstand mod en »renationalisering« af instrumentet ⁽⁶⁾ og anbefaler, at det næste LIFE-støtteprogram fortsætter med at have et centraliseret forvaltningssystem, der ledes af Kommissionen;

48. tilkendegiver, at det kan være yderst vanskeligt at opnå konkrete resultater inden for et økosystem, mens projektet gennemføres. I næste budgetperiode bør man derfor bruge en anden synsvinkel, når man evaluerer de projekter, der gennemføres inden for rammerne af LIFE+. Man bør fokusere mindre på de resultater, man kan opnå inden for rapporteringsperioden, og mere på de planlagte foranstaltninger, deres omfang og projekternes mulige langsigtede resultater;

49. tilskynder til, at det nye LIFE+-program skal gøres tilstrækkeligt fleksibelt og også afstemmes efter andre støtteinstrumenter, der ikke nødvendigvis har en direkte forbindelse til miljøbeskyttelse, men dog alligevel indeholder en miljørelateret komponent;

50. mener, at der er behov for at fremme en fælles, sammenhængende strategi for naturbeskyttelse og udvikling af land-distrikterne, især i de områder, der er omfattet af Natura 2000-nettet, som har en betydelig landbrugs- og husdyrproduktion, og understreger behovet for at sikre en effektiv koordinering med de fremtidige instrumenter i den fælles landbrugs-politik, som sandsynligvis vil tage sigte på miljømæssig konkurrenceevne;

51. bifalder idéen om at give de regionale myndigheder ansvaret for de såkaldte »Natura 2000 Prioritised Action Frameworks« og fremhæver behovet for at sikre, at der er plads til senere ændringer i deres prioriteter.

⁽⁶⁾ CdR 253/2004 fin.

Det nye LIFE-støtteprogramms struktur

REGIONSUDVALGET

52. støtter Rådet, som har fremhævet »nødvendigheden af alle komponenterne« i ordningen og vigtigheden af, at LIFE afspejles i EU's fremtidige finansielle ramme, »idet der tages hensyn til synergiene med EU's øvrige finansielle instrumenter, der bidrager til at nå EU's miljømål«⁽⁷⁾;

53. tilskynder til, at LIFE som minimum bliver formelt knyttet til den nye fælles strategiske ramme;

54. foreslår, at det næste LIFE-støtteprogram bibeholder en struktur, der ligner den nuværende, som består af tre delområder: *LIFE-Biodiversitet* (herunder det nuværende LIFE+-delområde »natur og biodiversitet«), *LIFE-Miljø* samt *LIFE-Styring* (herunder det nuværende LIFE+-delområde »information og kommunikation«).

LIFE-Biodiversitet

REGIONSUDVALGET

55. opfordrer til, at det fremtidige delområde LIFE-Biodiversitet ikke begrænses til Natura 2000 alene, men dækker en bredere opfattelse af begrebet biodiversitet. Biodiversitet er blevet et bredt koncept, der dækker aspekter som økosystemtjenester, grøn infrastruktur, invasive fremmede arter osv. Selv om mange af disse aspekter kan behandles under Natura 2000, som fortsat skal udgøre selve konceptets kerne, er der aspekter, der kun dækkes delvist eller slet ikke dækkes. Det tyder på, at der er behov for at anvende en bredere opfattelse af biodiversitet;

56. tilkendegiver, at LIFE også bør tillade finansiering af tilbagevendende aktiviteter inden for »forsøgsstedsledelse« for at kunne spille en central rolle i finansieringen af Natura 2000 og ikke udelukkende begrænse sig til god praksis eller innovative projekter, som angivet i artikel 3 i LIFE+-forordningen. Med henblik på et højt kvalitetsniveau for de støttede projekter og aktiviteter bør LIFE-programmet imidlertid fastsætte minimumsstandards for projektforslagene, deres overvågning og formidlingen af resultaterne til offentligheden.

LIFE-Miljø

REGIONSUDVALGET

57. foreslår, at miljøkomponenten i det nye LIFE-støtteprogram fortsat bør være et afgørende incitament for lokale og regionale myndigheder, der ønsker at gå videre end de lovmæssige krav og anvende innovative teknologier og miljømæssige løsninger. Denne komponent kunne dække de forudgående investeringer og dermed åbne op for langsigtede fordele⁽⁸⁾;

58. minder om, at der er begrænsede midler til rådighed, og at det derfor måske kun vil være et begrænset antal lokale og regionale myndigheder, der fortsat vil modtage støtte fra LIFE-programmet, mens de fleste kommuner og regioner står over

for udfordringen med at gennemføre EU-lovgivningen. Derfor bør kommende LIFE-projekter have en høj potentiel sneboldeffekt på økoinnovation inden for den offentlige sektor⁽⁹⁾, mens miljøkomponentens øgede synlighed også bør prioriteres højt;

59. understreger, at den fremtidige miljøkomponent i LIFE-støtteprogrammet bør rette fokus mod mere end bare nogle få tematiske spørgsmål⁽¹⁰⁾ og dermed være åben for de enestående udfordringer og muligheder, der findes inden for dækningsområdet. Udvalgseskriterierne bør bygge på en kombination af anerkendelse af programmets strategiske målsætninger og de potentielle støttemodtagers lokale prioriteter. For at forblive bæredygtig kan LIFE-støtteprogrammet inden for hvert tematiske område opstille prioriteter gældende for to år, der er knyttet til EU's prioritetsområder;

60. opfordrer LIFE-Miljø til at støtte projekter for integreret miljøforvaltning hos de lokale og regionale myndigheder og derved fremme opfyldelsen af retsfor skrifterne, allerede inden EU's miljølovgivning træder i kraft;

61. noterer sig den igangværende debat om, hvorvidt det er effektivt at beholde to særskilte programmer til finansiering af økoinnovation⁽¹¹⁾, som begge ledes af GD Miljø. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge dette aspekt i konsekvensanalysen af det næste LIFE-støtteprogram og tage hensyn til, at begge instrumenter på nuværende tidspunkt har forskellige formål og når ud til forskellige modtagere⁽¹²⁾. Enhver beslutning, der træffes som følge af denne debat, skal sikre, at de lokale og regionale myndigheder fortsat vil modtage støtte, eftersom de spiller en afgørende rolle for at formidle god praksis til et bredt publikum, har tæt kontakt med offentligheden og derfor er i stand til at højne bevidsthedsniveauet og opmuntre til nye adfærdsmønstre.

LIFE-Styring

REGIONSUDVALGET

62. opfordrer til at lade det fremtidige delområde »styring« omfatte støtte til vidensdeling om gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning. Dette kan gøres gennem støtte til netværk, uddannelse og projekter, der har til formål at udveksle god praksis på EU-niveau, såsom EU-netværket til gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning (IMPEL) og LIFE+-projektet »Europæiske biodiversitetshovedstæder«⁽¹³⁾;

63. tilskynder til en evaluering af finansieringen af miljø-NGO'er under LIFE-programmets delområde »styring« for mere effektivt at fremme deres mulighed for at medvirke til, at der sker en afbalanceret inddragelse af de berørte parter i EU's udarbejdelse af politikker. Det indebærer, at de årlige driftstilskud erstattes af flerårige driftstilskud, samt at man øger antallet af medlemsstater, der indgår i et projektpartnerskab og dermed bidrager med de nødvendige netværksstrukturer og praktiske erfaringer;

⁽⁷⁾ Miljørådets konklusioner af 20.12.2010 om »Forbedring af de miljøpolitiske instrumenter« (5302/11).

⁽⁸⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽⁹⁾ CEMR 02/2011: Response to the consultation on a future EU financial instrument for the environment.

⁽¹⁰⁾ CdR 253/2004 fin.

⁽¹¹⁾ Økoinnovationskomponenten inden for rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation samt LIFE+-programmets delområde »miljøpolitik og miljøstyring«.

⁽¹²⁾ Kommissionens LIFEnews artikel »The evolution of LIFE Environment: past, present and future« (2010).

⁽¹³⁾ CdR 164/2010 fin, CdR 112/2010 fin.

64. gentager sin opfordring til Kommissionen om »at undersøge, om konceptet for Borgmesteraftalen kan udvides til at omfatte andre centrale EU-miljøpolitiske områder som biodiversitet, affaldshåndtering, forvaltning af vandressourcerne, støj og luftforurening samt arealanvendelse«⁽¹⁴⁾, nemlig ved at lade det næste LIFE-støtteprogram finansiere udvidelsen af konceptet for Borgmesteraftalen fra energieffektive til ressourceeffektive og miljøvenlige byer.

Større programmer

REGIONSUDVALGET

65. støtter Kommissionens forslag om muligheden for »integrerede LIFE-projekter« eller »LIFE-handlingsprogrammer« i stor målestok som ny projektkategori i LIFE-støtteprogrammet for at øge LIFE-programmets effektivitet og reducere de administrative omkostninger. Projekter af denne type kunne anvendes til at løse en lang række problemer, særligt inden for ferskvandsforvaltning, natur- og biodiversitetsbevarelse samt bæredygtig brug af ressourcer og affaldsbehandling⁽¹⁵⁾. Traditionelle selvstændige LIFE-projekter skal dog også bibeholdes, da de giver mindre lokale NGO'er, berørte parter og myndigheder mulighed for at modtage støtte;

66. mener, at de integrerede projekter kan projekttere med muligheden for at støtte et specifikt temaområde eller en større del af et område inden for en region eller en medlemsstat (f.eks. projekter til genoprettelse af vådområder i et flodbækken, aktiviteter til beskyttelse af truede arter på deres migrationsruter, udvikling af planer for forvaltning af lokaliteter og gennemførelsen af dem, for alle eller lignende Natura 2000-lokaliteter i et område, inden for et »Natura 2000 Prioritised Action Framework«);

67. foreslår, at de integrerede projekter kan omfatte rammer og retningslinjer for udvikling af individuelle LIFE-projekter og andre projekter, herunder en plan, der forklarer, hvordan andre EU-, nationale, regionale, lokale og private midler kombineres for at finansiere de foreslåede aktiviteter; disse projekter kan også nedsætte faste arbejdsgrupper, der involverer hold fra flere forskellige lande, med det sigte at analysere de mellem- og langsigtede resultater af lignende LIFE-projekter, som allerede er gennemført, og etablere netværk ved hjælp af møder, kongresser, virtuelle platforme og andre former for kommunikation;

68. opfordrer til, at offentlige myndigheder, NGO'er og berørte parter, der arbejder på regionalt eller nationalt niveau, samt partnerskaber mellem disse grupper gøres berettigede til at modtage støtte fra de integrerede projekter. Disse projekter bør også være af længere varighed (f.eks. 5-10 år), inden for hvilken individuelle beslægtede LIFE-projekter kan udvikles og gennemføres;

69. noterer sig merværdien af sådanne integrerede projekter, navnlig fordi de tildeler de regionale myndigheder en central rolle som mulige ledende støttemodtagere, som også hyppigt er de kompetente myndigheder, der har ansvaret for midlerne til udvikling af landdistrikterne, strukturfondenes operationelle programmer samt de fremtidige »Natura 2000 Prioritised Action

Frameworks«. Desuden er denne type projekter en effektiv måde at fremme det komplementære element på og dermed få det optimale ud af LIFE som katalysator: Projekterne etablerer strukturerede forbindelser med og udvikler projekt-pipelines for anden EU-støtte og fremmer dermed anvendelsen af disse langt større bidrag til opfyldelsen af mål på miljøområdet. Det kan også medvirke til at imødegå den nuværende manglende brug af strukturfondene på områderne biodiversitet og miljø, et problem, som Regionsudvalget har taget op i tidligere udtalelser⁽¹⁶⁾.

LIFE-støtteprogrammets geografiske anvendelsesområde

REGIONSUDVALGET

70. opfordrer til, at det nye LIFE+-program tager hensyn til, at de udfordringer, der er forbundet med bevaring af biodiversitet, ofte strækker sig ud over EU's grænser. Derfor bør man gøre det muligt at finansiere visse aktiviteter i EU's nærmeste nabolande.

Foranstaltninger til information, publikation og formidling

REGIONSUDVALGET

71. finder resultatet af midtvejsevalueringen af LIFE+ tilfredsstillende. Den viste, at offentlige myndigheder og udviklingsagenturer var den mest almindelige type støttemodtagere inden for alle LIFE+-delområderne (de udgjorde 42 % af de ledende støttemodtagere i 2007 og 2008, mens de tilsvarende tal for delområdet natur og biodiversitet var 51 %) ⁽¹⁷⁾. Regionsudvalget understreger endvidere behovet for at fremme de lokale og regionale myndigheders aktive inddragelse i miljøbeskyttelse og bevaring af biodiversitet;

72. opfordrer til, at man forbedrer informationspolitikken på nationalt niveau, så potentielle deltagere får bedre kendskab til de muligheder, LIFE+ tilbyder. Informationspolitikken bør, under hensyntagen til nærhedsprincippet og med de naturlige forskelle mellem de enkelte medlemsstater for øje, decentraliseres således, at de nationale informationscentre udvides, og man i enkelte tilfælde støtter informationskampagner om programmet på regionalt niveau;

73. tilskynder til, at det næste LIFE-støtteprogram tilbyder driftstilskud til netværk af lokale og regionale myndigheder, som medvirker til aktivt at formidle LIFE-støtteprogrammet til kommuner og regioner⁽¹⁸⁾;

74. understreger, at det nye LIFE-støtteprogram fortsat bør støtte kommunikations- og informationsprojekter og i højere grad have fokus på uddannelse og fremme projekter, der inddrager lokale og regionale myndigheder, og som har en betydelig virkning på EU-niveau;

75. konstaterer, at programmet bør skærpe sit fokus på målrettede og dermed mere effektive måder at formidle aktiviteterne i alle LIFE-projekter på for at opnå højere merværdi af formidlingen. Disse aktiviteter bør primært målrettes mod kapacitetsopbygning og uddannelse samt inddragelse af centrale interessenter, snarere end bare at oplyse den brede offentlighed ved hjælp af brochurer og vejledende materiale;

⁽¹⁴⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽¹⁵⁾ Rapporten om vurderingen af Life+-instrumentets virkninger, se ovenfor.

⁽¹⁶⁾ CdR 112/2010 fin.

⁽¹⁷⁾ SEC(2010) 1120 final.

⁽¹⁸⁾ CEMR 02/2011.

76. minder om, at de initiativer til formidling af information om LIFE+, der er blevet gennemført af NGO'er, hidtil mest har fokuseret på at finansiere europæiske NGO'er i Bruxelles. I 2007 blev 30 europæiske NGO'er finansieret på denne måde, i 2008 var det 33, og året efter 32. Det er tydeligvis ikke tilstrækkeligt, heller ikke selv om de fleste af NGO'erne indgår i netværk. Derfor er det meget vigtigt at yde bedre støtte til aktive organisationer i medlemsstaterne, især på lokalt plan, fordi de som regel har bedst indblik i de lokale behov;

77. anbefaler, at man sikrer, at NGO'ernes oplysningskampanjer bliver så effektive som muligt, ved at give organisationerne mulighed for at koncentrere sig fuldt ud om deres egentlige arbejde, nemlig miljøbeskyttelse og informationsaktiviteter, i

stedet for at skulle bruge tid på at skrive ansøgninger og rapporter. Desuden ville det være hensigtsmæssigt, hvis Kommissionen indgik langfristede aftaler med en varighed på mindst to-tre år;

78. forpligter sig til fortsat at offentliggøre information om de muligheder, LIFE+-støtteprogrammet tilbyder, at fremme inddragelsen af lokale ansøgere i programmet, at indsamle synspunkter fra EU's lokale og regionale myndigheder og med udgangspunkt i praktiske erfaringer at afgive anbefalinger til Kommissionen om, hvordan programmet kan forbedres, og om mulighederne for, at EU kan udvikle et supplerende instrument for »natur og biodiversitet«, der kan anvendes parallelt med det nye LIFE-instrument.

Bruxelles, den 1. juli 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2010-2011«

(2011/C 259/11)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at det er en af Regionsudvalgets vigtigste politiske prioriteter at sikre, at EU's udvidelsesproces lykkes;
- mener, at liberaliseringen af reglerne for udstedelse af visa for nogle af de vestlige Balkanlande er et godt eksempel på, hvor langt man kan komme med at kombinere konsekvent konditionalitet med særlige incitamenter;
- er dog bevidst om, at de fleste lande fortsat står over for en række udfordringer, og at det i nogle tilfælde skrider meget langsomt fremad med at få dem løst. Regionsudvalget mener, at der er behov for reformer på områderne statsopbygning, retsstatsforhold og udvikling af den administrative kapacitet på alle niveauer, ikke mindst på regionalt og lokalt niveau. Udvalget ser også behov for at forbedre regeringsførelsen, reformere retsvæsenet og bekæmpe korruption og organiseret kriminalitet på alle forvaltningsniveauer;
- understreger, at tiltrædelseslandene fortsat skal støttes i deres bestræbelser gennem tilskud fra instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) samt lån fra Den Europæiske Investeringsbank og andre internationale finansinstitutioner;
- er overbevist om, at udvidelsesbestræbelserne ikke kan gennemføres på vellykket vis uden tilstrækkeligt velforberejdede og veluddannede politiske og administrative repræsentanter på regionalt og lokalt niveau.

Ordfører	Franz SCHAUSBERGER (AT/PPE), repræsentant for delstaten Salzburg i Regionsudvalget
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2010-2011
	KOM(2010) 660 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Meddelelsens betydning for de regionale og lokale myndigheder og Regionsudvalget

1. understreger, at det er en af Regionsudvalgets vigtigste politiske prioriteter at sikre, at EU's udvidelsesproces lykkes;
2. understreger udtrykkeligt, at de lokale og regionale myndigheder, som Regionsudvalget repræsenterer, spiller en central rolle i dialogen med kandidatlandene og de potentielle kandidatlande, der alle udviser meget forskellige former for decentralisering, der er præget af landenes historie og kultur;
3. erkender nødvendigheden af at opbygge en decentral informations- og kommunikationspolitik for udvidelsesprocessen på regionalt og lokalt niveau og er parat til at støtte de regionale og lokale myndigheder på dette område for at ruste dem til det ansvar, fremtiden vil bringe, og fremme samarbejdet med deres europæiske partnerinstitutioner;
4. fremmer med sin strategi for de eksterne forbindelser den politiske dialog samt det økonomiske og kulturelle samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder i kandidatlandene, de potentielle kandidatlande og EU's medlemsstater;
5. arbejder intenst på at forbedre de lokale og regionale myndigheders kapacitet på det retlige, finansielle og administrative område ved hjælp af direkte tværinstitutionelle kontakter og ved at organisere offentlige arrangementer, fagkonferencer og arbejdsgrupper;
6. henviser med tilfredshed til udtalelserne og oplysningerne fra Europarådets Kommunalkongres samt de vigtige bidrag fra udvidelseslandenes delegationer, kommunale sammenslutninger og forskellige ngo'er.

Generelle bemærkninger og idéer

REGIONSUDVALGET

7. bifalder, at EU's udvidelsesproces – som det fremgår af Kommissionens meddelelse – har fået ny fremdrift siden de sidste statusrapporter blev vedtaget, trods talrige andre udfordringer og trods den finansielle og økonomiske krise, og at dynamikken i den europæiske integrationsproces kan fortsætte grundet Lissabontraktatens ikrafttrædelse;
8. glæder sig over, at den sjette udvidelsesrunde nu er kommet inden for rækkevidde, takket være fremskridtene i

tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien og tiltrædelsesforhandlingerne med Island, der begyndte i juli 2010;

9. betoner dog nødvendigheden af at forberede nye tiltrædelser grundigt ved at sikre, at kravene opfyldes konsekvent;

10. er overbevist om, at tiltrædelsesprocessen er en enestående mulighed for at gennemføre politiske og økonomiske reformer i udvidelseslandene, så disse kan opnå europæiske standarder og blive bedre rustet til at håndtere den finansielle og økonomiske krise og gennemføre 2020-reformdagsordenen;

11. gør opmærksom på, at udvidelseslandene, navnlig de vestlige Balkanlande, har meget forskellige politiske og administrative strukturer og traditioner – i nogle tilfælde også på regionalt og lokalt niveau – og udviser store udviklingsmæssige forskelle, som man bør tage tilstrækkeligt hensyn til i udvidelsesprocessen;

12. opfordrer til, at man indfører målrettede foranstaltninger – navnlig i de vestlige Balkanstater – til at styrke SMV'erne på regionalt og lokalt niveau for at skabe arbejdspladser og dermed mindske incitamenterne for, at unge afvandrer, især fra de underudviklede udkantsområder;

13. mener, at liberaliseringen af reglerne for udstedelse af visa for nogle af de vestlige Balkanlande er et godt eksempel på, hvor langt man kan komme med at kombinere konsekvent konditionalitet med særlige incitamenter;

14. glæder sig over, at man siden den sidste statusrapport har opnået gennembrud i længerevarende bilaterale stridigheder eller har indledt dialoger, hvor tiltrædelseslandene selv er begyndt at påtage sig større ansvar for det regionale samarbejde;

15. er dog bevidst om, at de fleste lande fortsat står over for en række udfordringer, og at det i nogle tilfælde skrider meget langsomt fremad med at få dem løst. Regionsudvalget mener, at der er behov for reformer på områderne statsopbygning, retsstatsforhold og udvikling af den administrative kapacitet på alle niveauer, ikke mindst på regionalt og lokalt niveau. Udvalget ser også behov for at forbedre regeringsførelsen, reformere retsvæsenet og bekæmpe korruption og organiseret kriminalitet på alle forvaltningsniveauer;

16. understreger, at tiltrædelseslandene fortsat skal støttes i deres bestræbelser gennem tilskud fra instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) samt lån fra Den Europæiske Investeringsbank og andre internationale finansinstitutioner;

17. mener, at de fleste lande på Vestbalkan samt Tyrkiet er nødt til at træffe konkrete foranstaltninger til at bekæmpe enhver form for diskriminering og at styrke beskyttelsen af menneskerettighederne, navnlig rettighederne for kvinder, børn og romaer, og specielt hvad angår Tyrkiet, at give alle cyprioter deres menneskerettigheder tilbage, indføre et moratorium for bosættelser, omgående levere Famagusta tilbage til sine retmæssige indbyggere i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds beslutning samt at gennemføre Ankara-protokollen, sådan som EU kræver;

18. er overbevist om, at udvidelsesbestrebelseerne ikke kan gennemføres på vellykket vis uden tilstrækkeligt velforberejdede og veluddannede politiske og administrative repræsentanter på regionalt og lokalt niveau;

19. tilskynder tiltrædelseslandene til at fortsætte bestræbelserne for decentralisering og regionalisering, hvilket også fremmer den nødvendige decentraliserede informations- og kommunikationspolitik samt den civile og politiske dialog mellem EU og udvidelseslandenes borgere;

20. henviser til behovet for at forbedre de lokale og regionale institutioners kapacitet på det juridiske, finansielle og administrative område og, i overensstemmelse med nærhedsprincippet, at overdrage så mange kompetencer som muligt til det regionale og lokale niveau og sikre finansieringen af dem;

21. udtrykker tilfredshed med, at de europæiske strategier for makroregioner udgør et vigtigt middel til at fremskynde integrationsprocessen bl.a. ved, at der trækkes på de regionale og lokale myndigheder og ser nye muligheder for regionalt samarbejde, også med udvidelseslandene, i EU-strategien for Donauområdet og i EU's kommende strategi for den adriatisk-ioniske makroregion;

22. noterer sig, at det adriatisk-ioniske initiativ (AII), der blev iværksat i 2000, har opstillet det mål at garantere fred, sikkerhed, udvikling og samarbejde mellem EU og det vestlige Balkan, og at det adriatisk-ioniske råd har forpligtet sig til at støtte EU-strategien for den adriatisk-ioniske region for EU-institutionerne og med inddragelse af nationale, regionale og lokale institutioner;

23. anmoder de berørte medlemsstater og Kommissionen om at undersøge, hvorvidt der kan skabes tværgående forbindelser og synergier mellem de forskellige EU-strategier for makroregioner;

24. anmoder Kommissionen om at undersøge muligheden for at udnytte potentialet i de eksisterende europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS), som er aktive på Vestbalkan og i det østlige Middelhav, til at tilpasse de lokale og regionale myndigheder på Vestbalkan og Tyrkiet til EU's eksisterende regelværk;

25. tilråder især landene på Vestbalkan samt Tyrkiet at iværksætte passende foranstaltninger til mærkbart at øge andelen af kvinder i de regionale og lokale repræsentative organer;

26. anbefaler, at Kommissionens kommende rapporter om udvidelsesstrategien går nærmere ind på situationen og standarderne i det enkelte regionale og lokale selvstyre med henblik på dets vigtige rolle i gennemførelsen af EU's politikker. Det vil også skærpe udvidelseslandenes opmærksomhed på reformbehovet vedrørende regionalisering og decentralisering.

Landespecifikke anbefalinger

A) Kandidatlande

Kroatien

REGIONSUDVALGET

27. bifalder, at Kroatien i både 2010 og 2011 gjorde gode så gode fremskridt i tiltrædelsesforhandlingerne, at forhandlingerne med EU officielt blev afsluttet den 30. juni 2011, og at landet dermed sandsynligvis kan optages som EU's 28. medlemsland den 1. juli 2013;

28. anser det imidlertid også for at være tvingende nødvendigt, at Kroatien nu tager sig tid til at opfylde de udestående benchmark-kriterier i kapitel 23. Hertil hører særligt et uindskrænket samarbejde med Det Internationale Tribunal til Pådømmelse af Krigsforbrydelser i det Tidligere Jugoslavien, en konsekvent bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet på højeste statslige niveau, et uafhængigt og effektivt retsvæsen samt respekt for og beskyttelse af mindretal, herunder spørgsmålet om flygtninges tilbagevenden;

29. gør opmærksom på, at behovet for at reformere den offentlige forvaltning fortsat er til stede, og at også de regionale og lokale forvaltningsniveauer absolut må inddrages i den forbindelse for at overvinde de eksisterende besværlige administrative procedurer og den overdrevne politisering, samt at styrke forvaltningssystemets kompetenceudvikling, effektivitet, uafhængighed og pålidelighed på alle niveauer;

30. opmuntrer til en hurtig gennemførelse af den nye lov om lønvilkårene for ansatte ved de lokale og regionale myndigheder samt af »den nationale strategi for uddannelse af højtstående embedsmænd og andre ansatte i de lokale og regionale selvstyreenheder 2009-2013« for at forbedre evnen til at levere decentrale tjenester til borgerne og for at udvikle en moderne og effektiv offentlig forvaltning;

31. opfordrer til, at man – trods de fremskridt, der allerede er sket inden for regionalpolitikken og koordineringen af strukturfondene – iværksætter yderligere foranstaltninger, der inddrager det regionale og lokale niveau stærkere i gennemførelsen af EU's samhørighedspolitik. Desuden anbefaler Regionsudvalget, at man ved hjælp af veluddannede og velforberejdede forvaltningsmedarbejdere og kommunale og regionale politikere gør regionerne og kommunerne i stand til at udarbejde projekter, der er egnede til støtte fra EU's fonde. Herved vil man kunne imødegå udviklingsforskellene mellem de kroatiske regioner, hvilket vil bidrage til at styrke den territoriale samhørighed;

32. anbefaler, at man gennemfører en decentraliseringsstrategi, der bl.a. forbedrer de regionale og lokale myndigheders finansielle situation og gør de regionale og lokale repræsentanter i stand til at deltage i lovgivningsprocessen, og at man gennemfører de retningslinjer for en effektiv decentralisering og territorial struktur, som blev vedtaget i juli 2010;

33. bifalder regionernes og kommunernes talrige selvstændige lokaliseringspolitiske initiativer gennem attraktive incitamenter for investorer, f.eks. ved at lempe de bureaukratiske processer og yde bistand, og dermed tiltrække flere virksomheder og arbejdspladser. Udvalget håber, at man har kunnet fjerne retsusikkerheden vedrørende fast ejendom gennem nye lovbestemmelser;

34. gør opmærksom på, at støtte til regionale og lokale samarbejdsprojekter på tværs af grænserne kan bidrage væsentligt til at konsolidere den seneste bedring af Kroatiens bilaterale forbindelser til de andre udvidelseslande, herunder Serbien, og til nabolande, der er medlemmer af EU, herunder Slovenien;

35. opfordrer til at fortsætte fremskridtene på områderne mindretalsrettigheder, kulturelle rettigheder, beskyttelse af mindretal og flygtninges tilbagevenden ved i højere grad at inddrage de ansvarlige på regionalt og lokalt niveau. Udvalget henstiller også til, at man gennem målrettet regionalstøtte øger mulighederne for flygtninges tilbagevenden, især i de regioner, der stadig er næsten affolkede som følge af krigen i det tidligere Jugoslavien og bifalder i den forbindelse det styrkede samarbejde med Serbien og UNCHR.

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

REGIONSUDVALGET

36. konstaterer med tilfredshed, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien stadig opfylder de politiske kriterier og også i 2010 har gjort yderligere fremskridt. Udvalget bemærker samtidig nødvendigheden af, at der er reformvilje til stede, og at der gøres en ekstra indsats i forbindelse med de fleste politiske kriterier, herunder retsvæsenets uafhængighed, reformen af den offentlige forvaltning samt ytringsfriheden i medierne. Efter udvalgets mening er opretholdelsen af gode naborelationer, herunder især også grænseoverskridende relationer på regionalt og lokalt plan, et grundlæggende element i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens tilnærmelse til EU. Hertil hører også en gensidig accept af en løsning på navnespørgsmålet i forbindelse med den procedure, som pågår i FN's regi;

37. opfordrer til en styrket dialog omkring spørgsmål vedrørende interetniske forbindelser og henstiller til, at parlamentets kompetente udvalg afholder regelmæssige møder for at gennemføre Ohrid-aftalens målsætninger;

38. glæder sig over, at decentraliseringen, der er et af grundprincipperne i Ohrid-rammeaftalen, er blevet videreført, at den tværministerielle arbejdsgruppe for decentralisering har afholdt regelmæssige møder, og at programmet og handlingsplanen for gennemførelsen af decentraliseringen (2008-2010) er blevet ajourført;

39. bifalder, at flere kommuner deltager i den afsluttende fase af den finansielle decentraliseringsproces. 77 ud af 85 kommuner befinder sig nu i denne fase;

40. bifalder også, at loven om finansiering af de lokale forvaltninger er blevet ændret, så kommunernes andel af moms stiger fra 3 % til 4,5 % frem til 2013. Det er dog stadig ikke tilstrækkeligt til, at kommunerne kan løse de opgaver, de skal overtage, på tilfredsstillende vis;

41. finder det positivt, at strategien for overdragelse af forvaltning af fast ejendom fra staten til kommunerne fra 2011 er blevet færdiggjort, og forventer nu, at strategien hurtigst muligt bliver gennemført;

42. konstaterer, at der for at styrke kommunernes kapacitet vedrørende skatteforvaltning, personaleudvikling og finansiell kontrol er behov for flere kapacitetsopbygningsprogrammer på trods af, at flere kommuner har øget kontrollen med deres finansielle anliggender. Udvalget beklager, at de reformer, der blev vedtaget af det høje udvalg for offentlig forvaltning, der mødes en gang om måneden, ikke gennemføres systematisk og effektivt;

43. opfordrer til at fremskynde anliggender vedrørende decentralisering og styrkelse af kapaciteten på finans- og udgiftspolitikken på lokalt niveau gennem en særlig indsats fra de ansvarlige ministeriers side. Udvalget beklager, at det tværministerielle udvalg for tilsyn med kommunernes finansiering kun har afholdt ét møde, og at den nationale regerings finansiering af de kommunale projekter ikke er tilstrækkeligt transparent og velkoordineret til at sikre en velafbalanceret regional udvikling;

44. beklager den betydelige forsinkelse af gennemførelsen af arbejdsprogrammet for regionaludvikling samt den permanente mangel på teknisk kapacitet i ministerierne og i lokalforvaltningerne, der præger forberedelserne og gennemførelsen af projekter;

45. opfordrer til, at man skaber retfærdige kriterier for fordelingen af midler fra de statslige investeringsfonde til kommunerne for at undgå, at der opstår mistanke om, at tildelingerne styres af partipolitiske eller etniske hensyn, og diskrimination af etniske mindretal kan forebygges;

46. understreger nødvendigheden af at garantere mindretalenes rettigheder fuldt ud på alle niveauer og forbedre integrationen af etniske befolkningsgrupper, navnlig romaer, og opfordrer regeringen til at undertegne den europæiske pagt om regionale sprog og mindretalssprog og at give de udvalg, der beskæftiger sig med forholdene mellem de etniske befolkningsgrupper, højere status;

47. konstaterer, at loven om lokalt selvstyre indebærer overdragelsen af afgørende kompetencer til de lokale forvaltninger, men at dens virkning samtidig indskrænkes af andre retsnormer, og at der ikke stilles tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed til gennemførelsen af den.

Island

REGIONSUDVALGET

48. hilser velkommen, at Det Europæiske Råd i juni 2010 besluttede at åbne tiltrædelsesforhandlingerne med Island. Udvalget konstaterer med tilfredshed, at Island opfylder de politiske kriterier, at det er et velfungerende parlamentarisk demokrati med stærke institutioner, et stabilt konstitutionelt og juridisk system, et veletableret retssystem og en effektiv offentlig forvaltning;

49. bifalder, at Island har et effektivt kommunalt selvstyre, men anbefaler i overensstemmelse med nærhedsprincippet, at man øger decentraliseringen yderligere og overdrager flere beføjelser til kommunerne;

50. ser mulighed for at dæmme op for afvandringen fra små, fjerntliggende kommuner samt at undgå befolkningskoncentration inden for bestemte kommuner ved at udarbejde målrettede projekter for regionaludvikling med støtte fra EU-fonde;

51. bifalder nedsættelsen af arbejdsgrupper om temaet regionalpolitik inden for tiltrædelsesforhandlingsteamet og anbefaler, at man i højere grad inddrager repræsentanter for det lokale niveau;

52. erindrer om, at alle EU-statsborgere ifølge EU's traktater har valget og valgbarhed ved lokalvalg i deres bopælsland på de betingelser, der gælder for landets egne borgere [artikel 40 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder]. Udvalget opmuntrer derfor Island til at tilpasse stemmeretten ved lokalvalg til disse bestemmelser;

53. konstaterer, at der hersker betydelig skepsis og/eller modstand over for EU-medlemskab i Islands befolkning og inden for forskellige politiske grupper, og at det vil kræve en væsentlig indsats at sikre, at Islands borgere får fyldestgørende information om virkningerne af EU-medlemskabet. Regionsudvalget anbefaler, at det lokale niveau for enhver pris inddrages tæt i denne indsats;

54. anbefaler, at man gennem passende retlige foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet fastlægger en klar fordeling af kompetencerne mellem centralregeringen og de lokale enheder, og at man skaber et retsinstrument, der gør de lokale myndigheder i stand til at anfægte afgørelser, der måtte være i strid med principperne om lokalt selvstyre;

55. erkender problemet i, at 26 ud af 76 islandske kommuner har færre end 500 indbyggere, og at kommunerne i nogle tilfælde ligger meget langt fra hinanden. Det betyder, at en yderligere nedskæring i antallet af kommuner ville medføre, at indbyggerne ville få lang vej til deres kommunale institutioner og repræsentationer. Udvalget anbefaler derfor, at man kraftigt fremmer samarbejdet mellem små kommuner for at sikre deres overlevelse og gøre dem i stand til at udarbejde og gennemføre fælles projekter med støtte fra EU.

Tyrkiet

REGIONSUDVALGET

56. håber, at den nuværende forfatning kan erstattes af en civil forfatning, der er baseret på meget brede høringer af forskellige grupper og segmenter i samfundet, herunder de lokale og regionale niveauer samt de etniske mindretal og religiøse samfund. Udvalget hilser i den forbindelse vedtagelsen af forfatningsreformpakken og de dermed forbundne bestræbelser på at gennemføre demokratisering og liberalisering velkommen. Udvalget håber, at man ud fra dette kan forbedre det politiske klima og styrke viljen til dialog og kompromis mellem de politiske partier og de politiske institutioner og kræver derfor, at forfatningsreformen gennemføres hurtigt, og at man søger bred opbakning til dette fra de politiske partier og civilsamfundet;

57. påskønner de påbegyndte reformer og viljen til yderligere reformer, der også vil have en positiv effekt på de regionale og lokale forvaltninger;

58. opmuntrer den tyrkiske regering til, trods de glædelige fremskridt på området, at fortsætte bestræbelserne på at skabe respekt for religionsfrihed, kvinderettigheder og grundlæggende rettigheder som ytrings- og pressefrihed. Udvalget opfordrer Tyrkiet til at tage yderligere initiativer og vedtage ny lovgivning, hvor det kræves, for at sikre uhindret udøvelse af rettigheder for de religiøse, ikke-muslimske samfund, så disse kan udføre deres aktiviteter uden begrænsninger;

59. konstaterer med glæde, at der er sket fremskridt inden for regionalpolitikken og samordningen af strukturpolitiske instrumenter, og at man i højere grad har inddraget subnationale aktører i forberedelserne. Udvalget gør dog opmærksom på, at de ansvarlige myndigheders effektivitet bør forbedres på nationalt niveau for at sikre en mere virksom fordeling af midler og sørge for, at Tyrkiet på alle niveauer forberedes grundigt på at udnytte strukturfondsstøtten;

60. er overbevist om, at en styrkelse af det regionale og lokale selvstyre kan medvirke til, at man kommer nærmere på en løsning af det endnu uløste kurdiske spørgsmål, særligt den vold og terror, der præger den østlige og sydøstlige del af landet, og anbefaler, at de tyrkiske myndigheder fortsætter bestræbelserne på at styrke det regionale og lokale selvstyre ved hjælp af en langsigtet decentraliseringsstrategi, og opfordrer de tyrkiske myndigheder til at afsætte flere ressourcer til det lokale selvstyre;

61. foreslår, at man undersøger, i hvilken grad allerede eksisterende god praksis og gode eksempler på regional/føderal magtfordeling inden for EU og anvendelsen af nærheds- og decentraliseringsprincipperne kan bidrage til en løsning på problemet;

62. opfordrer Tyrkiet til at udvise vilje til at løse Cyperns spørgsmål under de igangværende forhandlinger og gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolutioner vedrørende Cypern;

63. beklager de manglende fremskridt i gennemførelsen af den anden tillægsprotokol til associeringsaftalen (den såkaldte Ankara-protokol), ifølge hvilken toldunionen med Tyrkiet fra 1996 udvides med ti nye medlemsstater, herunder Republikken Cypern;

64. bakker op om Kommissionens bestræbelser på at etablere projektpartnerskaber mellem kommuner i hhv. EU-medlemsstater og Tyrkiet. Indsatsen, der tog fart i 2010, har til formål at støtte de tyrkiske kommuner i at udvikle, opbygge og udbygge områderne affaldsforvaltning, miljøbeskyttelse, transport og trafik, sociale tjenester, energi, turisme og kultur;

65. så gerne, at kommuner og provinser fik mulighed for at oprette forbindelser med regioner og kommuner i andre lande uden at skulle indhente forhåndstilladelse fra indenrigsministeriet. Udvalget opfordrer regionale og lokale institutioner i EU's medlemsstater til at øge samarbejdet med tyrkiske regioner og kommuner;

66. fremhæver nødvendigheden af at inddrage det regionale og lokale niveau i tiltrædelsesprocessen på et tidligt tidspunkt, da en stor del af EU's lovgivning skal gennemføres på lokalt og regionalt niveau. Udvalget mener derfor, at det er særligt vigtigt at styrke forvaltningskapaciteten på lokalt og regionalt niveau;

67. er parat til – i samarbejde med repræsentanter for det regionale og lokale niveau i Tyrkiet – at nedsætte et blandet rådgivende udvalg for i endnu højere grad at styrke decentraliseringsprocessen i Tyrkiet samt at yde konkrete bidrag til at opbygge institutioner og styrke forvaltningskapaciteten på regionalt og lokalt niveau;

68. anbefaler en gradvis reduktion af guvernørernes indflydelse på det regionale selvstyres arbejde;

69. opfordrer til, at der skabes en retlig struktur, der forpligter til at konsultere de regionale og lokale forvaltninger, hvis deres interesser og kompetencer er berørt;

70. henviser til, at Tyrkiet fortsat udviser store regionale forskelle, og at det er en stor udfordring for regionalpolitikken og strukturstøtten at foretage en gradvis udligning af disse forskelle. Udvalget opfordrer derfor til, at der udarbejdes en omfattende strategi for at mindske de store udviklingsmæssige forskelle mellem land- og byområder;

71. anbefaler inden for rammerne af den gældende EU-lovgivning at åbne navnlig kapitel 22 – regionalpolitik og samordning af strukturiinstrumenterne – så hurtigt som muligt;

72. anbefaler, at man hurtigst muligt vedtager en lov om finansielle ressourcer til provinser og kommuner for at stille de fornødne midler til rådighed for de subnationale myndigheder til varetagelsen af deres forpligtelser og opgaver;

73. henviser til Tyrkiets vigtige rolle som regional aktør i forbindelse med EU's Sortehavsstrategi og anbefaler, at Tyrkiet engagerer sig stærkt i dette spørgsmål og inddrager de berørte parter i regionerne ved Sortehavet.

B) Potentielle Kandidatlande

Albanien

REGIONSUDVALGET

74. bifalder Albaniens bestræbelser på at leve op til EU's politiske kriterier, især ved at man gennemfører stabiliserings- og associeringsaftalens forpligtelser;

75. konstaterer, at Albanien stadig skal træffe vigtige regionalpolitiske foranstaltninger for at opnå europæiske standarder. Det gælder især manglen på statistiske territoriale enheder, der svarer til NUTS 2, og behovet for en ensartet, koordineret lovgivning for gennemførelsen af regionale udviklingsprojekter;

76. beklager den stadig mangelfulde udformning af de lokale myndigheders finansielle forvaltning. Det gælder især mulighederne for opkrævning af finansielle ressourcer, de begrænsede udgiftsmuligheder samt den uhyre træge gennemførelse af decentraliseringsforanstaltninger og forvaltningsautonomi og den dermed forbundne overførsel af kompetencer til subnationalt niveau;

77. bemærker, at der på alle niveauer stadig er for lidt kvalificeret personale til at sikre en effektiv håndtering af EU-programmerne;

78. tilskynder til en styrkelse af Albaniens demokratiske strukturer, navnlig med henblik på de politiske institutioner og en dialog på tværs af partierne for at forbedre landets politiske stabilitet og gøre regeringen i stand til at varetage de administrative aktiviteter mere effektivt, hvilket er en forudsætning for de påkrævede reformer. Udvalget henviser i den forbindelse til nødvendigheden af, at oppositionen deltager i det parlamentariske arbejde;

79. opfordrer til, at der indføres direkte valg til regionale råd, samt at der vedtages en ny lov om lokalt selvstyre;

80. foreslår – med styrkelsen af det lokale og regionale niveau for øje – en reform af præfekternes rolle for at begrænse deres kontrolrettigheder og nå frem til en klar definition af deres ansvar i forhold til regionalrådene;

81. opfordrer kraftigt til vedtagelsen af den valgretsreform, OSCE har anbefalet, for at sikre, at gennemførelsen af valg på alle niveauer er i overensstemmelse med de europæiske og internationale standarder. Udvalget tager rapporten fra OSCE og Europarådets kongres af lokale og regionale myndigheder til efterretning, ifølge hvilken kommunalvalgene den 8. maj 2011 i alt væsentligt blev gennemført på gennemsigtig, retfærdig og rolig vis og opfordrer først og fremmest til, at der opstilles klare regler for gyldigheden af afgivne stemmer. Udvalget håber, at de politiske partier vender tilbage til en velordnet partipolitisk hverdag;

82. henviser til de seneste voldelige sammenstød og forventer, at Albanien snarest muligt træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre den politiske stabilitet på nationalt, regionalt og lokalt niveau;

83. anbefaler derfor på det kraftigste, at man inddrager repræsentanter for kommunerne i alle forhandlingsprocesser med EU.

Bosnien-Hercegovina

REGIONSUDVALGET

84. beklager, at Bosnien-Hercegovina også i 2010 kun gjorde få fremskridt i gennemførelsen af vigtige reformer, og at uoverensstemmelserne mellem forfatningen og den europæiske menneskerettighedskonvention ikke er blevet overvundet trods Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom;

85. opfordrer derfor til en omgående revision af forfatningen og til en forbedring af de statslige institutioners effektivitet og funktion for at gøre landet i stand til at vedtage, gennemføre og håndhæve EU's lovgivning og regler;

86. finder det uacceptabelt, at borgere, der ikke betegner sig selv som tilhørende en af de tre nationale grupper (bosniakker, kroater eller serbere), ifølge forfatningen er udelukket fra at stille op som kandidat ved præsident- eller parlamentsvalget. Udvalget fremhæver Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom om, at disse bestemmelser strider imod de grundlæggende menneskerettighedsprincipper;

87. finder det vigtigt, at Ministerrådet i marts 2010 vedtog en handlingsplan til gennemførelse af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom og nedsatte en arbejdsgruppe. Udvalget beklager imidlertid, at denne arbejdsgruppe hidtil ikke er nået til enighed;

88. beklager, at også de seneste valg i 2010 var præget af begrænsninger med hensyn til valgret og valgbarhed med udgangspunkt i etnicitet og bopæl, som var i markant modstrid med de demokratiske principper og retten til ligebehandling uden diskriminering;

89. konstaterer med beklagelse, at forudsætningerne for nedlæggelsen af den høje repræsentants kontor langt fra er opfyldt. Det gælder bl.a. fordelingen af ejendom mellem staten og andre forvaltningsniveauer, samt at det arbejde, der udføres af udøvende og lovgivende organer på alle forvaltningsniveauer, fortsat er domineret af etniske hensyn og en stærk mangel på samarbejde;

90. beklager, at Bosnien-Hercegovina som det eneste land ikke deltager i folketællingen i 2011, fordi man til dato ikke har vedtaget en statslig lov om folketælling;

91. konstaterer, at man har gjort mindre fremskridt vedrørende retssystemet, men at der dog stadig er behov for forbedringer på entitets- og kantonniveau;

92. beklager, at fremskridtene vedrørende bekæmpelsen af korruption har været begrænsede, at retsforfølgningen af korruptionstilfælde går meget trægt, og at det kun er et lille antal fremtrædende sager, der bliver retsforfulgt, hvilket bl.a. skyldes den mangelfulde gennemførelse af lovgivningen samt koordineringsproblemer mellem entiteterne;

93. bifalder, at antallet af etnisk delte skoler er faldet, og at de fleste skoler har indført et fælles ni års pensum. Udvalget kritiserer dog, at den etniske deling af eleverne bibeholdes inden for de enkelte skoler;

94. beklager, at Bosnien-Hercegovina, trods den finansielle støtte fra IPA, endnu ikke har været i stand til i tilstrækkeligt omfang at videreudvikle de strukturer, der er nødvendige for en decentraliseret forvaltning af EU's midler;

95. henviser til de særlige problemer i Den Bosniakisk-kroatiske Føderation (FBiH), hvor entitetens, kantonernes og kommunernes kompetencer overlapper hinanden, fordi man endnu ikke har harmoniseret lovgivningen på de forskellige niveauer;

96. tilbageviser på det bestemteste den usikkerhed, som især Republika Srpska bliver ved med at så omkring statens territoriale enhed, dens institutioner og kompetencer. Udvalget kritiserer skarpt Republika Srpska's seneste forsøg på at stille spørgsmålstegn ved legitimiteten af den højtstående repræsentant og statens jurisdiktion vha. en folkeafstemning, og går i tilfældet Bosnien-Hercegovina ind for at styrke statens kompetencer på bestemte områder og etablere et fælles økonomisk område. Med henblik på dette opfordrer Regionsudvalget politikerne på entitets- og kanton- niveau til at vise samarbejdsvilje på dette felt i henhold til interimsaftalen;

97. konstaterer, at ressourcerne til det lokale selvstyre for nærværende er yderst begrænsede, at spørgsmålet om offentlig ejendom ikke er tilstrækkeligt afklaret, og at der er et enormt behov for reformer vedrørende de etniske kriterier for udøvelsen af de politiske rettigheder på regionalt og lokalt niveau;

98. mener, at det er særligt presserende at reformere den offentlige ejendom på alle niveauer;

99. opfordrer de ansvarlige på alle statslige niveauer til at intensivere det grænseoverskridende samarbejde med nabolandene.

Serbien

REGIONSUDVALGET

100. konstaterer med tilfredshed, at Serbien har videreudviklet sin politiske reformdagsorden og gjort yderligere mærkbare fremskridt med hensyn til at opfylde stabiliserings- og associeringsaftalens krav. Udvalget gør imidlertid opmærksom på, at der er behov for, at landet gør sig yderligere anstrengelser;

101. bemærker ligeledes med tilfredshed, at Serbien har taget store skridt til at fremme forsoningen i hele det vestlige Balkan og har samarbejdet konstruktivt med Det Internationale Krigsforbrydertribunal for det tidligere Jugoslavien;

102. bifalder udtrykkeligt optagelsen af direkte forhandlinger mellem Serbien og Kosovo og det faktum, at man allerede har nærmet sig hinanden en smule. Regionsudvalget opmuntrer begge sider til at fortsætte disse forhandlinger på en konstruktiv måde;

103. udtrykker tilfredshed med den nye statut for den autonome provins Vojvodina, som trådte i kraft den 1. januar 2010, og opfordrer samtidig den serbiske regering til hurtigst muligt at gennemføre visse bestemmelser i statuten, der endnu er åbne, herunder overdragelse af offentlig ejendom til den autonome provins Vojvodina;

104. bifalder i særdeleshed de bestræbelser for og initiativer til decentralisering i Serbien, der tog fart i 2010;

105. anbefaler stærkt, at Serbiens EU-forhandlingsteam også kommer til at omfatte repræsentanter for den autonome provins Vojvodina og forsamlingen af byer og kommuner i Serbien;

106. opfordrer til, at man skaber lovbestemmelser, der forpligter den nationale regering til at konsultere de regionale og lokale institutioner, hvis deres interesser og kompetencer er berørt;

107. anbefaler, at man skaber retlige forudsætninger og incitamenter til bedre kommunikation mellem kommunerne for at øge effektiviteten i de offentlige tjenester og udnytte de forhåndenværende ressourcer mere hensigtsmæssigt;

108. konstaterer, at Serbien fortsat har et uforholdsmæssigt stort antal flygtninge, der venter på at få afgjort deres skæbne, hvilket især giver behov for omfattende foranstaltninger på kommunalt niveau.

Montenegro

REGIONSUDVALGET

109. bifalder, at Montenegro har gjort betydelige fremskridt med hensyn til at opfylde de politiske kriterier samt stabiliserings- og associeringsprocessens betingelser, men påpeger samtidig, at der er behov for en yderligere indsats;

110. betoner vigtigheden af en transparent og pålidelig forvaltning på lokalt niveau samt af en fortsat decentralisering af kompetencer og finansielle ressourcer;

111. henstiller til, at loven om regional organisation og tilføjelserne til loven om de lokale finanser bliver vedtaget;

112. opfordrer til et forbedret samarbejde mellem regeringen og mindretalsrådene for at sikre, at mindretallene er repræsenterede i den offentlige forvaltning, i statslige organisationer og lokale selvstyreorganer;

113. opmuntrer Montenegro til at fortsætte udbygningen af den administrative kapacitet på alle områder, navnlig på lokalt niveau, samt at øge professionalismen inden for de offentlige tjenester og afpolitiserende embedsstanden.

Kosovo

REGIONSUDVALGET

114. konstaterer med tilfredshed, at decentraliseringsprocessen i Kosovo tydeligvis er nået et godt stykke videre, at samarbejdet med EULEX er blevet styrket, og at man har opnået visse fremskridt med hensyn til gennemførelsen af den europæiske dagsorden og reformpolitikken. Udvalget opfordrer til en hurtig, tilbundsgående opklaring af beskyldningerne mod højtstående repræsentanter for Kosovo, som blev rejst i resolutionen fra Europarådets Parlamentariske Forsamling som følge af Marty-rapporten;

115. opfordrer til en hurtig, tilbundsgående opklaring af beskyldningerne mod højtstående repræsentanter for Kosovo, som blev rejst i resolutionen fra Europarådets Parlamentariske Forsamling som følge af Marty-rapporten;

116. konstaterer med bekymring, at dialogen og forsoningen mellem folkeslagene samt beskyttelsen og integrationen af mindretallene, særligt kosovoserberne, fortsat er mangelfuld;

117. ser med stor bekymring på de uregelmæssigheder, de lovovertrædelser og den valgsvindel, man oplevede ved sidste valg, og som gentog sig ved de omvalg, der måtte afholdes som følge heraf, og ser heri desværre et tydeligt tegn på statens demokratiske umodenhed;

118. opmuntrer Kosovo til at fortsætte og afslutte decentraliseringsprocessen og kommunalreformen, bifalder oprettelsen af en egen arbejdsgruppe for det nordlige Kosovo i ministeriet for lokalt selvstyre og påpeger, at decentraliseringen kun kan fuldføres, hvis lokalbefolkningen medvirker;

119. ser med bekymring på, at det nordlige Kosovo især også i forbindelse med valg har været plaget af gentagne voldelige sammenstød, og at det til dato ikke er lykkedes at opnå fred blandt befolkningsgrupperne i dette område.

Bruxelles, den 1. juli 2011.

Mercedes BRESSO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Strategien for EU's indre sikkerhed«

(2011/C 259/12)

REGIONSUDVALGET

- håber, at EU-strategien i praksis vil tilføre en reel merværdi til de initiativer af samme art, som de enkelte medlemsstater har iværksat for at konstatere de ofte grænseoverskridende problemer, der er tale om;
- gør opmærksom på, at det i forbindelse med gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger er absolut nødvendigt, at beskyttelsen af den indre sikkerhed og borgernes sikkerhed, herunder navnlig af privatlivets fred, kobles tæt sammen med det parallelle krav om overholdelse af grundlæggende rettigheder;
- foreslår, at EU også slår til lyd for etablering af fælles ordregivende myndigheder med institutionel status på regionalt plan. Sigtet hermed skulle være at ensarte udbudsprocedurerne inden for et givent geografisk område, hvormed man samtidig ville kunne nedbringe antallet af de offentlige myndigheder, der har beføjelser til at tildele offentlige kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, indkøb og tjenesteydelser;
- er enig i Kommissionens beslutning om at udarbejde en retsakt for at styrke EU's lovramme vedrørende konfiskation og anbefaler, at det heri behandlede forslag frem for andre fremgangsmåder prioriterer at identificere, hvilken kommune i det område, hvor det konfiskerede aktiv befinder sig, der har den naturlige ejendomsret til aktivet;
- glæder sig over omtalen af planer om et samarbejde med Regionsudvalget om den (allerede i indeværende år) planlagte oprettelse »af et EU-netværk til bevidstgørelse omkring radikaliserings«;
- tilkendegiver, at det ønsker at blive inddraget i revisionen af de til rådighed værende finansieringsinstrumenter for indre anliggender og sikkerhed for årene efter 2013 og at medvirke aktivt til at etablere de mulige finansieringsinstrumenter.

Ordfører	Giuseppe VARACALLI (IT/ALDE), borgmester i Gerace
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen — Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis — Fem skridt hen imod et mere sikkert EU KOM(2010) 673 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. konstaterer, at Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om strategien for EU's indre sikkerhed i praksis ⁽¹⁾, der er vedtaget som et led i Stockholmprogrammet fra 2009 og femårsprogrammet for retlige og indre anliggender, indeholder en samlet strategi for den indre sikkerhed og opstiller en decideret dagsorden for de næste fire års aktiviteter;

2. mener, at tilrettelæggelsen og gennemførelsen af en strategi for EU's indre sikkerhed er en fælles udfordring, som de europæiske institutioner, medlemsstaterne, lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet trods deres forskellige funktioner og kompetencer skal håndtere i fællesskab;

3. påpeger, at Kommissionens meddelelse kommer på et særligt vigtigt tidspunkt for især magtbalancen mellem institutionerne i Den Europæiske Union, hvilket ikke mindst skyldes, at Europa-Parlamentet med Lissabontraktaten har fået øget sine beføjelser, og der således nu er fastlagt en mere tydelig ansvarsfordeling mellem institutionerne på området for den indre sikkerhed;

4. er overordnet meget positiv over for meddelelsens udformning generelt, der – trods det at den valgte type af dokument naturligt stiller krav om kortfattetthed – indeholder en detaljeret og præcis analyse af de mange problemer, der knytter sig til EU's indre sikkerhed;

5. fremhæver imidlertid samtidig, at de lokale og regionale myndigheders særlige indsats principielt giver borgerne en høj grad af sikkerhed. Det handler om at videreudvikle denne høje standard inden for rammerne af bestemmelserne i tilknytning til de grundlæggende rettigheder og retsstatens garantier. Særlig vigtigt er hensynet til beskyttelsen af privatlivets fred. På grund af de hermed forbundne gennemførelsesforanstaltninger bør EU også tage højde for disse krav ved indgåelsen af aftaler med tredjelande;

6. er enig i den objektivt hensigtsmæssige metode, der er blevet anvendt til at uddybe de fem strategiske målsætninger ved hjælp af et begrænset antal veldefinerede og målbare tiltag, der netop på grund af det begrænsede antal bliver lettere at gennemføre;

7. slår som i tidligere udtalelser igen fast, at det vil arbejde for en strategi, der er koordineret mellem alle institutionelle niveauer, naturligvis startende fra de regionale og lokale myndigheder, der helt logisk og uundgåeligt berøres af alle de sikkerhedsmæssige problemer, der opstår lokalt;

8. gør navnlig opmærksom på, at analysen af sikkerhedsspørgsmål i de senere år er blevet mere overnational, i takt med at forskellige former for trusler mod sikkerheden har fået stadig mere grænseoverskridende karakter;

9. understreger derfor, at de enkelte landes sikkerhedsproblemer ikke kan adskilles fra EU's politik for den indre sikkerhed. Den gør det nemlig muligt med respekt for de nationale kompetencer at koordinere de aktiviteter, hvor det har vist sig, at en overnational tilgang er mere effektiv og hensigtsmæssig;

10. håber derfor, at EU-strategien i praksis vil tilføre en reel merværdi til de initiativer af samme art, som de enkelte medlemsstater har iværksat for at bekæmpe de ofte grænseoverskridende problemer, der er tale om;

11. betoner, at foranstaltninger på lokalt plan, der ligger i tråd med de tiltag, som nødvendigvis må iværksættes på overnationalt plan, også bør prioriteres, dvs. foranstaltninger, der udspringer af samarbejde med regionale og lokale myndigheder som repræsentanter for de lokalsamfund, der er direkte berørt af de kriminelle handlinger;

12. slår imidlertid fast, at inden der træffes nogen som helst foranstaltninger med hensyn til de enkelte initiativer under strategien, bør der foretages en evaluering af den eksisterende lovramme og dens overensstemmelse med nærhedsprincippet. Regionsudvalget og de nationale og regionale parlamenter bør inddrages i dette analysearbejde;

13. bemærker, at det overordnet er meget tilfreds med hele strategien, men at der generelt synes at mangle en konsekvensanalyse af de planlagte foranstaltninger. Det er derfor nødvendigt at træffe foranstaltninger om gennemførelse af en sådan analyse og herunder høre de regionale og lokale myndigheder. Regionsudvalget bistår gerne med udarbejdelsen af en sådan analyse;

⁽¹⁾ KOM(2010) 673 endelig.

14. gør opmærksom på, at det i forbindelse med gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger er absolut nødvendigt, at beskyttelsen af den indre sikkerhed og borgernes sikkerhed, herunder navnlig af privatlivets fred, kobles tæt sammen med det parallelle krav om overholdelse af grundlæggende rettigheder og styrkelse af mistænkt og anklagedes proceduremæssige rettigheder i forbindelse med sikringen af retten til en retfærdig retssag. Dette krav følger bl.a. af, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er trådt i kraft, og af at EU snart tiltræder den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, der samtidig giver Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg kompetence i forhold til EU-institutionerne;

15. understreger derfor, at de grundlæggende rettigheder skal beskyttes bedre ved hjælp af et fortsat samarbejde med Agenturet for Grundlæggende Rettigheder med det formål at hjælpe særligt de regionale og lokale myndigheder med den ikke lette opgave, det er at finde en rimelig balance mellem forbedring af sikkerheden, beskyttelse af privatlivets fred og overholdelse af de grundlæggende individuelle og kollektive rettigheder, når strategien gennemføres;

16. har betydelige forbehold over for udsagnet om støtte fra EU's sikkerhedsindustri, som Kommissionen fremhæver i meddelelsen. Det er tværtimod statens magtmonopol, som skal fremhæves. Gennem et effektivt offentligt system for godkendelse og kontrol skal det sikres, at de retlige regler for aktiviteterne i private sikkerhedsfirmaer og garantiene for særligt borgernes grundlæggende rettigheder til enhver tid overholdes. Det skal derudover forhindres, at brugen af private aktører kan anvendes til at omgå retsstatens regler;

17. understreger, at selvom alle meddelelsens målsætninger og foranstaltninger generelt er relevante for de regionale og lokale myndigheder, er det især i forhold til nogle af de fremhævede problemstillinger, at de vil få størst betydning.

Administrativ tilgang

REGIONSUDVALGET

18. mener, at foranstaltning 2 (Beskytte økonomien mod kriminel infiltration) under målsætning 1 forekommer særlig relevant for de regionale og lokale myndigheders aktiviteter, og at de strategier, der involverer *»de myndigheder og tilsynsorganer, der er ansvarlige for bevillingen af licenser, tilladelser, kontrakter om offentlige indkøb og statsstøtte (den »administrative tilgang«), og som meget passende omtales under foranstaltningen, kommer til at få størst betydning for dem;*

19. bemærker i den forbindelse vigtigheden af Kommissionens planer om at yde medlemsstaterne praktisk støtte ved at oprette *»et net af nationale kontaktpunkter, der skal udvikle bedste praksis«* og sponsorere *»pilotprojekter vedrørende praktiske problemer«*. Regionsudvalget anser det for absolut nødvendigt, at der formelt fastlægges systematiske procedurer for direkte inddragelse af de regionale og lokale myndigheder i disse initiativer og gør opmærksom på, at det kun vil være muligt reelt at øge sikkerheden, hvis der samtidig foretages en konstant og stram kontrol med, hvordan de offentlige ressourcer i de pågældende regioner og kommuner anvendes, da offentlige ressourcer som bekendt ofte er i den organiserede kriminalitets søgelys;

20. foreslår med særlig og konkret tanke på det yderst følsomme område for tildeling af offentlige kontrakter og statsstøtte, at EU arbejder videre og mere målrettet med oprettelsen af nationale kontaktpunkter og i den sammenhæng også slår til lyd for etablering af fælles ordregivende myndigheder med institutionel status på regionalt plan. Sigtet hermed skulle være at ensarte udbudsprocedurerne inden for et givent geografisk område, hvormed man samtidig ville kunne nedbringe antallet af de offentlige myndigheder, der har beføjelser til at tildele offentlige kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, indkøb og tjenesteydelser ⁽²⁾.

Konfiskation af aktiver

REGIONSUDVALGET

21. mener – igen med henvisning til foranstaltningerne under målsætning 1 – at foranstaltning 3 vedrørende konfiskation af udbyttet fra kriminelle aktiviteter er endnu vigtigere for EU's indre sikkerhed. Konfiskation kan anvendes inden for alle områder og udgør uden tvivl en af hovedhjørnestenene i bekæmpelsen af enhver form for kriminalitet, da det er en kendsgerning, at konkret beslaglæggelse af formuer erhvervet ved illegale aktiviteter er det instrument med den vel nok største afskrækkende virkning blandt de midler, der anvendes på området;

22. er i den forbindelse enig i Kommissionens beslutning om som det næste at udarbejde en retsakt for at styrke EU's lovramme vedrørende konfiskation. Her synes især de klare henvisninger til at udbygge instrumentets bestemmelser om konfiskation hos tredjepart, udvidet konfiskation og gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne af kendelser om konfiskation, der er afsagt, uden at det sker på grundlag af domfældelse, at være særlig vigtige. Subjektiv og objektiv udvidelse af de offentlige myndigheders beføjelser på området ved gradvist at forbedre de gældende procedurer betyder uden tvivl, at der vil være mere effektive og konkrete modtræk over for indtægter fra illegale aktiviteter, idet alle de tiltag, som er iværksat af institutionerne, sættes i system;

23. er dog med særlig henvisning til den gensidige anerkendelse af afgørelser om konfiskation bekymret for status for gennemførelsen af Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA ⁽³⁾ i national lovgivning, som ifølge Kommissionen er klart utilfredsstillende, først og fremmest fordi instrumentet kun var blevet gennemført i 13 medlemsstater ved udgangen af februar 2010, 15 måneder efter udløbet af den fastsatte frist ⁽⁴⁾;

⁽²⁾ Jf. modellen med at samle kompetencerne til at tildele kontrakter i Italiens lov nr. 136 af 13.8.2010 (*Omfattende mafiabekæmpelsesplan. Modforanstaltninger inden for offentlige indkøb*, se især artikel 13), som bl.a. indeholder bestemmelser om, at der skal nås til enighed med den fælles konference (der bl.a. består af repræsentanter for selvstyrende myndigheder) om gennemførelsesbestemmelserne for lovgivningen (se første punktum i artikel 13).

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation, EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59-78.

⁽⁴⁾ KOM(2010) 428 endelig, rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 22 i gennemførelsen af Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation.

24. er her enig i opfordringen fra Kommissionen til medlemsstaterne om at gennemføre afgørelsen;

25. er enig i tidsplanen for de initiativer vedrørende konfiskation, som Kommissionen planlægger gennemført, idet det mener, at den foreslåede fireårsperiode (fra indeværende år til 2014) er af en passende længde til at gennemføre programmet;

26. anser det for absolut nødvendigt, at de regionale og lokale myndigheder helt fra starten og på grundlag af principper og kriterier, der er de samme i hele EU, aktivt inddrages i initiativet om inden 2014 at etablere »kontorer for inddrivelse af aktiver«, idet de formelt bør deltage med egne repræsentanter i etableringen af disse kontorer på såvel det politiske som det praktiske plan;

27. er af den klare opfattelse, at de lokale og regionale myndigheder i passende omfang må inddrages i den udveksling af oplysninger, som Kommissionen har planer om i 2013, og som består i udvikling af »fælles indikatorer« til at evaluere disse kontors virksomhed og resultater og i fastlæggelse af »retningslinjer for bedste praksis« for at forhindre, at kriminelle grupper igen kommer i besiddelse af de konfiskerede aktiver. Udvalget anser det for nødvendigt, at de lokale institutioner inddrages via et formelt partnerskab i begge tiltag, helt fra tiltagens iværksættelse;

28. anbefaler, at det heri behandlede forslag frem for andre fremgangsmåder prioriterer at identificere, hvilken kommune i det område, hvor det konfiskerede aktiv befinder sig, der har den naturlige ejendomsret til aktivet. På den måde vil der være et solidt institutionelt udgangspunkt for aktivets efterfølgende genanvendelse, som udvalget mener bør have et samfundsnyttigt sigte, f.eks. kunne det gå til foreninger og kooperativer. Dette kommer sig bl.a. af, at det er lokalsamfundene, der betaler den højeste pris for den organiserede kriminalitet, og genanvendelse af aktivet på en måde, der gavner samfundet, kan betragtes som kompensation til de lokalsamfund, der er berørt af dette alvorlige problem; betoner fordelene ved et stabilt retsgrundlag for, hvad der må ske med konfiskerede materielle aktiver, og understreger, at hvis der skal træffes nye foranstaltninger med henblik på at styrke eller ændre den gældende lovramme, så skal det tages med i betragtning, at ikke mindst lokalsamfundene rammes hårdt af organiseret kriminalitet;

29. understreger imidlertid, at den konkrete genanvendelse af konfiskerede aktiver forudsætter, at der er midler til, at de rent faktisk kan udnyttes, da det ofte er sådan, at de findes i en form, der ikke kan anvendes.

Radikalisering og rekruttering

REGIONSUDVALGET

30. ser positivt på, at det som en del af foranstaltning 1 (Inddragelse af befolkningen for at forhindre radikalisering og rekruttering) under målsætning 2 (Forebygge terrorisme og tage fat på problemet med radikalisering og rekruttering) bl.a. anføres, at det »kræver et tæt samarbejde med de lokale myndigheder«, hvis der skal dæmmes op for radikaliseringen, og således forudsættes det allerede i meddelelsen, at der skal være et direkte samarbejde med de regionale og lokale myndigheder;

31. gør opmærksom på, at man skal tage højde for de specifikke risici ved overtrædelse af grundlæggende rettigheder i forbindelse med iværksættelsen af foranstaltninger, især foranstaltninger til bekæmpelse af terror;

32. glæder sig derfor over den efterfølgende omtale af planer om et samarbejde med Regionsudvalget om den (allerede i indeværende år) planlagte oprettelse »af et EU-netværk til bevidstgørelse omkring radikalisering«, hvor der vil være mulighed for at udveksle erfaringer, viden og god praksis for at øge opmærksomheden omkring risikoen for radikalisering og udvikle kommunikationsteknikker, der kan bruges til at imødegå retorikken fra terrorgrupper;

33. understreger, at den planlagte sammensætning af nettet med deltagelse af et stort antal personer, der i forskellige funktioner er dybt involveret i bekæmpelsen af ulovlige aktiviteter, vil være et fremragende udgangspunkt for et praktisk og længerevarende samarbejde mellem Regionsudvalget og Kommissionen. Nettet vil både fungere som et permanent og uformelt forum for de berørte parter, hvor disse kan fremlægge idéer, der kan sætte gang i en strategisk debat, og som en prøvebænk for pilotprojekter;

34. agter derfor konkret at bidrage til etableringen af det onlineforum og tilrettelæggelsen af de konferencer, der er planlagt på EU-plan, og understreger, at samarbejdet må iværksættes hurtigst muligt, ved at der straks tages kontakt til de kompetente organer i Regionsudvalget og Kommissionen;

35. opfordrer desuden Kommissionen til at etablere tilsvarende kontakter for at udvide samarbejdet til også at omfatte afholdelsen af den ministerkonference, der er planer om i 2012, og til udarbejdelsen af den håndbog over foranstaltninger og erfaringer, der skal støtte medlemsstaternes indsats. Derudover kan samarbejdet bruges til at skabe endnu større overordnet sammenhæng mellem fælles initiativer, som vil være med til give borgerne i EU et godt billede af, hvor stærkt engageret de regionale og lokale myndigheder er i dette område, der er af så stor vigtighed netop nu;

36. tilbyder støtte og samarbejde i forbindelse med kortlægningen af kritisk infrastruktur, hvor formålet er at forebygge terrorangreb.

Transport

REGIONSUDVALGET

37. ser med stor interesse på foranstaltning 3 (Beskytte transportvejene) under målsætning 2. I forbindelse hermed er udvalget meget positivt over for videreudviklingen af EU-ordningen for luftfarts- og søfartssikkerheden og støtter derudover planerne om at styrke EU-foranstaltningerne vedrørende transportsikkerhed til lands;

38. støtter derfor for så vidt angår såvel lokal og regional jernbanetransport som højhastighedstog det hensigtsmæssige forslag om at oprette et stående udvalg vedrørende transportsikkerheden til lands og anbefaler af hensyn til dets funktionsdygtighed, at et passende antal repræsentanter for regionale og lokale myndigheder formelt får plads heri. Dette antal kan eventuelt gøres variabelt afhængigt af, hvilke emner der behandles;

39. mener nemlig, at det klart er bevist, at de mange og velkendte sikkerhedsmæssige problemer forbundet med jernbanetransport i allerhøjeste grad påvirker lokalbefolkningernes ret til mobilitet, og derfor er der et stort behov for, at repræsentanter for lokale institutioner deltager direkte i europæiske organisationer, der beskæftiger sig med dette område;

40. henviser til de talrige kritiske udtalelser om brugen af passagerlisteoplysninger og opfordrer til, at der tages hensyn til disse i forbindelse med den planlagte udarbejdelse af en retsakt om indsamlingen af passageroplysninger.

Internetkriminalitet

REGIONSUDVALGET

41. ønsker som led i foranstaltningerne under målsætning 3 (Øge sikkerhedsniveauet for borgere og virksomheder i cyberspace) først og fremmest at spille en stor rolle med hensyn til at gøre borgerne og lokale virksomheder mere bevidste om det stadigt mere presserende behov for at bekæmpe den voksende trussel og forekomst af angreb på datasystemer, idet der tages højde for de nyeste metoder til at begå denne type kriminalitet;

42. bakker op om det meget stærke engagement i at løse problemet, som skinner igennem i meddelelsen, og er enig i grundtanken om, at it-netværkenes sikkerhed er en væsentlig forudsætning for et velfungerende informationssamfund. Disse it-netværk findes hovedsageligt i byområder, og det gør netknodepunkterne også. Regionsudvalget anbefaler derfor, at Kommissionen i samarbejde med de decentrale myndigheder udformer støtteforanstaltninger til sikring og forvaltning af netknodepunkter i byområder;

43. mener, at det kan bidrage til den planlagte opbygning af den europæiske kapacitet til at tackle problemet, og betoner vigtigheden af, at der senest i 2013 oprettes et center for internetkriminalitet inden for de eksisterende strukturer, som arbejder tæt sammen med EU-instanser som CEPOL, Europol og Eurojust. I den forbindelse skal der efter planen gennemføres en gennemførlighedsanalyse i år, og udvalget bidrager også gerne til de undersøgelser, der knytter sig dertil;

44. understreger dog, at de lokale kompetencer på området må forbedres, og at man derfor er nødt til at investere tilstrækkeligt i uddannelse på lokalt niveau.

Grænseforvaltning

REGIONSUDVALGET

45. understreger for det første vigtigheden af den klare henvisning i meddelelsen til »solidaritet« og »ansvarsdeling« (artikel 80 i EUF-traktaten) i forhold til målsætning 4 (Styrke sikkerheden via grænseforvaltning), idet der er tale om helt grundlæggende principper, hvis problemet skal håndteres effektivt, og ønsker også, at disse principper omsættes til konkrete aktioner til støtte for de medlemslande og de områder, som er mest berørte af dette problem;

46. mener dernæst principielt, at det i høj grad er nødvendigt så vidt muligt at afstemme det uomtvistelige behov for at styrke mekanismerne til bekæmpelse af de eksisterende

problemer, der i den seneste tid har antaget en alvorligere karakter, med det lige så vigtige behov for effektivt at værne om det grænseoverskridende samarbejde med partnere uden for EU. Da der er tale om to komplementære behov, vil udvalget gøre, hvad det kan for at medvirke til, at de begge opfyldes i så vidt omfang som muligt;

47. understreger i betragtning af den stadigt stigende migrations sociale dimension det presserende behov for en indvandrings- og asylpolitik, der tager hensyn til de lokale og regionale myndigheders synspunkter, og som hviler på overholdelse af menneskerettighederne, solidaritet og ansvarlighed. Navnlig bør der lægges vægt på, at personer, der bevæger sig henover grænserne, har krav på beskyttelse af retten til privatlivets fred. Men der bør også lægges vægt på at opmuntre flere lande til at byde flere mennesker velkommen for at kunne løfte den demografiske udfordring, der indebærer, at Europas befolkning og arbejdsstyrke reduceres;

48. understreger, at alle de tiltag, der foreslås iværksat vedrørende bevægeligheden for personer, generelt opfylder et kriterium om sammenhæng i indsatsen, som udvalget er enig i. Sigtet er at gøre øget brug af nye teknologier i grænsekontrollen og grænseovervågningen (ifølge meddelelsen vil der bl.a. i løbet af i år blive fremlagt et specifikt lovforslag om EUROSUR-systemet) og at forbedre koordineringen mellem medlemsstaterne ved hjælp af Frontex (af meddelelsen fremgår det, at der er planer om at forbedre Frontex' muligheder for at forvalte informationer);

49. fremhæver, at også de nye foranstaltninger til fremme af grænsesikkerhed (f.eks. kropsscannere) i personkontrollen skal tilpasses det ønskede resultat og garantere de berørte personers grundlæggende rettigheder, særligt med hensyn til den menneskelige værdighed, beskyttelsen af privatlivets fred og retten til fri bevægelighed. På baggrund af de seneste hændelser bifalder Regionsudvalget initiativet om at underkaste alt fragtgods en risikoanalyse. Disse foranstaltninger bør tilrettelægges på en måde, så de begrænsede tekniske kontrolmuligheder kan anvendes målrettet i enkelttilfælde, og det alligevel sikres, at den for erhvervslivet vigtige hurtige godstransport er garanteret.

Kriser og katastrofer

REGIONSUDVALGET

50. er for så vidt angår målsætning 5 (Øge EU's modstandskraft over for kriser og katastrofer) indstillet på at støtte ethvert EU-initiativ, der iværksættes som reaktion på kriser og katastrofer. Udvalget mener, at det i kraft af de kompetencer og erfaringer, som de lokale institutioner, der er repræsenteret i udvalget, naturligt besidder, kan medvirke aktivt til trussels- og risikovurderinger, til at tilrettelægge oplysningsaktiviteter og i den operationelle fase ved nødsituationer, sådan som meddelelsen lægger op til;

51. understreger i den forbindelse, at udvalget er parat til at arbejde for en bedre koordinering og informationsudveksling på området reaktorsikkerhed og beskyttelse af befolkningen mod radioaktive trusler, først og fremmest også på lokalt, regionalt og tværnationalt niveau.

Finansiering

REGIONSUDVALGET

52. mener sammenfattende og som beskrevet ovenfor, at samtidig med at det er absolut nødvendigt, at udvalget inddrages i arbejdet med at forbedre EU's indre sikkerhed må de regionale og lokale myndigheders kapacitet og kompetencer tilpasses i overensstemmelse med det større behov for at løse stadigt mere specifikke og komplekse problemer. Derfor er det nødvendigt at investere i yderligere forskning og innovationsfremme på områder som internetsikkerhed, kriminalteknik, beskyttelse af vital infrastruktur og sikkerhed i byerne med støtte fra Kommissionen;

53. tilkendegiver derfor, at det ønsker at blive inddraget i revisionen af de til rådighed værende finansieringsinstrumenter for indre anliggender og sikkerhed for årene efter 2013 og at medvirke aktivt til at etablere de mulige finansieringsinstrumenter, idet det vil anvende de lokale institutioners mangeårige erfaringer på området til at være med til at sikre, at ressourcerne fordeles på en rationel og effektiv måde.

Bruxelles, den 1. juli 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA